

ആയുർവ്വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ
പരസ്പരബന്ധം.

പദാംബുജം കേരളപാണിനിയം.
 വിഭക്തി ശിഷ്യാഭരണം യദിയം.
 സോഹം ജോമ്യമുതവിഗ്രഹം. ശ്രീ-
 വിദ്യാം സഭാ സാരമാക്ഷരീ. താം.

ജോപതിപ്പ് കോപ്പി 1000
 വിദ്യർ ഭാരതീഭൂഷണം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

ആമുഖം.

ആയുർദ്രാവിധിഭാഷകൾ തമ്മിൽ യഥാർത്ഥമായ വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടോ? സംസ്കൃതത്തിലെ ചില ശബ്ദങ്ങൾ തൽവേദ്രൂപത്തിലോ തൽസമരൂപത്തിലോ ആയിട്ട് ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ കാണാമെന്നല്ലാതെ യഥാർത്ഥമായിട്ടൊരു ബന്ധവുമില്ല, രണ്ടും തീരെത്തന്നെ രണ്ടു ഭാഷകളാണ്, എന്നാണിങ്ങു പൊതുവെ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്നെന്നല്ല, പണ്ടേതന്നെ ഇതാണ് സങ്കല്പം. ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇതു തന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നിരുന്നാലും, ലിപിപരമായും ഭാഷാപരമായും മനസ്സിലാക്കി നോക്കുമ്പോൾ നമുക്കിങ്ങു തോന്നുന്നതിലും വളരെയധികം ബന്ധമുള്ളതായി കാണാം. ഇങ്ങിനെ കാണുന്ന ബന്ധത്തിൽ നിന്നും, ഒരു മറോതിൽ നിന്നു ജനിച്ചവെന്നുമാനിക്കണമെങ്കിൽ, ഇവയിലേതാണ് മുമ്പേ ഉണ്ടായതെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടിവരും; രണ്ടു ഭാഷകളും മൂന്നാമതൊരു പൊതുമൂലത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചവെന്നു വരാം. ഉൽപ്പത്തിയേപ്പറ്റി ആരായുന്നതിന് ഇന്നു സുലഭമായിരിക്കുന്ന മേഖലപ്രമാണങ്ങൾ മതിയാവാത്തവയാകയാൽ ആ പ്രകാരം ഈ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നില്ല; സ്സഷ്ടമായി കാണാൻ കഴിയുന്ന ബന്ധത്തെ മാത്രമേ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ. മറ്റു കാര്യങ്ങൾ വിചാരമാർ യഥാവസരം വിചാരണ ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ, ശബ്ദവിഷയമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സംബന്ധം അപ്പടിയിലെ ശരിയാണെന്നോ, മറ്റവിധത്തിൽ വരത്തക്കതെയല്ലെന്നോ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ആയുർദ്രാഷയ്ക്കും ദ്രാവിഡത്തിലും ഉള്ള പദങ്ങൾ തമ്മിൽ, ചില ക്ലൃപ്ത നിരൂപങ്ങൾ ചർച്ച നോക്കുമ്പോൾ, വലുതായ സാമ്യം കാണുന്നുവെന്നു ഇന്നർത്ഥം കാണേണ്ടതുണ്ട്. ലിപിവിഷയത്തിൽ ഇതിൽ കൂടുതൽ ധൈര്യമായി പറയാൻ കഴിയും. അവ ക്ലൃപ്ത നിരൂപങ്ങൾക്കുപുറത്തുനിന്നും പരമേ, ജനിച്ചു വളന്നു ഇന്നത്തെ രൂപത്തിലെത്തിയതാണെന്നാണുജ്ഞതിന് അനുചരമായ ശിലാശാസനാദി - ലേഖനങ്ങൾതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ വിധത്തിൽ, ലിപിപരമായി സ്പഷ്ടമായും, രേഖാപ്രമാണസഹിതമായും, ഭാഷാവിഷയമായി ശാസ്ത്രസമ്മതമായ വിധം അനുമാനിക്കത്തക്കതായും, ഉള്ള ബന്ധങ്ങൾ, പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ. സാമൂഹികമായിട്ടു തന്നെ, കാണുമ്പോൾ രണ്ടു വസ്തുതകളെത്തന്നെ രണ്ടാണെന്നതിനെ പറയാം? വിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങളുടെയും മറ്റും കാര്യത്തിൽ സംബന്ധമൊന്നും സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നില്ല; ശരിതന്നെ. ഇതു പക്ഷേ മതിയായ ആക്ഷേപമല്ല. ആയുർദാഷയുടെ ശാഖകളെന്തെങ്കിലും അഭിജ്ഞാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽതന്നെ വിഭക്ത്യാദികളാണെന്നു രീതികൾ ഭിന്നങ്ങളായി കാണുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഷഷ്ടിവിഭക്തിക്കു മാത്രമേ ഇന്നു പ്രത്യയം ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. (രാമസ്യ=Rama's) ഇതു തന്നെ of Rama എന്നും പ്രയോഗിക്കാം. വൈകുതകക്ഷ്യയിൽപെടുത്താവുന്ന സംസ്കൃതം, ഗ്രീക്ക്, ലാതീൻ മുതലായ ഭാഷകളിലേ വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ ഒരു കാലത്താലുപയോഗിച്ചിരുന്നവയായിരുന്നു എന്നു അറിയാം. ക്രമേണ അവ തേങ്ങു തേങ്ങു ഇന്നു നിർമ്മമെന്നു തോന്നത്തക്ക രൂപത്തിൽ പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഗ്രീക്ക്, ലാതീൻ എന്നീ ശാഖകളിൽ സംസ്കൃതകക്ഷ്യയിലേ അവസ്ഥയും ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം. സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ സമാസനമ്പ്രദായം പ്രാകൃതകക്ഷ്യയിലേ അവശേഷമായിട്ടു വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു ഭാഷയേയും പൂർണ്ണമായിട്ടൊരു കക്ഷ്യയിൽ തന്നെ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കാൻ വയ്യെന്നു വരും. സംസ്കൃതത്തിലെ വിഭക്ത്യാദിപ്രത്യയങ്ങൾ എടുത്തു പറിച്ചു, സംസ്കൃതകക്ഷ്യയിലവയുടെ രൂപമെന്തായിരുന്നിരിക്കുമെന്നുമാറിച്ച് ആ രൂപവും ഇന്നു സംസ്കൃതകക്ഷ്യയിൽതന്നെ പ്രധാനമായി നില്ക്കുന്ന ദ്രാവിഡത്തിലെ വിഭക്തിരൂപവും കൂടി ഒപ്പം വെച്ചു നോക്കിയതിനാൽ മാത്രം വിഭക്തിപരമായി വല്ലതും തന്നെ അനുമാനിക്കാൻ തരമുള്ളൂ. എന്നാൽ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളുടെ പുതുരൂപമെന്തായിരുന്നുവെന്നറിയാൻ ഇന്നു വഴിയുമില്ല. ഇതിനൊരു വഴി കിട്ടുന്നതുവരെ പ്രത്യയാദികളെ ഒഴിച്ചു ചിന്തിക്കാൻ വയ്യ എന്നു വരുന്നു. ഇതൊരു ന്യൂനതയല്ലതാനും. രണ്ടു ഭാഷകൾ തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നു തെളിയാൻ പ്രകൃതികൾക്കു സാധ്യം കണ്ടാൽ മതി; പ്രത്യയാദി

കൾ കാലം കൊണ്ടുണ്ടായി വരുന്നവയാകയാൽ അവ തമ്മിൽ ചേർച്ച കാണുന്നതെന്നായില്ല എന്നും കാർഷ്വിക്കുണ്ടെന്നും.

ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ പല പല തെറ്റുകളും കാണുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല പിന്നെ, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ യോഗ്യപ്പെടുത്തണമെന്നാണെങ്കിൽ, ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥാപത്തിലേയ്ക്കു വിചാരിച്ചാൽ ആകർഷിക്കാൻ എന്റെ ഈ സാഹസംകൊണ്ടു സാധിച്ചവെങ്കിൽ അതു മൂലം ഭാഷയ്ക്കൊരു ഭാവിശ്രേയസ്സിനിടയാകുമല്ലോ എന്നു മാത്രം കരുതി, എന്നേ പറയാനുള്ളൂ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ യോഗ്യതോന്നിയകോച്ചി ഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിക്കാരോടുള്ള എന്റെ നന്ദിയെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതിനെ ആ കമ്മിറ്റിയുടെ ട്രഷ്യറിയിൽ പെടുത്തിയ കൈരളീപാലകനും, ബഹുഭാഷാജ്ഞാതനുമായ മഹാകവിമാശ്രീ രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമസ്സിലെ നേർക്കുള്ള എന്റെ അഭിവാദന കൃതജ്ഞതയേയും അതുകൊണ്ടു രൂപരസ്സരം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഈ ചെറു ഗ്രന്ഥത്തെ വിചിത്രജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, }
107 കേരം 6 } എൽ എ. രവിവർമ്മ.

(7-ാം പട്ടിക തുടർച്ച)

തമിഴ് വെട്ടെഴുത്തും

ണ ന മ യ ര ല വ ഉ ഴ റ ണ

തമിഴ്	U	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	V	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	W	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	X	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	Y	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	Z	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	Ai	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	I	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	II	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	III	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
വെട്ടെഴുത്തും	IV	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	V	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	VI	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	VII	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩
	VIII	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩	൩

ആറാം പട്ടികയുടെ വിവരണം.

എന്നും	നമ്പർ	കാലം	പ്രമാണവിവരം
ആദ്യ ഏഴാം, തുടർ ചിലതാളിതനും	A	ക്ര. മു. 3.ശ.വ	അശോകന്റെ ശിലാസന്ദേശം.
	B	" 1 "	മറ്റായിലെ ജയിന ശിലാശാസനം
	C	ക്ര. പി. 1.ശ.വ	ടി ടി ടി
	D	" 2 "	നാസികയിലെ ടി ടി
	E	" 3 "	അരാവതിയിലേ ടി
	F	" 4 "	പല്ലവശിവസ്തംഭത്തിന്റെ ടി
	G	" 5 "	നരവർമ്മൻ മുതൽപ്പേരുടെ ടി
	H	" 6 "	ചാലൂക്യമംഗലേശ്വരവർമ്മന്റെ
	I	" 7 "	പല്ലവപരമേശ്വരവർമ്മന്റെ ടി
	J	" 8 "	" നന്ദിവർമ്മന്റെ ടി
	K	" 10 "	പല്ലവമുല്ലന്റെ ടി
	L	" 11 "	കലാത്തംഗചോഴന്റെ ടി
	M	" 12 "	ബാണവംശവിക്രമാദിത്യന്റെ
തേലുകു കല്ലുകൾ	N	" 6.ാം "	കദംബമുഗേശ്വരന്റെ ടി
	O	" 8 "	ചാലൂക്യകീർത്തിവർമ്മന്റെ ടി
	P	" 10 "	" ഭീമ(ഭഗീരഥൻ)ന്റെ
	Q	" 11 "	" രാജരാജന്റെ ടി
	R	" 13 "	കാകതീയ, ഗണപതിരാജാവിന്റെ
	S	" 14 "	പിറാപുരി നാമയനായകന്റെ
തമിഴ്	T	ക്ര. പി. 7.ശ.വ	പല്ലവപരമേശ്വരവർമ്മന്റെ ടി
	U	" 8 "	ടി നന്ദിവർമ്മന്റെ ടി
	V	" " "	ടി ടി ടി
	W	" 9 "	ദന്തിവർമ്മന്റെ ടി
	X	" 10 "	കണാഭദ്രവർമ്മന്റെ ടി
	Y	" 10 "	ടി ടി
	Z	" 11 "	രാജേശ്വരചോഴന്റെ ടി
	Ai	" 13 "	വിക്രപാക്ഷന്റെ ടി

ആറാംപട്ടികയുടെ വിവരണം.

എന്നം	നമ്പർ	കാലം	പ്രമാണവിവരം
വെട്ടെഴുത്തു്	i	ക്രി.പി. 8. ശ.വ	ജടിലവർണ്ണൻ ശിലാശാസനങ്ങൾ
	ii	" 9 "	വരഗുണപാണ്ഡ്യന്റെ
	iii	" 10 "	മാമ്പള്ളിചെമ്പുപട്ടണം
	iv	" 11 "	ഭാസ്കരവിവർണ്ണൻ ചെമ്പുപട്ടണം
	v	" 14 "	വീരനാലവർണ്ണൻ പട്ടണം
	vi	" 18 "	ഗ്രന്ഥകാരൻ ബാല്യത്തിൽപഠിച്ച "തെക്കൻമലയാണം".

ആറാംപട്ടിക പരിശോധിച്ചാൽ ഏകദേശം ക്രി. പി. അഞ്ചാംശതാബ്ദംവരെ ബ്രാഹ്മിലിപിയുടെ രൂപത്തിനു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ നിസ്സാരമാണെന്നു കാണാം. അഞ്ചും, ആറും ശതവർഷങ്ങളിലായി തെലുങ്കുകുണ്ണാടകവർഗ്ഗം ക്രമേണ രൂപവ്യത്യാസം ഭവിച്ച ഒരു പ്രത്യേക ഇനമായിപ്പിരിയുന്നു. 6.ാംശതാബ്ദത്തിലേ തെലുങ്കും അഞ്ചാംശതാബ്ദത്തിലേ ബ്രാഹ്മിയും ഒത്തു നോക്കിയാൽ ഭേദം തുടങ്ങുന്നതറിയാം. ഏകദേശം 6.ാംശതവർഷമാവുമ്പോഴേയ്ക്കും തക്ക രൂപവ്യത്യാസം ഭവിച്ച ആയു്ഘഴുത്തും ഒരു പ്രത്യേക ഇനമായി തിരിയുന്നതു കാണാം. 7.ാംശതവർഷത്തിലേക്കു, ഇതുപോലെ തമിഴും വെട്ടെഴുത്തും രൂപപ്പെട്ടു കഴിയുന്നു. ഏഴാംശതവർഷത്തിലേ തമിഴും അതേ കാലത്തിലേ ആയു്ഘഴുത്തും കൂടി ഒത്തുനോക്കി, അതുപോലെ എട്ടാംശതവർഷത്തിലേ തമിഴും അതേ കാലത്തേ വെട്ടെഴുതുകൂടി നോക്കി തമ്മിലെത്ര വളരെ ചേർച്ചയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ പ്രമാണങ്ങളേ ആധാരമാക്കിയാണ് അടുത്ത പട്ടികയായ ദ്രാവിഡലിപികളുടെ ഉല്പത്തിയും വളർച്ചയും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതു്.

പട്ടിക 7.

ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും ദ്രാവിഡലിപികൾ ഉണ്ടായിവരുന്നവിധം.

ബ്രാഹ്മി	ക	പു	വർദ്ധ	പു
അ	വ	𑀅	𑀆	𑀇
	ക	𑀈	𑀉	𑀊
	ച	𑀋	𑀌	𑀍
	ട	𑀎	𑀏	𑀐
ഇ	വ	𑀑	𑀒	𑀓
	ക	𑀔	𑀕	𑀖
	ച	𑀗	𑀘	𑀙
	ട	𑀚	𑀛	𑀜
ഉ	വ	𑀝	𑀞	𑀟
	ക	𑀠	𑀡	𑀢
	ച	𑀣	𑀤	𑀥
	ട	𑀦	𑀧	𑀨
ഊ	വ	𑀩	𑀪	𑀫
	ക	𑀬	𑀭	𑀮
	ച	𑀯	𑀰	𑀱
	ട	𑀲	𑀳	𑀴
ഉ	വ	𑀵	𑀶	𑀷
	ക	𑀸	𑀹	𑀺
	ച	𑀻	𑀼	𑀽
	ട	𑀾	𑀿	𑁀
ഈ	വ	𑁁	𑁂	𑁃
	ക	𑁄	𑁅	𑁆
	ച	𑁇	𑁈	𑁉
	ട	𑁊	𑁋	𑁌
ഊ	വ	𑁍	𑁎	𑁏
	ക	𑁐	𑁑	𑁒
	ച	𑁓	𑁔	𑁕
	ട	𑁖	𑁗	𑁘
ഋ	വ	𑁙	𑁚	𑁛
	ക	𑁜	𑁝	𑁞
	ച	𑁟	𑁠	𑁡
	ട	𑁢	𑁣	𑁤
ൠ	വ	𑁥	𑁦	𑁧
	ക	𑁨	𑁩	𑁪
	ച	𑁫	𑁬	𑁭
	ട	𑁮	𑁯	𑁰

വ=വെട്ടെഴുത്തു്, ത=തമിഴ്, മ=മലയാളം, ക=തെലുങ്കുകുണ്ണാടകം.

(7-வெட்டிக் இலக்கம்)

வெட்டிக்	வெட்டிக்	வெட்டிக்	வெட்டிக்
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30
31	31	31	31
32	32	32	32
33	33	33	33
34	34	34	34
35	35	35	35
36	36	36	36
37	37	37	37
38	38	38	38
39	39	39	39
40	40	40	40
41	41	41	41
42	42	42	42
43	43	43	43
44	44	44	44
45	45	45	45
46	46	46	46
47	47	47	47
48	48	48	48
49	49	49	49
50	50	50	50
51	51	51	51
52	52	52	52
53	53	53	53
54	54	54	54
55	55	55	55
56	56	56	56
57	57	57	57
58	58	58	58
59	59	59	59
60	60	60	60
61	61	61	61
62	62	62	62
63	63	63	63
64	64	64	64
65	65	65	65
66	66	66	66
67	67	67	67
68	68	68	68
69	69	69	69
70	70	70	70
71	71	71	71
72	72	72	72
73	73	73	73
74	74	74	74
75	75	75	75
76	76	76	76
77	77	77	77
78	78	78	78
79	79	79	79
80	80	80	80
81	81	81	81
82	82	82	82
83	83	83	83
84	84	84	84
85	85	85	85
86	86	86	86
87	87	87	87
88	88	88	88
89	89	89	89
90	90	90	90
91	91	91	91
92	92	92	92
93	93	93	93
94	94	94	94
95	95	95	95
96	96	96	96
97	97	97	97
98	98	98	98
99	99	99	99
100	100	100	100

வெ=வெட்டிக், த=தமிழ், ம=மலையாளம், க=கேள்விக் கண்ணகல்

(7-வெட்டிக் இலக்கம்)

வெட்டிக்	வெட்டிக்	வெட்டிக்	வெட்டிக்
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30
31	31	31	31
32	32	32	32
33	33	33	33
34	34	34	34
35	35	35	35
36	36	36	36
37	37	37	37
38	38	38	38
39	39	39	39
40	40	40	40
41	41	41	41
42	42	42	42
43	43	43	43
44	44	44	44
45	45	45	45
46	46	46	46
47	47	47	47
48	48	48	48
49	49	49	49
50	50	50	50
51	51	51	51
52	52	52	52
53	53	53	53
54	54	54	54
55	55	55	55
56	56	56	56
57	57	57	57
58	58	58	58
59	59	59	59
60	60	60	60
61	61	61	61
62	62	62	62
63	63	63	63
64	64	64	64
65	65	65	65
66	66	66	66
67	67	67	67
68	68	68	68
69	69	69	69
70	70	70	70
71	71	71	71
72	72	72	72
73	73	73	73
74	74	74	74
75	75	75	75
76	76	76	76
77	77	77	77
78	78	78	78
79	79	79	79
80	80	80	80
81	81	81	81
82	82	82	82
83	83	83	83
84	84	84	84
85	85	85	85
86	86	86	86
87	87	87	87
88	88	88	88
89	89	89	89
90	90	90	90
91	91	91	91
92	92	92	92
93	93	93	93
94	94	94	94
95	95	95	95
96	96	96	96
97	97	97	97
98	98	98	98
99	99	99	99
100	100	100	100

வெ=வெட்டிக், த=தமிழ், ம=மலையாளம், க=கேள்விக் கண்ணகல்

[illegible]

മവ=മവശ്യപ്പെടുത്തു്, ത=തമിഴ്, മ=മലയാളം, ഒന്നു ക=കൈലാസ് കുന്ന് എന്നും.

[illegible]

വെ=വെട്ടെഴുത്തു, ത=തലിപ്പ്, മ=മലയാളം, തെ ക=തെലുങ്ക് കണ്ണാടകം.

(7-ാം പട്ടിക തുടർച്ച)

ബ്രാഹ്മി	ക	പ്രകാരം	വർദ്ധി
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ

വെ=വെട്ടെഴുത്തു, ത=തമിഴ്, മ=മലയാളം, തെ ക=തെലുങ്ക് കണ്ണാടകം.

(7-ാം പട്ടികയുടെ തുടർച്ച)

ക	ബ്രാഹ്മി	ക	പ്രകാരം	വർദ്ധി
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ	
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന	
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര	
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത	
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ	
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ	
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന	
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര	
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത	
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ	
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ	
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന	
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര	
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത	
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ	
മ	മ	മ	മ മ മ മ മ	
ന	ന	ന	ന ന ന ന ന	
ര	ര	ര	ര ര ര ര ര	
ത	ത	ത	ത ത ത ത ത	
പ	പ	പ	പ പ പ പ പ	

വെ=വെട്ടെഴുത്തു, ത=തമിഴ്, മ=മലയാളം, തെ ക=തെലുങ്ക് കണ്ണാടകം.

7-ാം പട്ടികയുടെ വിവരണം.

ഈ പട്ടിക ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും ഓവിഡരൂപങ്ങൾ ഏതു വിധത്തിൽ ജനിച്ചു എന്നതെ സ്ഥിതിയിൽ എത്തി എന്നു കാണിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മിലിപ്പി ഒരു കനിപ്പോടുകൂടിയതാണെന്നു കൈയെഴുത്തുതെ എഴുതുമ്പോൾ ഓവിഡരൂപം ആയിത്തീരുന്നവെന്നു കാണാം. 'പുവരൂപം' എന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു ബ്രാഹ്മിയോടു കനിപ്പുപേർത്താൽ ഉടൻ കിട്ടുന്നതിനേയാണു്. ഇതിൽ 'കനിപ്പു' ക

ത്തിട്ടവരയായികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരേ ലിപിക്കു രണ്ടു തരത്തിൽ കനിപ്പു ചേർന്നും ചിലപ്പോഴിടവരും. ഈ സംഗതി വെട്ടെഴുത്തിലെ 'അ'യുടെ രണ്ടു രൂപങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കറിയാം. 'വളച്ചു' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള രൂപങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പഴയ രേഖാപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നും ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്.

ഈജിപ്തിലേ വക പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട "റോസറാ" ശിലാശാസനത്തിൽ ബ്രാഹ്മീരൂപമായ ഒരു ലിപി കാണുന്നുണ്ട്. ചുവടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള 22 അക്ഷരങ്ങൾ അതിലുണ്ട്.

𑀀 𑀁 𑀂 𑀃 𑀄 𑀅 𑀆 𑀇 𑀈 𑀉 𑀊 𑀋 𑀌 𑀍 𑀎 𑀏 𑀐 𑀑 𑀒 𑀓 𑀔 𑀕 𑀖 𑀗 𑀘 𑀙 𑀚 𑀛 𑀜 𑀝 𑀞 𑀟 𑀠 𑀡 𑀢 𑀣 𑀤 𑀥 𑀦 𑀧 𑀨 𑀩 𑀪 𑀫 𑀬 𑀭 𑀮 𑀯 𑀰 𑀱 𑀲 𑀳 𑀴 𑀵 𑀶 𑀷 𑀸 𑀹 𑀺 𑀻 𑀼 𑀽 𑀾 𑀿 𑁀 𑁁 𑁂 𑁃 𑁄 𑁅 𑁆 𑁇 𑁈 𑁉 𑁊 𑁋 𑁌 𑁍 𑁎 𑁏 𑁐 𑁑 𑁒 𑁓 𑁔 𑁕 𑁖 𑁗 𑁘 𑁙 𑁚 𑁛 𑁜 𑁝 𑁞 𑁟 𑁠 𑁡 𑁢 𑁣 𑁤 𑁥 𑁦 𑁧 𑁨 𑁩 𑁪 𑁫 𑁬 𑁭 𑁮 𑁯 𑁰 𑁱 𑁲 𑁳 𑁴 𑁵 𑁶 𑁷 𑁸 𑁹 𑁺 𑁻 𑁼 𑁽 𑁾 𑁿 𑂀 𑂁 𑂂 𑂃 𑂄 𑂅 𑂆 𑂇 𑂈 𑂉 𑂊 𑂋 𑂌 𑂍 𑂎 𑂏 𑂐 𑂑 𑂒 𑂓 𑂔 𑂕 𑂖 𑂗 𑂘 𑂙 𑂚 𑂛 𑂜 𑂝 𑂞 𑂟 𑂠 𑂡 𑂢 𑂣 𑂤 𑂥 𑂦 𑂧 𑂨 𑂩 𑂪 𑂫 𑂬 𑂭 𑂮 𑂯 𑂰 𑂱 𑂲 𑂳 𑂴 𑂵 𑂶 𑂷 𑂸 𑂹 𑂺 𑂻 𑂼 𑂽 𑂾 𑂿 𑃀 𑃁 𑃂 𑃃 𑃄 𑃅 𑃆 𑃇 𑃈 𑃉 𑃊 𑃋 𑃌 𑃍 𑃎 𑃏 𑃐 𑃑 𑃒 𑃓 𑃔 𑃕 𑃖 𑃗 𑃘 𑃙 𑃚 𑃛 𑃜 𑃝 𑃞 𑃟 𑃠 𑃡 𑃢 𑃣 𑃤 𑃥 𑃦 𑃧 𑃨 𑃩 𑃪 𑃫 𑃬 𑃭 𑃮 𑃯 𑃰 𑃱 𑃲 𑃳 𑃴 𑃵 𑃶 𑃷 𑃸 𑃹 𑃺 𑃻 𑃼 𑃽 𑃾 𑃿 𑄀 𑄁 𑄂 𑄃 𑄄 𑄅 𑄆 𑄇 𑄈 𑄉 𑄊 𑄋 𑄌 𑄍 𑄎 𑄏 𑄐 𑄑 𑄒 𑄓 𑄔 𑄕 𑄖 𑄗 𑄘 𑄙 𑄚 𑄛 𑄜 𑄝 𑄞 𑄟 𑄠 𑄡 𑄢 𑄣 𑄤 𑄥 𑄦 𑄧 𑄨 𑄩 𑄪 𑄫 𑄬 𑄭 𑄮 𑄯 𑄰 𑄱 𑄲 𑄳 𑄴 𑄵 𑄶 𑄷 𑄸 𑄹 𑄺 𑄻 𑄼 𑄽 𑄾 𑄿 𑅀 𑅁 𑅂 𑅃 𑅄 𑅅 𑅆 𑅇 𑅈 𑅉 𑅊 𑅋 𑅌 𑅍 𑅎 𑅏 𑅐 𑅑 𑅒 𑅓 𑅔 𑅕 𑅖 𑅗 𑅘 𑅙 𑅚 𑅛 𑅜 𑅝 𑅞 𑅟 𑅠 𑅡 𑅢 𑅣 𑅤 𑅥 𑅦 𑅧 𑅨 𑅩 𑅪 𑅫 𑅬 𑅭 𑅮 𑅯 𑅰 𑅱 𑅲 𑅳 𑅴 𑅵 𑅶 𑅷 𑅸 𑅹 𑅺 𑅻 𑅼 𑅽 𑅾 𑅿 𑆀 𑆁 𑆂 𑆃 𑆄 𑆅 𑆆 𑆇 𑆈 𑆉 𑆊 𑆋 𑆌 𑆍 𑆎 𑆏 𑆐 𑆑 𑆒 𑆓 𑆔 𑆕 𑆖 𑆗 𑆘 𑆙 𑆚 𑆛 𑆜 𑆝 𑆞 𑆟 𑆠 𑆡 𑆢 𑆣 𑆤 𑆥 𑆦 𑆧 𑆨 𑆩 𑆪 𑆫 𑆬 𑆭 𑆮 𑆯 𑆰 𑆱 𑆲 𑆳 𑆴 𑆵 𑆶 𑆷 𑆸 𑆹 𑆺 𑆻 𑆼 𑆽 𑆾 𑆿 𑇀 𑇁 𑇂 𑇃 𑇄 𑇅 𑇆 𑇇 𑇈 𑇉 𑇊 𑇋 𑇌 𑇍 𑇎 𑇏 𑇐 𑇑 𑇒 𑇓 𑇔 𑇕 𑇖 𑇗 𑇘 𑇙 𑇚 𑇛 𑇜 𑇝 𑇞 𑇟 𑇠 𑇡 𑇢 𑇣 𑇤 𑇥 𑇦 𑇧 𑇨 𑇩 𑇪 𑇫 𑇬 𑇭 𑇮 𑇯 𑇰 𑇱 𑇲 𑇳 𑇴 𑇵 𑇶 𑇷 𑇸 𑇹 𑇺 𑇻 𑇼 𑇽 𑇾 𑇿 𑈀 𑈁 𑈂 𑈃 𑈄 𑈅 𑈆 𑈇 𑈈 𑈉 𑈊 𑈋 𑈌 𑈍 𑈎 𑈏 𑈐 𑈑 𑈒 𑈓 𑈔 𑈕 𑈖 𑈗 𑈘 𑈙 𑈚 𑈛 𑈜 𑈝 𑈞 𑈟 𑈠 𑈡 𑈢 𑈣 𑈤 𑈥 𑈦 𑈧 𑈨 𑈩 𑈪 𑈫 𑈬 𑈭 𑈮 𑈯 𑈰 𑈱 𑈲 𑈳 𑈴 𑈵 𑈶 𑈷 𑈸 𑈹 𑈺 𑈻 𑈼 𑈽 𑈾 𑈿 𑉀 𑉁 𑉂 𑉃 𑉄 𑉅 𑉆 𑉇 𑉈 𑉉 𑉊 𑉋 𑉌 𑉍 𑉎 𑉏 𑉐 𑉑 𑉒 𑉓 𑉔 𑉕 𑉖 𑉗 𑉘 𑉙 𑉚 𑉛 𑉜 𑉝 𑉞 𑉟 𑉠 𑉡 𑉢 𑉣 𑉤 𑉥 𑉦 𑉧 𑉨 𑉩 𑉪 𑉫 𑉬 𑉭 𑉮 𑉯 𑉰 𑉱 𑉲 𑉳 𑉴 𑉵 𑉶 𑉷 𑉸 𑉹 𑉺 𑉻 𑉼 𑉽 𑉾 𑉿 𑊀 𑊁 𑊂 𑊃 𑊄 𑊅 𑊆 𑊇 𑊈 𑊉 𑊊 𑊋 𑊌 𑊍 𑊎 𑊏 𑊐 𑊑 𑊒 𑊓 𑊔 𑊕 𑊖 𑊗 𑊘 𑊙 𑊚 𑊛 𑊜 𑊝 𑊞 𑊟 𑊠 𑊡 𑊢 𑊣 𑊤 𑊥 𑊦 𑊧 𑊨 𑊩 𑊪 𑊫 𑊬 𑊭 𑊮 𑊯 𑊰 𑊱 𑊲 𑊳 𑊴 𑊵 𑊶 𑊷 𑊸 𑊹 𑊺 𑊻 𑊼 𑊽 𑊾 𑊿 𑋀 𑋁 𑋂 𑋃 𑋄 𑋅 𑋆 𑋇 𑋈 𑋉 𑋊 𑋋 𑋌 𑋍 𑋎 𑋏 𑋐 𑋑 𑋒 𑋓 𑋔 𑋕 𑋖 𑋗 𑋘 𑋙 𑋚 𑋛 𑋜 𑋝 𑋞 𑋟 𑋠 𑋡 𑋢 𑋣 𑋤 𑋥 𑋦 𑋧 𑋨 𑋩 𑋪 𑋫 𑋬 𑋭 𑋮 𑋯 𑋰 𑋱 𑋲 𑋳 𑋴 𑋵 𑋶 𑋷 𑋸 𑋹 𑋺 𑋻 𑋼 𑋽 𑋾 𑋿 𑌀 𑌁 𑌂 𑌃 𑌄 𑌅 𑌆 𑌇 𑌈 𑌉 𑌊 𑌋 𑌌 𑌍 𑌎 𑌏 𑌐 𑌑 𑌒 𑌓 𑌔 𑌕 𑌖 𑌗 𑌘 𑌙 𑌚 𑌛 𑌜 𑌝 𑌞 𑌟 𑌠 𑌡 𑌢 𑌣 𑌤 𑌥 𑌦 𑌧 𑌨 𑌩 𑌪 𑌫 𑌬 𑌭 𑌮 𑌯 𑌰 𑌱 𑌲 𑌳 𑌴 𑌵 𑌶 𑌷 𑌸 𑌹 𑌺 𑌻 𑌼 𑌽 𑌾 𑌿 𑍀 𑍁 𑍂 𑍃 𑍄 𑍅 𑍆 𑍇 𑍈 𑍉 𑍊 𑍋 𑍌 𑍍 𑍎 𑍏 𑍐 𑍑 𑍒 𑍓 𑍔 𑍕 𑍖 𑍗 𑍘 𑍙 𑍚 𑍛 𑍜 𑍝 𑍞 𑍟 𑍠 𑍡 𑍢 𑍣 𑍤 𑍥 𑍦 𑍧 𑍨 𑍩 𑍪 𑍫 𑍬 𑍭 𑍮 𑍯 𑍰 𑍱 𑍲 𑍳 𑍴 𑍵 𑍶 𑍷 𑍸 𑍹 𑍺 𑍻 𑍼 𑍽 𑍾 𑍿 𑎀 𑎁 𑎂 𑎃 𑎄 𑎅 𑎆 𑎇 𑎈 𑎉 𑎊 𑎋 𑎌 𑎍 𑎎 𑎏 𑎐 𑎑 𑎒 𑎓 𑎔 𑎕 𑎖 𑎗 𑎘 𑎙 𑎚 𑎛 𑎜 𑎝 𑎞 𑎟 𑎠 𑎡 𑎢 𑎣 𑎤 𑎥 𑎦 𑎧 𑎨 𑎩 𑎪 𑎫 𑎬 𑎭 𑎮 𑎯 𑎰 𑎱 𑎲 𑎳 𑎴 𑎵 𑎶 𑎷 𑎸 𑎹 𑎺 𑎻 𑎼 𑎽 𑎾 𑎿 𑏀 𑏁 𑏂 𑏃 𑏄 𑏅 𑏆 𑏇 𑏈 𑏉 𑏊 𑏋 𑏌 𑏍 𑏎 𑏏 𑏐 𑏑 𑏒 𑏓 𑏔 𑏕 𑏖 𑏗 𑏘 𑏙 𑏚 𑏛 𑏜 𑏝 𑏞 𑏟 𑏠 𑏡 𑏢 𑏣 𑏤 𑏥 𑏦 𑏧 𑏨 𑏩 𑏪 𑏫 𑏬 𑏭 𑏮 𑏯 𑏰 𑏱 𑏲 𑏳 𑏴 𑏵 𑏶 𑏷 𑏸 𑏹 𑏺 𑏻 𑏼 𑏽 𑏾 𑏿 𑐀 𑐁 𑐂 𑐃 𑐄 𑐅 𑐆 𑐇 𑐈 𑐉 𑐊 𑐋 𑐌 𑐍 𑐎 𑐏 𑐐 𑐑 𑐒 𑐓 𑐔 𑐕 𑐖 𑐗 𑐘 𑐙 𑐚 𑐛 𑐜 𑐝 𑐞 𑐟 𑐠 𑐡 𑐢 𑐣 𑐤 𑐥 𑐦 𑐧 𑐨 𑐩 𑐪 𑐫 𑐬 𑐭 𑐮 𑐯 𑐰 𑐱 𑐲 𑐳 𑐴 𑐵 𑐶 𑐷 𑐸 𑐹 𑐺 𑐻 𑐼 𑐽 𑐾 𑐿 𑑀 𑑁 𑑂 𑑃 𑑄 𑑅 𑑆 𑑇 𑑈 𑑉 𑑊 𑑋 𑑌 𑑍 𑑎 𑑏 𑑐 𑑑 𑑒 𑑓 𑑔 𑑕 𑑖 𑑗 𑑘 𑑙 𑑚 𑑛 𑑜 𑑝 𑑞 𑑟 𑑠 𑑡 𑑢 𑑣 𑑤 𑑥 𑑦 𑑧 𑑨 𑑩 𑑪 𑑫 𑑬 𑑭 𑑮 𑑯 𑑰 𑑱 𑑲 𑑳 𑑴 𑑵 𑑶 𑑷 𑑸 𑑹 𑑺 𑑻 𑑼 𑑽 𑑾 𑑿 𑒀 𑒁 𑒂 𑒃 𑒄 𑒅 𑒆 𑒇 𑒈 𑒉 𑒊 𑒋 𑒌 𑒍 𑒎 𑒏 𑒐 𑒑 𑒒 𑒓 𑒔 𑒕 𑒖 𑒗 𑒘 𑒙 𑒚 𑒛 𑒜 𑒝 𑒞 𑒟 𑒠 𑒡 𑒢 𑒣 𑒤 𑒥 𑒦 𑒧 𑒨 𑒩 𑒪 𑒫 𑒬 𑒭 𑒮 𑒯 𑒰 𑒱 𑒲 𑒳 𑒴 𑒵 𑒶 𑒷 𑒸 𑒹 𑒺 𑒻 𑒼 𑒽 𑒾 𑒿 𑓀 𑓁 𑓂 𑓃 𑓄 𑓅 𑓆 𑓇 𑓈 𑓉 𑓊 𑓋 𑓌 𑓍 𑓎 𑓏 𑓐 𑓑 𑓒 𑓓 𑓔 𑓕 𑓖 𑓗 𑓘 𑓙 𑓚 𑓛 𑓜 𑓝 𑓞 𑓟 𑓠 𑓡 𑓢 𑓣 𑓤 𑓥 𑓦 𑓧 𑓨 𑓩 𑓪 𑓫 𑓬 𑓭 𑓮 𑓯 𑓰 𑓱 𑓲 𑓳 𑓴 𑓵 𑓶 𑓷 𑓸 𑓹 𑓺 𑓻 𑓼 𑓽 𑓾 𑓿 𑔀 𑔁 𑔂 𑔃 𑔄 𑔅 𑔆 𑔇 𑔈 𑔉 𑔊 𑔋 𑔌 𑔍 𑔎 𑔏 𑔐 𑔑 𑔒 𑔓 𑔔 𑔕 𑔖 𑔗 𑔘 𑔙 𑔚 𑔛 𑔜 𑔝 𑔞 𑔟 𑔠 𑔡 𑔢 𑔣 𑔤 𑔥 𑔦 𑔧 𑔨 𑔩 𑔪 𑔫 𑔬 𑔭 𑔮 𑔯 𑔰 𑔱 𑔲 𑔳 𑔴 𑔵 𑔶 𑔷 𑔸 𑔹 𑔺 𑔻 𑔼 𑔽 𑔾 𑔿 𑕀 𑕁 𑕂 𑕃 𑕄 𑕅 𑕆 𑕇 𑕈 𑕉 𑕊 𑕋 𑕌 𑕍 𑕎 𑕏 𑕐 𑕑 𑕒 𑕓 𑕔 𑕕 𑕖 𑕗 𑕘 𑕙 𑕚 𑕛 𑕜 𑕝 𑕞 𑕟 𑕠 𑕡 𑕢 𑕣 𑕤 𑕥 𑕦 𑕧 𑕨 𑕩 𑕪 𑕫 𑕬 𑕭 𑕮 𑕯 𑕰 𑕱 𑕲 𑕳 𑕴 𑕵 𑕶 𑕷 𑕸 𑕹 𑕺 𑕻 𑕼 𑕽 𑕾 𑕿 𑖀 𑖁 𑖂 𑖃 𑖄 𑖅 𑖆 𑖇 𑖈 𑖉 𑖊 𑖋 𑖌 𑖍 𑖎 𑖏 𑖐 𑖑 𑖒 𑖓 𑖔 𑖕 𑖖 𑖗 𑖘 𑖙 𑖚 𑖛 𑖜 𑖝 𑖞 𑖟 𑖠 𑖡 𑖢 𑖣 𑖤 𑖥 𑖦 𑖧 𑖨 𑖩 𑖪 𑖫 𑖬 𑖭 𑖮 𑖯 𑖰 𑖱 𑖲 𑖳 𑖴 𑖵 𑖶 𑖷 𑖸 𑖹 𑖺 𑖻 𑖼 𑖽 𑖾 𑖿 𑗀 𑗁 𑗂 𑗃 𑗄 𑗅 𑗆 𑗇 𑗈 𑗉 𑗊 𑗋 𑗌 𑗍 𑗎 𑗏 𑗐 𑗑 𑗒 𑗓 𑗔 𑗕 𑗖 𑗗 𑗘 𑗙 𑗚 𑗛 𑗜 𑗝 𑗞 𑗟 𑗠 𑗡 𑗢 𑗣 𑗤 𑗥 𑗦 𑗧 𑗨 𑗩 𑗪 𑗫 𑗬 𑗭 𑗮 𑗯 𑗰 𑗱 𑗲 𑗳 𑗴 𑗵 𑗶 𑗷 𑗸 𑗹 𑗺 𑗻 𑗼 𑗽 𑗾 𑗿 𑘀 𑘁 𑘂 𑘃 𑘄 𑘅 𑘆 𑘇 𑘈 𑘉 𑘊 𑘋 𑘌 𑘍 𑘎 𑘏 𑘐 𑘑 𑘒 𑘓 𑘔 𑘕 𑘖 𑘗 𑘘 𑘙 𑘚 𑘛 𑘜 𑘝 𑘞 𑘟 𑘠 𑘡 𑘢 𑘣 𑘤 𑘥 𑘦 𑘧 𑘨 𑘩 𑘪 𑘫 𑘬 𑘭 𑘮 𑘯 𑘰 𑘱 𑘲 𑘳 𑘴 𑘵 𑘶 𑘷 𑘸 𑘹 𑘺 𑘻 𑘼 𑘽 𑘾 𑘿 𑙀 𑙁 𑙂 𑙃 𑙄 𑙅 𑙆 𑙇 𑙈 𑙉 𑙊 𑙋 𑙌 𑙍 𑙎 𑙏 𑙐 𑙑 𑙒 𑙓 𑙔 𑙕 𑙖 𑙗 𑙘 𑙙 𑙚 𑙛 𑙜 𑙝 𑙞 𑙟 𑙠 𑙡 𑙢 𑙣 𑙤 𑙥 𑙦 𑙧 𑙨 𑙩 𑙪 𑙫 𑙬 𑙭 𑙮 𑙯 𑙰 𑙱 𑙲 𑙳 𑙴 𑙵 𑙶 𑙷 𑙸 𑙹 𑙺 𑙻 𑙼 𑙽 𑙾 𑙿 𑚀 𑚁 𑚂 𑚃 𑚄 𑚅 𑚆 𑚇 𑚈 𑚉 𑚊 𑚋 𑚌 𑚍 𑚎 𑚏 𑚐 𑚑 𑚒 𑚓 𑚔 𑚕 𑚖 𑚗 𑚘 𑚙 𑚚 𑚛 𑚜 𑚝 𑚞 𑚟 𑚠 𑚡 𑚢 𑚣 𑚤 𑚥 𑚦 𑚧 𑚨 𑚩 𑚪 𑚫 𑚬 𑚭 𑚮 𑚯 𑚰 𑚱 𑚲 𑚳 𑚴 𑚵 𑚶 𑚷 𑚸 𑚹 𑚺 𑚻 𑚼 𑚽 𑚾 𑚿 𑛀 𑛁 𑛂 𑛃 𑛄 𑛅 𑛆 𑛇 𑛈 𑛉 𑛊 𑛋 𑛌 𑛍 𑛎 𑛏 𑛐 𑛑 𑛒 𑛓 𑛔 𑛕 𑛖 𑛗 𑛘 𑛙 𑛚 𑛛 𑛜 𑛝 𑛞 𑛟 𑛠 𑛡 𑛢 𑛣 𑛤 𑛥 𑛦 𑛧 𑛨 𑛩 𑛪 𑛫 𑛬 𑛭 𑛮 𑛯 𑛰 𑛱 𑛲 𑛳 𑛴 𑛵 𑛶 𑛷 𑛸 𑛹 𑛺 𑛻 𑛼 𑛽 𑛾 𑛿 𑜀 𑜁 𑜂 𑜃 𑜄 𑜅 𑜆 𑜇 𑜈 𑜉 𑜊 𑜋 𑜌 𑜍 𑜎 𑜏 𑜐 𑜑 𑜒 𑜓 𑜔 𑜕 𑜖 𑜗 𑜘 𑜙 𑜚 𑜛 𑜜 𑜝 𑜞 𑜟 𑜠 𑜡 𑜢 𑜣 𑜤 𑜥 𑜦 𑜧 𑜨 𑜩 𑜪 𑜫 𑜬 𑜭 𑜮 𑜯 𑜰 𑜱 𑜲 𑜳 𑜴 𑜵 𑜶 𑜷 𑜸 𑜹 𑜺 𑜻 𑜼 𑜽 𑜾 𑜿 𑝀 𑝁 𑝂 𑝃 𑝄 𑝅 𑝆 𑝇 𑝈 𑝉 𑝊 𑝋 𑝌 𑝍 𑝎 𑝏 𑝐 𑝑 𑝒 𑝓 𑝔 𑝕 𑝖 𑝗 𑝘 𑝙 𑝚 𑝛 𑝜 𑝝 𑝞 𑝟 𑝠 𑝡 𑝢 𑝣 𑝤 𑝥 𑝦 𑝧 𑝨 𑝩 𑝪 𑝫 𑝬 𑝭 𑝮 𑝯 𑝰 𑝱 𑝲 𑝳 𑝴 𑝵 𑝶 𑝷 𑝸 𑝹 𑝺 𑝻 𑝼 𑝽 𑝾 𑝿 𑞀 𑞁 𑞂 𑞃 𑞄 𑞅 𑞆 𑞇 𑞈 𑞉 𑞊 𑞋 𑞌 𑞍 𑞎 𑞏 𑞐 𑞑 𑞒 𑞓 𑞔 𑞕 𑞖 𑞗 𑞘 𑞙 𑞚 𑞛 𑞜 𑞝 𑞞 𑞟 𑞠 𑞡 𑞢 𑞣 𑞤 𑞥 𑞦 𑞧 𑞨 𑞩 𑞪 𑞫 𑞬 𑞭 𑞮 𑞯 𑞰 𑞱 𑞲 𑞳 𑞴 𑞵 𑞶 𑞷 𑞸 𑞹 𑞺 𑞻 𑞼 𑞽 𑞾 𑞿 𑟀 𑟁 𑟂 𑟃 𑟄 𑟅 𑟆 𑟇 𑟈 𑟉 𑟊 𑟋 𑟌 𑟍 𑟎 𑟏 𑟐 𑟑 𑟒 𑟓 𑟔 𑟕 𑟖 𑟗 𑟘 𑟙 𑟚 𑟛 𑟜 𑟝 𑟞 𑟟 𑟠 𑟡 𑟢 𑟣 𑟤 𑟥 𑟦 𑟧 𑟨 𑟩 𑟪 𑟫 𑟬 𑟭 𑟮 𑟯 𑟰 𑟱 𑟲 𑟳 𑟴 𑟵 𑟶 𑟷 𑟸 𑟹 𑟺 𑟻 𑟼 𑟽 𑟾 𑟿 𑠀 𑠁 𑠂 𑠃 𑠄 𑠅 𑠆 𑠇 𑠈 𑠉 𑠊 𑠋 𑠌 𑠍 𑠎 𑠏 𑠐 𑠑 𑠒 𑠓 𑠔 𑠕 𑠖 𑠗 𑠘 𑠙 𑠚 𑠛 𑠜 𑠝 𑠞 𑠟 𑠠 𑠡 𑠢 𑠣 𑠤 𑠥 𑠦 𑠧 𑠨 𑠩 𑠪 𑠫 𑠬 𑠭 𑠮 𑠯 𑠰 𑠱 𑠲 𑠳 𑠴 𑠵 𑠶 𑠷 𑠸 𑠹 𑠺 𑠻 𑠼 𑠽 𑠾 𑠿 𑡀 𑡁 𑡂 𑡃 𑡄 𑡅 𑡆 𑡇 𑡈 𑡉 𑡊 𑡋 𑡌 𑡍 𑡎 𑡏 𑡐 𑡑 𑡒 𑡓 𑡔 𑡕 𑡖 𑡗 𑡘 𑡙 𑡚 𑡛 𑡜 𑡝 𑡞 𑡟 𑡠 𑡡 𑡢 𑡣 𑡤 𑡥 𑡦 𑡧 𑡨 𑡩 𑡪 𑡫 𑡬 𑡭 𑡮 𑡯 𑡰 𑡱 𑡲 𑡳 𑡴 𑡵 𑡶 𑡷 𑡸 𑡹 𑡺 𑡻 𑡼 𑡽 𑡾 𑡿 𑢀 𑢁 𑢂 𑢃 𑢄 𑢅 𑢆 𑢇 𑢈 𑢉 𑢊 𑢋 𑢌 𑢍 𑢎 𑢏 𑢐 𑢑 𑢒 𑢓 𑢔 𑢕 𑢖 𑢗 𑢘 𑢙 𑢚 𑢛 𑢜 𑢝 𑢞 𑢟 𑢠 𑢡 𑢢 𑢣 𑢤 𑢥 𑢦 𑢧 𑢨 𑢩 𑢪 𑢫 𑢬 𑢭 𑢮 𑢯 𑢰 𑢱 𑢲 𑢳 𑢴 𑢵 𑢶 𑢷 𑢸 𑢹 𑢺 𑢻 𑢼 𑢽 𑢾 𑢿 𑣀 𑣁 𑣂 𑣃 𑣄 𑣅 𑣆 𑣇 𑣈 𑣉 𑣊 𑣋 𑣌 𑣍 𑣎 𑣏 𑣐 𑣑 𑣒 𑣓 𑣔 𑣕 𑣖 𑣗 𑣘 𑣙 𑣚 𑣛 𑣜 𑣝 𑣞 𑣟 𑣠 𑣡 𑣢 𑣣 𑣤 𑣥 𑣦 𑣧 𑣨 𑣩 𑣪 𑣫 𑣬 𑣭 𑣮 𑣯 𑣰 𑣱 𑣲 𑣳 𑣴 𑣵 𑣶 𑣷 𑣸 𑣹 𑣺 𑣻 𑣼 𑣽 𑣾 𑣿 𑤀 𑤁 𑤂 𑤃 𑤄 𑤅 𑤆 𑤇 𑤈 𑤉 𑤊 𑤋 𑤌 𑤍 𑤎 𑤏 𑤐 𑤑 𑤒 𑤓 𑤔 𑤕 𑤖 𑤗 𑤘 𑤙 𑤚 𑤛 𑤜 𑤝 𑤞 𑤟 𑤠 𑤡 𑤢 𑤣 𑤤 𑤥 𑤦 𑤧 𑤨 𑤩 𑤪 𑤫 𑤬 𑤭 𑤮 𑤯 𑤰 𑤱 𑤲 𑤳 𑤴 𑤵 𑤶 𑤷 𑤸 𑤹 𑤺 𑤻 𑤼 𑤽 𑤾 𑤿 𑥀 𑥁 𑥂 𑥃 𑥄 𑥅 𑥆 𑥇 𑥈 𑥉 𑥊 𑥋 𑥌 𑥍 𑥎 𑥏 𑥐 𑥑 𑥒 𑥓 𑥔 𑥕 𑥖 𑥗 𑥘 𑥙 𑥚 𑥛 𑥜 𑥝 𑥞 𑥟 𑥠 𑥡 𑥢 𑥣 𑥤 𑥥

[illegible]

റ, ജി, കിരേ. ല കളുടെ 'ഹ' സംസ്കൃതമാണെന്നു വേണം വീചാരിക്കുവാൻ.

സംസ്കൃതത്തിലെ ഐശ്വര്യദ്രാവിഡത്തിൽ അ ഇ-അയി എന്നാവും.

” ഒരു ” അ ഉ - അവു ”

” ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യം ”

” “ ഇല^o-എന്നാമു.

ദ്രാവിഡത്തിൽ 'ച'യ്ക്കു ഏകദേശം 'ശ' പോലെയാണു് ചാണം.

ഈ പട്ടികയിൽ നിന്നും ദ്രാവിഡത്തിൽ സ്വരപരമായും വ്യഞ്ജനപരമായും ഉള്ള സന്ധ്യക്ഷരങ്ങൾ, കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ, ഇല്ലെന്നു കാണാം. സ്വരത്തിന്റെ ചിത്രമായി വകവയ്ക്കുന്ന ടീപ്പവും ഖരാനുസാരികമധ്യമങ്ങളുടെ ചിത്രവും മാത്രമേ ശുദ്ധദ്രാവിഡത്തിൽ കൂട്ടക്ഷരമായിട്ടുള്ളൂ. ദ്രാവിഡത്തിൽ അതിഖരം, ഘോഷം എന്ന രണ്ടു മില്ല. ഇവ രണ്ടും വാസ്തവത്തിൽ കൂട്ടക്ഷരങ്ങളാണല്ലോ (വരമുദക്കളുടെ ഹ സംസ്കൃതങ്ങൾ). ഉഷ്ണജാതിയിൽ ആണെന്നു വേണമെങ്കിൽ 'ഘ'യേ മാത്രം പറയാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന് ഉഷ്ണസ്വഭാവമേയില്ല. അതിനാൽ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ദ്രാവിഡത്തിലേയ്ക്കു മാറുമ്പോൾ ഖരതിഖരമുദഘോഷങ്ങളെല്ലാം ഖരമായി പരിണമിക്കുന്നു. ഉഷ്ണാക്കളും തത്തൽസ്ഥാനത്തെ ഖരമായിട്ടു തീരുന്നു. എന്നാൽ 'ഷ'യും 'ധ'യും പലപ്പോഴും 'ഘ'ആയിട്ടു പരിണമിച്ചു കാണാം; 'ശ' ചിലപ്പോൾ 'യ'യുമാവും. (ശങ്കരൻ ചങ്കരൻ, ദേശം, തേയം—('മുപ്പതു ച, യ, വു'—നന്നൂൽ) 'ഷ', ന്യായമായി 'ട' ആവുന്നതിനു പുറമേ 'ച' കൂടെയാകും. ('മേലേന്റെ ചടവു'—ചണ്ടുഖൻ, ചണ്ടുഖൻ. ഭാഷാ. പാക്കെ) മലയാളത്തിൽ ഷ, ഷ കൂടെയാവും. (ഭാഷാൻ-പോഴൻ) 'സ', മുറയ്ക്കുള്ള 'ത'യും, 'ച'യും ആവും ('ഇരണ്ടു ച, ത, വു'—സഭാ-ചവൈ; വാസു, വാതം), എന്നുകൂടി വിശേഷമുണ്ട്. ജ, മുറയ്ക്കുള്ള 'ച'യാകുന്നതിനു പുറമേ യ, കൂടെയാകുമെന്നു തമിഴ് വൈയാകരണന്മാർ പറയുന്നു ('എട്ടേയച്ചു') എന്നാൽ 'ച'യ്ക്കു തമിഴിലെ ഉച്ചാരണം 'ശ'പോലെ ആകയാൽ മലയാളത്തിൽ ആകുമ്പോൾ 'ജ' 'ശ'യായി കൂടി മാറിക്കാണം. (വീജ്, വീശ്, വീയ്. ജാതി-പാതി). 'ഘ'യും 'ള'യും തമ്മിൽ ദ്രാവിഡത്തിൽത്തന്നെ മാറ്റം നിത്യമാണ്. (പഴം-പളം) ല, ള തമ്മിൽ സംസ്കൃതത്തിൽത്തന്നെ

വ്യത്യാസമില്ല. ഡ, ള, കൾ ആ ഭാഷയിൽത്തന്നെ മാറാവുന്നതുമാണ്. ഡ, മലയാളത്തിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ പ്രായേണ ട, ഴ, ള എന്നാൽ രൂപത്തിലായിരിക്കും. (സമ്രാഡ്-സമ്രാൾ.) ട,യുടെ യലാക്ഷരവും മലയാളത്തിൽ വരുമ്പോൾ 'ൾ' എന്നാവും (ഫട്=ഫൾ). പദാദ്യം വരുന്ന 'യ'കാരം മലയാളത്തിലേയ്ക്കു മാറുമ്പോൾ സ്വരമായി മാറും. (യാനെ-ആന. യജമാനം-ഏജമാനൻ) ര,ല, ട മുതലായവ ആദ്യക്ഷരമാണെങ്കിൽ മലയാളത്തിൽ വരുമ്പോൾ ആ അക്ഷരത്തിനു മുമ്പ് ഒരു സ്വരാഗമം വരും. (രവി-ഉരവി, ലക്ഷ്മി-എലച്ചിമി, ലേം-എതള) ന,ണ,ന, തമ്മിൽ മാറും. എല്ലാ ഭാഷകളിലും പതിവുള്ളതാണ്. മലയാളത്തിൽ വരുമ്പോൾ 'ന', 'ണ' കൂടെ ആയും (ന്യായം-ഞായം, നാൻ-ഞാൻ) സംസ്കൃതത്തിലെ 'പ' ദ്രാവിഡത്തിൽ, 'വ' കൂടെ ആകാറുണ്ട്. (പാപം-പാവം) ഇതുപോലെ 'വ' 'മ' യായിട്ടും മാറുക പതിവുണ്ട് (വാനം-മാനം) സംസ്കൃതത്തിലെ ഹകാരം ദ്രാവിഡത്തിൽ, സ്വരമായും ക എന്നും മാറുന്നു. (ഹരം-അരൻ. മോഹം-മോകം). തമിഴിൽ ഹകാരം പദാദ്യമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്വരമാവാറുള്ളൂ. മലയാളത്തിൽ പദാന്ത്യമായാലും ഇങ്ങിനെ വരും. (ഹൊ മറ).

ദ്രാവിഡത്തിനു ചിതപാലാത്ത കൂട്ടക്ഷരമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. സംസ്കൃതത്തിലെ കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ ദ്രാവിഡത്തിൽ വരുമ്പോൾ (1) കൂട്ടക്ഷരത്തിനു പകരം അതിലൊന്നിനെ ചിതപം ചെയ്യും (പക്ഷം-പക്ഷം. അക്ഷം-അച്ച) (2) കൂട്ടക്ഷരത്തിലൊന്നിനെ, ഗ്രാമം കൂട്ടതലുള്ളതിനെ ഉപേക്ഷിക്കും. (ക്ഷാരം-കാരം, ചാരം; ശ്രേണി-യേണി, ഏണി) (3) കൂട്ടക്ഷരം പിരിച്ച് എടുത്തിൽ ഉച്ചാരണ സൗകര്യത്തിനായി സ്വരം ചേക്കും. (കൃപ-കിരപ)

ഇ, ള, ഞ, ഉ ക്കളും യ, ര, ല, വ, ഞളും തമ്മിൽ യഥാ സംഖ്യം മാറും. ഇതു പല ഭാഷകൾക്കും പൊതുവായ സംഗതിയാണ്.

സംസ്കൃതത്തിൽ ഹലന്ത്യമായിട്ടിരിക്കുന്ന 'വ' മലയാളത്തിൽ വരുമ്പോൾ, അതിനെ പാടേ വിടുകയോ സംവൃതമായ ഒരു സ്വരംകൂടി ചേർക്കുകയോ ചെയ്യും. ഈ വികാരം പ്രകൃതികളെ മാത്രമേ ബാധിക്കാറുള്ളൂ.

ഇവയ്ക്കു പുറമേ സന്ധികായ്ക്കും ബന്ധമായ വ്യാകരണനിയമങ്ങൾ എല്ലാം ബാധിക്കുമെന്നു വിശേഷാൽ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സംസ്കൃതപദങ്ങൾ മലയാള(ദ്രാവിഡ)ത്തിലേക്കു പകരുമ്പോൾ വരുന്ന വണ്ണമാറങ്ങൾ.

(ഈ പട്ടികയിലെ ലക്കമാണ് അകാരാദി ധാതുപാഠത്തിൽ പ്രമാണമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്)

ലക്കം	സംസ്കൃതത്തിലെ വണ്ണം	മലയാളത്തിൽ വരുന്ന മാറ്റം	ഉദാഹരണവും കുറിപ്പും
1	ഇ ഉ ള്ള ണ	പരസ്പരം മാറ്റം	ഈ മാറ്റം സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ട്.
2	യ വ ര ല	അയി-അവു	ദൈവം-തയിവം, മാനം-മവനം
3	ഐ ഔ	ഇ ഇത്; ഇലു	ഘൃഷഭം-ഇടവം, വൃത്തം-വീരത്തം
4	ഏ	ക	കുന്ദം-കുറം, കിരീടം-കിരീടം
5	ഏ	ക	മുഖം-മുക്കം, ഗണികൻ-കണിയാൻ
6	ഐ	പ	പ്രേരണം-കോരണം
7	ഐ	പ	മരയ-പായ, ജല്പം-ചെപ്പ് (തെലുങ്കു) സ്വതന്ത്രം-ചട്ടതി.
8	ഐ	പ	വീജ്-വീശ്-വീയ്, ജനം-ചെമ്മം സംസ്കൃതത്തിലേ ഉണ്ട്.
9	ഐ	പ	മരം-മടം, ഏവ. ആട്, മുരൻ-മുടൻ
10	ഐ	പ	വളകൾ സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ മറ്റും. സമ്രാഡ്-സമ്രാട്-സഫട്-ഫൾ. [ഗ്രാൾ.
11	ഐ	പ	മലിച് മേതിച്ച, ദ്രവ്യം-തേരവിയം, ധനം-തനം.
12	ഐ	പ	സംസ്കൃതത്തിലേ പതിവുണ്ട്.
13	ഐ	പ	ന്യായം-ഞായം, നാൻ-ഞാൻ.
14	ഐ	പ	പാപം-പാവം, കാവ്യം-കാപ്യം.
15	ഐ	പ	ഫലം-പലം, സഭ-ചപ, സുബ്രഹ്മണ്യ ചുപ്പിറമണിയ.
16	ഐ	പ	ബഹു-വേക (ബ വ പരസ്പരം സംസ്കൃതത്തിലും മാറ്റം)
17	ഐ	പ	മാനം-വാനം.

ലക്കം	സംസ്കൃതത്തിലെ വർണ്ണം	മലയാളത്തിൽ വരുന്ന മാരം	ഉദാഹരണവും കുറിപ്പും
18	ത	സ്വരം	യക്ഷി-ഏക്കി, യജമാന-എജമാന (പദഭേദം മാത്രം)
19	ര ല	പരസ്പരം	സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ട്. രോമ, ലോമാദി.
20	ല ല	"	"
21	ശ	ള ഴ	ഹലം-പളം, പഴം.
22	ഷ	ച യ	ശങ്കരൻ-ചങ്കരൻ, ദേശം-തേയം.
23	സ	ച ട ഴ	ഷബ്ദം-ചാമുകൻ, പ്രഷം-ഇടവം, ദോഷൻ പോഴൻ.
24	ഹ	ച ത	സഭ-ചപ, വാസം-വാതം.
25		സ്വരം, ക	ഹരി-അരി, മോഹം-മോകം തമിഴിൽ പദാഭ്യന്തരമാലേ സ്വരമാവു. മലയാളത്തിലന്ത്യമായാലും ഉവ്വു-മഹാ-മാ.
26		ദ്രോതപദാവുന	മുക്ത: മുത്തു. പക്ഷി-പക്കം, അക്ഷി-അച്ചു.
27		ഒന്നിനെ ഉപേക്ഷിക്കാം	ക്ഷാര-കാരം-ചാരം, ശ്രേണി-ഏണി.
28		പിരിച്ചിടയിൽ സ്വരം വരുത്താം	കൃപ-കിരപ, സുബ്രഹ്മണ്യൻ-ചപ്പിറമണിയൻ.
29	ര ല ക &c		ഈ വക പദാഭ്യന്തരമാൽ ഒരു സ്വരം ആഗമമായി മുൻപുവരും. രവി-ഉാവി. &c

30. അ, ഇ, ഉ, എ, ക എന്നവ മലയാളത്തിൽത്തന്നെ കൂപ്പുനിലയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ, അങ്ങിനെ, അങ്ങനെ; പെണ്ണ്; പൊണ്ണ്; പുല്ല്, പില്ല് ഇത്യാദി നോക്കുക. ഈ കൂട്ടത്തിൽ പലതും തെറ്റായിരിക്കാം; ദേശ്യവുമായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് വ്യാകരണത്തിന് വകവെക്കുവാൻ തള്ളാമെന്നല്ലാതെ ശബ്ദശാസ്ത്രത്തിന്റേപേക്ഷിക്കാൻ തരമില്ല.

31. ശ, ണ, സ, ഹ കൾ (ഉച്ചാരണങ്ങൾ) തമ്മിൽ മാറ്റം എല്ലാം ഴ ആയിപ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യാം.

വൈയാകരണസമ്മതമായ ഇപ്പറഞ്ഞ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു ദ്രാവിഡപദങ്ങളേ പരിശോധിച്ചാൽ, തുല്യാർത്ഥമുള്ളതും നിയമമനുസരിച്ചു തുല്യശബ്ദമെന്നു പറയേണ്ടതുമായ സംസ്കൃതപദം കണ്ടെത്തും. ഇതിൽനിന്നും രണ്ടു ഭാഷകളും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടല്ലാതെ വേറെയെന്തെന്നുമാനിക്കാം? ലിപിവിഷയത്തിലുള്ള സാമ്യം കൂടി കാണിച്ചാൽ ഈ അനുമാനത്തിന് ശക്തി കൂടുകയും ചെയ്യും. ഒന്നിൽനിന്നുമൊന്നു ജനിച്ചവെന്നോ രണ്ടിലൊരുവിധം തന്നെ വിചാരിച്ചു മതിയായവ എന്നു വരുന്നു. സംസ്കൃതം മാത്രം കൊണ്ട് ഒരു ഭാഷയിലെ പദങ്ങളെല്ലാം, വിശേഷിച്ചും ധാതുക്കൾ, മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്കു പകരുകയില്ല. ഒരു രണ്ടു ശതവർഷക്കാലമായിട്ടുതന്നെ സംസ്കൃതമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, രാജഭാഷയും, ലോകഭാഷയും, വലിയ ശാസ്ത്രാദികളുള്ളതുമായിരുന്നിട്ടും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും പലവാക്കുകളും നാട്ടഭാഷകളിലേയ്ക്കു സംക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു ധാതുവും (ക്രിയാപദങ്ങൾ) സംക്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ആ ലോചിക്കുക.

രണ്ടു ഭിന്നഭാഷകളിലെ പദങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏകദേശമായ ശബ്ദാർത്ഥസാമ്യം കണ്ടാൽ പോര; ശബ്ദങ്ങൾ തമ്മിൽ യഥാശ്രുതിയിൽ സാമ്യമില്ലെങ്കിലും ശബ്ദശാസ്ത്രനിയമപ്രകാരം നോക്കുമ്പോൾ ശരിയായ സാമ്യം തന്നെ കാണണം. അർത്ഥസാമ്യവും പാരമ്പര്യവഴിക്കു കണ്ടാൽ പോര. ധാതുക്കളെ എടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ പ്രധാന മൂലാർത്ഥത്തിന് തന്നെ സാമ്യം കാണണം. ഇല്ലെങ്കിലും, മൂലാർത്ഥത്തിൽനിന്നും അടുത്ത പടിയിലായി സിദ്ധിക്കുന്നതും സുസമ്മതവും പ്രയോഗപ്രചാരവുമായ പ്രധാന അർത്ഥത്തിനെങ്കിലും സാമ്യം കാണണം. അല്ലാതെ അതിദൂരെ കിടക്കുന്ന വല്ല വിശേഷാർത്ഥത്തെയും വല്ല പരിഗണിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. ലിഖിതലിഖകന് ആക്ഷേപിക്കുന്ന തരത്തിൽ 'വൈരി'യിൽനിന്നും 'വയറു' വന്നുവെന്നോ, കേരളപാണിനി കളിയാക്കുംപോലെ 'ബുക്കു ഭാഷ' എന്ന് എന്നതിൽനിന്നും 'Book' ഉണ്ടായി എന്നോ ആക്കം പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ പിഷ്-പിഷ്, സംചുണ്ണ എന്നതും പിശ-പിശയുക എന്നതും തമ്മിൽ കാണുന്ന ചേച്ചു വെറുമാക സ്തീകമെന്നു തള്ളാനും തരമില്ല. പിശ്-പിശ, അവയവേ,

സമൂഹസ്യാംശഭാവേ, എന്നതു ശബ്ദം കൊണ്ടു പിശ എന്നതിനോടു പുണ്യമുഖ്യവും അർത്ഥംകൊണ്ടു് ഒട്ടുത്തതുമായെന്നെങ്കിലും പിശയുക, കഴക്കുക എന്നതും പിഷ്യാതുമ്പും കൂടെയാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ യോജിച്ചതെന്നും പിശയാതുവിനോടു പിശകി, പിശറി എന്നിത്യാദിയിൽ കാണുന്ന ധാതുവാണു ചേർന്നതെന്നും സൂക്ഷിച്ചാൽ അറിയാം.

ദ്രാവിഡധാതുക്കൾക്കു മാതൃകയാക്കി തമിഴെഴുതുകവാൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പാഠപ്രായം മതിയാകാത്തതിനാലും, മലയാളത്തിലുള്ള ധാതുക്കൾ പ്രായേണ എല്ലാം തന്നെ അതേപടി ചെറുതായി മിഴിച്ചുള്ളതിനാലും, ആണു് ഇവിടെ മലയാളധാതുക്കളെത്തന്നെ എടുത്തു പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇക്കൂട്ടത്തിലെ മിക്കധാതുക്കളും യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ ദ്രാവിഡശാഖകളിലുമുള്ള പൊതുദ്രാവിഡസ്വഭാവമുള്ളതെന്നു തന്നെ പറയാം. കേരളപാണിനീയത്തിൽ പരിശിഷ്ടമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള ധാതുക്കളെ മുഴുവൻ ഇവിടെ എടുത്തു പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടു് അവയ്ക്കു പാഠമേയും അല്പം ചിലവയെ എടുത്തിട്ടുണ്ടു്. പാണിനീയത്തിലില്ലാത്തവയെ ചെറിയ അക്ഷരത്തിലിട്ടിരിക്കും. ഒടുവിൽ കുറെ നാമാദികളേയും മാതൃകയ്ക്കു മാതൃകയായി എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സംസ്കൃതധാതുക്കളുടെ മൂലാർത്ഥം കൗമുദിപ്രകാരമുള്ളതു തന്നെയാണധികവും എടുത്തിട്ടുള്ളതു് അർത്ഥം വ്യക്തമാവാത്ത ഒരിക്കൽ മോണിയർ വില്യമുസിന്റെ നിഘണ്ടുവിനെ പ്രമാണമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മലയാളധാതുക്കളുടെ അർത്ഥം കേരളപാണിനീയത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിരിക്കുന്നു. അർത്ഥത്തിന്നു നിഷ്പന്ന ചൊയ്യേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഗുണത്തിന്റെ നിഘണ്ടുവും പ്രമാണമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ചില ഒരിക്കൽ സ്വതന്ത്രമായും അർത്ഥവിചാരം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു കാണും. ചുവടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ധാതുക്കളേയും സമാനസംസ്കൃതധാതുക്കളേയും ഒപ്പം വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇവ തമ്മിൽ വലുതായ ഒരു സാമ്യം കാണും.

ഭാഷയുടെ ഉപയോഗം തന്റെ വിചാരങ്ങളെ അനുസരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാണു്. മനോവ്യാപാരത്തിന്റെ സാമാന്യ രൂപവും ആ വ്യാപാരങ്ങളാക്കിക്കാണുള്ള ശബ്ദം ജനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അവയവങ്ങളുടെ ചൊതു സ്വഭാവവും മനുഷ്യവസ്തുതയെ സംബന്ധിച്ചു കത്തോളം ഏറിയ കൂറും ഒരേ തരത്തിലുള്ള വയാകയാൽ, ഇവയുടെ കലവുമായി ജനിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളും മിക്കവാറും സാദൃശ്യമുള്ളതായിത്തന്നെ ഇരിക്കണം.

തായിത്തന്നെ ഇരിക്കണം. എന്നു ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം. ഇതു സമ്മതിച്ചാൽ മനുഷ്യഭാഷകളെല്ലാം തമ്മിൽ വലുതായ ഒരു സാമ്യം കാണണമെന്നു വരും. പക്ഷേ ഇതു കാണുന്നില്ല; മംഗോളിയന്റെ ഭാഷയും, ഹോട്ടൻടോട്ടുകാരുടെ ഭാഷയും തമ്മിൽ ബന്ധം കാണുന്നില്ല. ഇതിന്നും പുറമേ ഇതേ വാദംകൊണ്ടു ലിപികൾക്കും ബന്ധം കാണണമെന്നു വരും. അതും കാണുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഈ വാദത്തിന്നു് വില വയ്ക്കുന്നോ എന്നു തന്നെ സംശയമാണു്. ഏതു നിലച്ചതത്തിൽ നിന്നു നോക്കിയാലും, ലിപികൊണ്ടാവട്ടെ, ഭാഷകൊണ്ടാവട്ടെ, ആയുദ്രാവിഡശാഖകൾ രണ്ടും തമ്മിൽ വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതാണെന്നു തോന്നാതെ താമിളാത്ത വിധത്തിലാണു തെളിവു വന്നു ചേരുന്നതു്.

സിന്ധുതീരത്തിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ലിപിയും ഭാഷയും മറ്റും എന്തായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായറിയുമ്പോൾ ആയുദ്രാവിഡങ്ങൾ ഒരു മൂലത്തിൽ നിന്നും ജനിച്ച ശബ്ദകളാണോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും പക്ഷേ വഴി കിട്ടിയേക്കാം. അതു വരെ ക്ഷമിക്കുകയേ തരമുള്ളൂ.

ധാതുക്കളെ എടുത്തു പഠിക്കുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ സ്വരങ്ങൾ ഒരു ക്രമവും കൂടാതെ മാറി വരുന്നതായിക്കാണാം. മലയാളത്തിൽ സ്വരം നിത്യമായും ശിഥിലമായിത്തന്നെയാണു് ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഏഴുതീയം വരുന്നതു്. ശ്രമക്കുറവു തന്നെ നിയമം എന്നാണു് വാചാരിയിൽ; വരമാഴിയിലും ഒട്ടേറെ അതു തന്നെ. പെഴു പിഴ; പഴുപൊഴു; അങ്ങനെ അങ്ങിനെ; എന്നിങ്ങനെ പലരൂപത്തിലും സ്വരങ്ങൾ കിടന്നു മറിയുന്നതു കാണാം. ഇതിന്നും പുറമേ മലയാളവാചാരിയിൽ അടുത്തു, ഉ എന്ന മൂന്നു പ്രാഥമികസ്വരങ്ങൾക്കും സംവൃതവും വിവൃതവുമായ ഉച്ചാരണമുണ്ടു്. 'അ'യുടെ സംവൃതോച്ചാരണം എ പോലെ കൂടെത്തോന്നും.

ഉപയോഗം	അന്ത്യസ്വരം സംവൃത അകാരം
അങ്ങനെ	മധ്യസ്വരം ,,
ലക്ഷ്മി	ആദിസ്വരം ,,
പൊയ് - പോയ്	മധ്യം അന്ത്യസ്വരം സംവൃത ഇകാരം
പാത്	അന്ത്യ ഉകാരം സംവൃതം
കരു്കളുൻ	മധ്യം ,, സംവൃതം

വരമൊഴിയിൽ കട്ടേറൊ ഐകരൂപ്യം വരുന്നെങ്കിലും ചിലടിക്കിൽ പരിഷ്കരിച്ച തെറ്റാ പിണയുന്നുണ്ടു്. പ്രധാനമായും തെറ്റാ നേരിടുന്നതു് എ, ഇ തമ്മിലും, ഉ, ഒ തമ്മിലും, ഇ തമ്മിലും ആണു്.

സംസ്കൃതധാരകളെ എടുത്തു പഠിക്കുമ്പോൾ ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ ഏകദേശസാമ്യമുള്ള പല ധാരകളും കാണും. ശ്രമം, ശ്രം, മം; ഹിം, ഹേം; സം, ശം; ബഹ്, ബ്രൂ; പിസ്, ബിസ്; കൃ, കൃഷ്, കൃഷ്, കൃഷ്, കൃഷ്; ഭാഷ, പട, ഭേ; ഈ വിധം പല രൂപചിഹ്നാർത്ഥ ധാരകളും എന്നുതന്നെ പറയാം. ശബ്ദശാസ്ത്രപ്രകാരമാലോചിച്ചാൽ ഏകദേശസാമ്യമുള്ള പല ധാരകൾ കാണുമ്പോൾ ആ അർത്ഥവാചിയായ യഥാർത്ഥ മൂലരൂപം ഇവയ്ക്കു പൊതുവേ ഉള്ള ഒന്നായിരിക്കണം എന്നാണു വരിക. ബഹ്, ബ്രൂ, പരയുക. ഇവയ്ക്കു രണ്ടിന്നും പൊതുവേ 'ബഹ്' എന്നൊരു ശബ്ദമാണു് കിട്ടുക; അതിനായിരിക്കണം സംഭാഷണാർത്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കുക. ബഹ്-പാ എന്നുതന്നെ രൂപം കിട്ടുന്നു. ഈ വിധം മൂലസവരൂപം പിന്തിക്കുന്നതോടുകൂടെ ല, ള, ഡ, മുതലായി സംസ്കൃതഭാഷയിൽ പരസ്പരം മാറുക ശീലമായ അക്ഷരങ്ങളെ സമാനമാക്കുകയുംവേണം. കഡ്, കൃഡ്, കൃഡ്, പരിഭാഷ. ഇവിടെ എല്ലാം സമാനരൂപമാക്കാവുന്നതു ലയ്യം, ഡയ്യം പകരം ഉ വച്ചായിരിക്കും. അപ്പോൾ എല്ലാത്തിലും നിൽക്കുന്ന നിത്യരൂപം കളു് എന്നാവും. ഉ, ഒ തമ്മിൽ മലയാളത്തിൽ മാറാവുന്നതിനാൽ 'കൊളു' എന്നായിച്ചുവരുന്നു. കൊളുത്തുക-കൊളളി എന്നരൂപങ്ങൾ ഉടൻ സ്ഥിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെ മലയാളത്തിൽ ഉള്ള ധാരകളേയും വിശകലനം ചെയ്തു നോക്കേണ്ടതായി വരും. തക്കു്, താങ്ങു്, തങ്ങു്, തകു് ഇവയിൽ തകു് എന്നാണു സാമാന്യരൂപം കിട്ടുക. 'തകു് സഹനേ' എന്ന സംസ്കൃതത്തിൽ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു. ഈ അർത്ഥം മുൻ ധാരകൾക്കെല്ലാം പേരുന്നതായും കാണാം. ഇങ്ങനെ രണ്ടിന്നും അർത്ഥസാമ്യമുള്ള ധാരകളേയും ഐകരൂപ്യം വരുത്തി ഒത്തു നോക്കുമ്പോൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യം വ്യക്തമായിരിക്കും. ഈ വഴി മുൻദാഹരണങ്ങളിലെപ്പോലെ എപ്പോഴും ഉള്ളപ്പോഴായിരിക്കാമെങ്കിലും, സാധ്യം തന്നെയാണു്. ചിലപ്പോൾ ഒന്നിലധികം ധാരകളായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇങ്ങനെ വരുന്ന ടിക്കിൽ ഇന്നതുമായിട്ടാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബന്ധമെന്നു ഖണ്ഡിച്ചുപറയാനിന്നെളുതല്ല.

ഈ ചെറു ചട്ട്യിൽ പലേ തെറ്റുകളും കണ്ടേക്കാം. അവയെ വിചാരിച്ചാൽ തീർത്താൽ ഭാഷയെ അനുഗ്രഹിപ്പാറാകണമെന്നു എനിക്കുപേക്ഷയുള്ളു. ആയുർവ്വേദവിദ്യാഭാഷകൾ തീർത്തെന്നു ഭിന്നങ്ങളാണെന്നുള്ള ഇന്നത്തേ അഭിപ്രായം സാധ്യമാണോ എന്നു സംശയം ജനിപ്പിക്കാനെങ്കിലും ഈ ചട്ട് ഉപകരിക്കുന്നതായാൽ തൽക്കർത്താവു ധന്യനായി.

ധാതുപാഠം

(അകാരാദിക്രമം)

- കുറിപ്പ്:—1. ചെറിയ അക്ഷരത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചലയാള ധാതുക്കൾ കേരളപാണിനീയപരിശിഷ്ടത്തിലുള്ളവയല്ല.
2. ധാതുവിനോടു ചേർത്തു വലയത്തിനകത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥം കേരളപാണിനീയപ്രകാരമുള്ളതാണ്.
3. (G)=Gundert- (M. W-) Monier Williams
4. വലത്തേ ഭാഗത്തുവലയത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ലക്കങ്ങൾ വണ്ണമാറ്റപട്ടികപ്രകാരമുള്ള ഏതു നിയമനസരിച്ചു മാറ്റങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
5. അനുകരണശബ്ദം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന രൂപശബ്ദങ്ങളെ അനുകരിച്ചുണ്ടാവുന്നവയ്ക്കാണ് (onomatopoeic)

ചലയാളധാതുവും അർത്ഥവും

സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും

1. അക, (കരുണാർജ്ജവക)
[G വലിച്ചു വരിക.]
പടന്നുവരിക. 'അടവിവെട്ടിയാലകച്ചിടും.' അകലു എന്നതും നോക്കുക.
2. അകലു, (ഭ്രാന്തയാകുക).
രണ്ടു വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള എടവലിക്കുക. തമിഴിൽ അകലു = പരത്തൽ. പരക്കുക, വ്യാപിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.
അക, അകലു രണ്ടും അകു എന്നൊരൊ മൂലരൂപത്തിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രകൃതികളായിട്ടുവേണം കരുതുവാൻ. അകര എന്നുകൂടി ദേശ്യമായി പ്രയോഗമുണ്ടു്.
3. അട, (വഴി മറയ്ക്കുക; വന്നു ചേരുക) വന്നുചേരുക എന്നതു മൂലാർത്ഥവും, വഴി മറയ്ക്കുക എന്നതിൽ നിന്നും വന്നതുമായിരിക്കാം.
4. അടങ്ങു, (കീഴ്പ്പെടുക, ഉൾപ്പെടുക, അവസാനിക്കുക).
5. അടി, (കീഴിൽ താഴുക,

അക്ഷു്—അക്ഷു, വ്യാപ്തം. വ്യാപിക്കുക, പരക്കുക.
അക്ഷു്=അക (27)

അക്ഷു്—അക്ഷു, വ്യാപ്തം. വ്യാപിക്കുക, പരക്കുക.
അക്ഷു്=അകക്ഷു് (28)=അകൾ (23)=അകളു്, അകലു് (21).

അഷു്—അഷ, ഗതി ഭീപു് തുറന്നോഷ. ഗത്യർത്ഥം, വന്നു ചേരുക. 'പണമടഞ്ഞു' എന്നിത്യാദി ആദാനാർത്ഥമായി കരുതാം. അഷു്=അട (23)

ടകു്, ബന്ധനേ. ടകു്=അടക്കു്, അടങ്ങു്. അഷ, ആദാനേ എന്നതും വരാം. അഷു്, അടു്. ഓകാരാന്തങ്ങളിലേ ഓകാരം വാസ്തവത്തിൽ ധാതുവിന്റെ ധാരാളമാണെന്നു് എന്നു ബലമായി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു

അടു്—അട, ഗത. അടനം

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
ചെന്നു കൂടുക). അടി=പദം എന്നതിൽ നിന്നും ജനിച്ച ക്രിയ, ചുവട്ടിൽ ചേരുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. ധാതുവിന്റെ രൂപം അടിയിൽ എന്നു വരണം.	ചെയ്യുന്നതു് അടി, പാദം. ഇതിൽ നിന്നും അടിയിൽ എന്ന ക്രിയ ജനിക്കുന്നു.
6. അടി, (തല്പക).	അട്—അട്ട, അതിക്രമ ഹി. സയോഃ. അട്=അട് (27) ഹി.സ, ഉപദ്രവിക്കുക.
7. അട്ട, (സമീപം വരിക)	അസ്ത്—അസ്, അഭിയോഗേ ചേരുക അസ്ത്. അട് (8. 27)
8. അണ, (1. കിതയ്ക്കുക. 2. ചേരുക). നശിക്കുക എന്നും അർത്ഥമുണ്ടു്. 'വിളക്കണഞ്ഞു'.	(1) അണ്—അണ, പ്രാണനേ, ശബ്ദേപ. ശ്വാസോദ്ധാരണം ചെയ്യുക, ശബ്ദിക്കുക. (2) അനു=കൂടെ എന്ന ഉപസർഗ്ഗത്തിന്റെ മൂലമായ ധാതുവോ, അതിൽനിന്നു ജനിച്ചതോ ആയി വരാം. (3) നശ്, അദർശനേ, ഇലാഭനായക. നശ്=നായ് (12-22)=അണയ് (29)
9. അണി, (അലങ്കരിക്കുക)	അഞ്ജ്=അഞ്ജ, വ്യക്തിഭക്ഷണകാന്തി ഗതിഷ്യ. ആഭ്യന്തരമുന്നത്ഥവും 'അണി'ധാതുവിനുണ്ടു്. അഞ്ജ്=അണിയ്=അണി. (28 13 12 6)
10. അനഞ്, (ഇളക്കുക) തമിഴിൽ നുക്കു്=ഇളക്കുക എന്നു പദമുണ്ടു്.	നഞ്=വ്-ണവി, ഗതൗ-അനഞ്ജക. നഞ്=വ്-അനഞ്. (29-12) മലയാളത്തിന്റെ അനുനാസിക പ്രതിപത്തിയും)

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
11. അനല, (ചുട്ടപിടിപ്പിക്കുക). അനൽ എന്നും രൂപമുണ്ടു്.	√അൻ+ല = അനല = അഗ്നി. ഇതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയാരൂപം അനലു്.
12. അമങ് (സമ്മദ്യമണ്ടാവുക)	അംഹ്=തെക്കുക (M. W. To press together) അംഹ്=അമ്=അമങ്ങു്.
13. അമര, (വാഴുക). ഉറച്ചു നിൽക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. അമഴ് എന്നും രൂപമുണ്ടു്.	അമ്=ഉറപ്പിക്കുക; (M. W. To fix; to render firm)
അമക്കി, അമത്തി, അമഴ് എന്നിവ എല്ലാം ഒരു മൂലാർത്ഥത്തിൽ നിൽക്കുന്നതു നോക്കുക.	
14. അമറ, (ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ശബ്ദിക്കുക). അനുകരണശബ്ദം.	അംബ, അംഭ എന്നീങ്ങനെ ശബ്ദാത്മവാചികളായി പല അനുകരണശബ്ദങ്ങളുമുണ്ടു്.
15. അമിഴ് (അമരുക), രൂപം അമഴ് എന്നു മതി. അമര, അമഴ് രണ്ടുമാനത്തന്നെ എന്നും വിചാരിക്കാം. മുൻനോക്കുക.	അംസ്, അംസ സമാഹാരം=അടിച്ച താഴ്ക. അംസ്=അമ്+ഷ്=അമഴ് (23)
16. അമ്പ (1. അമരുക, 2. ആശ്ചര്യാത്ഥം)	1. അമ് = ഉറപ്പിക്കുക. അമ്=അമ്മ്=അമ്പ്. 2. ഹംഹോ, ഇത്യാദി ആശ്ചര്യാത്മത്തിലുള്ള അനുകരണശബ്ദത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന ക്രിയ.
17. അമ്പര, (വിസ്മയിക്കുക)	മേൽ (അമ്പ്) നോക്കുക.
18. അയ, (1. ബന്ധം ശിഥി	1. അയ, വ്യാപ്ത. 2. അ

മലയാളധാരയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരയും അർത്ഥവും
ലമാവുക, 2. പ്രേഷണം ചെയ്യുക)	ജ്, ഗതിക്ഷേപണയോഃ രണ്ടും രണ്ടർത്ഥത്തിനും പേരുന്ന. അജ്=അശ്=അയ്.
19. അര (ദ്രവം ചേർന്നു പൊടിയുക)	രിപ്, വിരോജനസമ്പദ്യനയോഃ റിപ്=അരയ്. (29 പ്=ശ്=യ്) പദാന്ത്യമായ 'പ' യ്ക്കു ശുദ്ധദ്രാവിഡത്തിൽ ശ് പോലെയാണുപാദനം. അരയ്ക്കു എന്ന ക്രിയയിൽ വിരോജനസമ്പദ്യനങ്ങൾ രണ്ടുമുണ്ടെന്നു മോർമ്മിക്കുക.
20. അരി (ചെറുതായി നറുക്കുക)	രി=സ്രവണേ (M. W. To be shattered) വിരോജനാർത്ഥത്തിലേ റിപ്=അരിയ് എന്നും വരാം.
21. അരി (ദ്രവത്തിൽ കലക്കി വേർതിരിക്കുക) ദ്രവത്തിൽ കലക്കണമെന്നായില്ല. വേർതിരിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. 'മണലരിക്കുക', 'മാവരിക്കുക' ഇത്യാദി നോക്കുക.	രി, ഗതിരേഷണയോഃ (M. W. to separate from). റിപ് വിരോജനേ എന്നും വരാം. എങ്കിലും റി ധാതുവാകാനാണധികം ന്യായം.
22. അരുത് (ചെയ്തു, പാകം, കൊടുക്കുക) അരു എന്നതിന് പുജാർത്ഥം മാത്രമേയുള്ളു. പുജാവാചകമായിട്ടേതു ക്രിയയോടും ചേക്കാം. ഇതന്നരുളി, നിന്നരുളി ഇത്യാദി.	അർ, അർ പുജായാം, യോഗ്യതേപച. അർ=അര്യ് അരു (31) ഹ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉഷ്ണസ്ഥാനിതന്നെ. ദ്രാവിഡത്തിലെ ഉഷ്ണാവകാശിയാ യ ഷ ആ സ്ഥാനത്തു വരുന്നു.

മലയാളധാരയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരയും അർത്ഥവും
23. അല, (തെണ്ടി നടക്കുക.) അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും ചരിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. അല=തിര.	ഹല - ചലനേ, വൈകുണ്ഠേ. ഹല=അല, ഹല=ഉല, ഹല=വല, (വലച്ചിൽ = വൈക്ലബ്ധം) വലയ്, അലയ്, ഉലയ് എന്നു മൂന്നു രൂപവും മലയാളത്തിലുണ്ടു്.
24. അലത് (ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക) കട്ടികളേപ്പോലെ പിന്നെയും പിന്നെയും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിനാണീ പദം പ്രയോഗിക്കുന്നതു്.	ലട്-ലട, ബാല്യേ. ലടുതി=കട്ടികളേപ്പോലെ പറയുക. ലട്=അലട്=അലത്.
25. അലസ് (1. ഗർഭം പിഴയ്ക്കുക, 2. വൃഥാ കഴിയുക) ഫലപ്രാപ്തി വരാതികയാണു് മൂലാർത്ഥം. ധാതുവിൽ കാണുന്ന സകാരം 'സംസ്കൃതീകരിച്ചു' വന്നതാണു്.	ലിശ്, ലിശ അലീഭാവേ ഗതൗ ച. രണ്ടർത്ഥവും അലസ് എന്നതിന്നു യോജിക്കുന്നു. ലിശ്=അലിശ്: അലസ്; അലിശ് അളിയ്, അഴിയ്. അഴി എന്നതും ഇതേ ധാതുവാണു്. ലിശ് എന്നതിന്റെ സമാന ആംഗ്ലോ സാക്സൺ Lysan ഇതാണു് ഇംഗ്ലീഷ് Loose (Oxford Dict:)
26. അലി (ദ്രവമാവുക).	ലീ, ദ്രവീകരണേ ലീ=അലി. മലയാളത്തിൽ ദീർഘാന്തമായി പദം നിൽക്കാത്തതിനാൽ അലി എന്നു് ഹ്രസ്വമാവുന്നു.
27. അളി (പാകമേറി ദ്രവീകുക).	ലിശ്ഗതൗ, ലിഷ് = അളിഞ്ഞതു്. (M. W. decayed) ലിശ്=അലിയ്=അളിയ്.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
28. അറ (1) തല്ലിനറക്കുക; (2) ജഗ്ഗു.	1. ഋ, ഹിംസായാം } ഋ=അറ 2. ഋ=ജഗ്ഗു } ഋ=അറ
29. അറി (ഗ്രഹിക്കുക).	ഗ്രഹ്, ഗ്രഹണേ. ഗ്രഹ്=(ഇദ്യം) അറിയ്.
30. അറയ്ക്കു സംശയിക്കുക. കയ്യറച്ചുപോയി ഇത്യാദി.	രേകൃശങ്കായാം - രേകൃ=അറക്=അറയ്ക്കു.
31. അറ (വണ്ണിക്കുക) അറ എന്നേ രൂപം വേണ്ടൂ.	ഋ ഹിംസായാം=അറ. അരി എന്നതിന്റെ വികാര ഭേദമായും വരാം. രീസ്രവണേ.
32. അഴി (കെട്ടുവിടുക) അഴിയ് എന്നു വേണം രൂപം.	ലിശ് അല്പീഭാവേ ഗതൗ ച. (അലസ് എന്നതു നോക്കുക.)
33. അഴുക (ചീയുക) അളിയ്ക എന്നതിന്റെ വികാരഭേദം.	{ അളി നോക്കുക. { അലസ് കൂടെ നോക്കുക.
34. ആ (1) ബലമുന്നാൻ വലിയുക. (2) കഴിയാതാവുക. (3) പരിണമിക്കുക. (4) കഴിയുക. മൂന്നും നാലുമർത്ഥങ്ങൾ തമ്മിൽ യഥാർത്ഥഭേദമില്ല. ഒന്നാമർത്ഥത്തിൽ ധാതുവിന്റെ രൂപം ആയ് എന്നു വേണം. നാമരൂപം വരുമ്പോൾ 'ആയം', 'ആച്ച' എന്നു രണ്ടുണ്ടെന്നോർമ്മിക്കുക.	1. ആഹ്, ആഹരി, ആയാമേ =വലിയുക. ആഹ്=ആയ്. 2. അ, എന്നതിന്റെ നന്തർത്ഥം. 3, 4. അസ് ആസ്, ഭൂവി=ആവുക. ആസ്=ആ; ആർ. ആജ് കൂടി നോക്കുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
35. ആട് (അങ്ങോട്ടുകിങ്ങോട്ടു മൂലയുക).	അട്, ഗതൗ. (To Wander M. W.) അട്=ആട്.
36. ആട്ട് (അനാദരിക്കുക). 'ആട്ടിയോടിച്ചു.'	അട്ട്, അനാദരേ.
37. ആരാ (അന്വേഷിക്കുക).	ആര, ആ + √ഋ=തേടിക്കൊണ്ടുവരിക. (To Procure M. W.)
38. ആള (1. വാഴുക. 2. ഉണ്ടായിരിക്കുക.)	അസ് ആസ്, ഭൂവി-ഉണ്ടായിരിക്കുക. ആസ്=ആഴ്=ആള.
39. ആറ (പുട്ടുപോവുക). തമിഴിൽ കുറയുക എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. മലയാളത്തിലും മൂലാർത്ഥമത്രേയുള്ളവെന്നു 'പുടാറുക' 'വേദനയാറുക' എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.	ഋ, ഗതൗ പോവുക. ഋ=ആറ.
40. ആഴ് (താഴുക).	ഹല് വിലേഖനേ=കഴിക്കുക. ഹല്. അള്-ആള് - ആഴ്.
41. ഇട (പിണങ്ങുക). ധാതുവിന്റെ രൂപം 'ഏട്' എന്നു ആണെന്നു തോന്നുന്നു.	ഏട്, ഏഠ്, ഹേഡ്, ഹേഠ് വിബാധായാം=ഉപദ്രവിക്കുക; എതിരിടുക. ഏട്=ഏട.
42. ഇട (നിക്ഷേപിക്കുക). ഇടുക.	ഇഹ്=ക്ഷേപേ. ഇഹ്=ഇട്. (23) ഇടുക എന്നതിലേ ക്ഷേപക്രിയ ഓർമ്മിക്കുക.

മലയാളധാരാതൃപ്തം അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരാതൃപ്തം അർത്ഥവും
43. ഇടറ (കാലുതെറുക). കാലുവേണമെന്നില്ല. ഗതിഭംഗംതന്നെ മൂലാർത്ഥം. 'തൊടയിടറി.'	ഇട് ഇട ഗത (To err. M. W.) തെറുക, പിഴവരിക.
44. ഇടി (ചാപ്പുവിട്ടു വീഴുക). ഹാൽ വലമേല്പിക്കുക എന്ന കൂടിയർത്ഥമുണ്ട്.	ഇഷ്, ഇഷ, ഗതിഹിംസാഭംഗനേ. ഗത്യർത്ഥം, ഉറപ്പു വിട്ടു വീഴുക. ഹിംസാർത്ഥം, ഇടിക്കുക.
45. ഇടുങ് (ചാലത്തിൽ ചേരുക). ഇട, വഴി (Passage) എന്ന നാമത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയ.	ഇട്ഗത (To escape to go M. W.) ഇതിൽ നിന്നും ഇട, ഒഴിഞ്ഞുപോകാനുള്ള വഴി എന്നു നാമം വരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ഇടയിൽ പെട്ടുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇടുക എന്നോ, ഇടുക എന്നോ ക്രിയാരൂപവും ജനിക്കുന്നു.
46. ഇണങ്ങ (ചേരുക) പ്രിയായിരിക്കുക എന്നർത്ഥമുണ്ട്. ചേരുക എന്ന അർത്ഥം അണയുക എന്നതിന്റെ രൂപാന്തരമാണെന്നു വരാം. അഥവാ ചേരുക എന്ന അർത്ഥം പ്രിയർത്ഥത്തിൽനിന്നും പരസ്പരസിദ്ധമാണെന്നു വരാം.	ഹിനപ്. ഹിവിപ്രീണനേ, സന്തോഷിപ്പിക്കുക. ഹിനപ് = ഇണയ് = ഇണങ്ങ.
47. ഇമ (ചിമുക). ചിമ് എന്നതിന്റെ രൂപാന്തരം.	ചിമ് നോക്കുക.
48. ഇയങ്ങ (വർത്തിക്കുക).	യമ് ഉപമേ, വെറുതേയിരിക്കുക. യമ് = ഇയമ്മ് = ഇയങ്ങ.

മലയാളധാരാതൃപ്തം അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരാതൃപ്തം അർത്ഥവും
49. ഇയല (ചേരുക).	യ, മിശ്രണേ യ=ഇയ്, ഇയല, ഇയർ,
50. ഇര (ശബ്ദവിശേഷം). ഇര എന്നും രൂപമുണ്ട്.	രവ്, രംബ്, രംഭ്, ശബ്ദം. രവ്=ഇരപ്പ്, ഇരയ്ക്കുക, രംബ് ഇരവ്.
51. ഇരി (ഇരിക്കുക). ആസ്ഥിതമാവുക.	ഋജ്. ഋജ, ഗതി സ്ഥാനാർജ്ജനോപാർജ്ജനേ. സ്ഥാനം ഇരിക്കുക. ഋജ്=ഇരിയ്=ഇരി.
52. ഇരുള (കറുത്തനിറമാവുക). ഇരു എന്നതിനു തമിഴ് കിരുട്ട് എന്നാണ്. മലയാളത്തിലേ 'കരുട്ട്' ഉം ഇതുതന്നെ.	√കൃശ് കൃശ തന്റകരണേ, മെലിയുക. ഈ ധാരാവിൽ നിന്നും കൃഷ്ണ=കറുത്തു എന്നു ഒരു പദം ജനിക്കുന്നു. കൃഷ്ണ=കിരിട്ട=(1) കിരുട്ട്, (കരുട്ട്). കൃഷ്ണ=ഇരിട്ട=(2) ഇരുട്ട് എന്നും രൂപങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു. ഇരുട്ട് എന്നതിൽ നിന്നും ഇരു എന്നു വന്നു അതിൽനിന്നും ക്രിയാരൂപം പിന്നെയും ജനിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരു + ഉന്നം=ഇരുളുന്നു. എന്നിത്യംഗി കിട്ടുന്നു.
53. ഇള (പിൻവാങ്ങുക). യതം വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ഇല സ്വപ്നക്ഷേപണയോ. To become quiet (M. W.) ഇവിടെ സ്വപ്നാർത്ഥം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
54. ഇളക് (പലിക്കുക) ഇളക് എന്നു മതി രൂപമെന്നു തമിൾ കൊണ്ടു ഹിംഗ്വജിയിരിക്കുന്നു.	ഇലക് - ക്ഷേപണാത്മത്തിൽ. അഥവാ ഇലക്ഗത, കമ്പനേ, കമ്പനാത്മത്തിൽ. ഇലക്=ഇലക്. ഇളക്. ഒരു ദീർഘസ്വരത്തേ ഹ്രസ്വമാക്കുമ്പോൾ വേറെയൊരു ഹ്രസ്വത്തേ നീട്ടുകയോ പുതിയ ഒരു സ്വരം ചേർക്കുകയോ വേണം. (Law of compensatory syllables). ഇതു സർവ്വഭാഷകൾക്കും ബാധിക്കുന്ന ശബ്ദശാസ്ത്രനിയമമാണ്. പൊതുവിലുള്ള ഇത്തരം നിയമങ്ങളെ ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽ നിന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.
55. ഇളി (വല്ലാതെ ചിരിക്കുക). നാണിപ്പുപോവുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. അതിന്റെ വികാരമായ “വിഡ്ഢിപ്പിച്ചിരി” യാണിളിക്കൽ.	ഹിളീ ലജ്ജാഭാവം, നാണിക്കുക. ഹിളി=ഇളി.
56. ഇറ (വെള്ളംതേവുക). ധാതു ഇറയ് എന്നാണ്.	രിപ് - വിരേചനേ - (To empty M. W.) റിപ്=ഇറപ് (ശ്)=ഇറയ്.
57. ഇറങ്ങ (കീഴ്പോട്ടു പ്രവേശിക്കുക) ഒന്നിനേ വിട്ടു പോവുക എന്നാണ് മൂലാർത്ഥം. വീട്ടിൽനിന്നു ചിറങ്ങി, കരയ്ക്കിറങ്ങി, എന്നിവ നോക്കുക. പിന്നെ ജനിക്കുന്നതാണ് കീഴ്പോട്ടിറങ്ങുക എന്ന അർത്ഥം.	രാറ - ത്യാഗേ. രാറ=ഇറക്. (ഇറക്=ഇറങ്ങ). ഗ്ര To rise - to fall into M. W.) ഗത എന്നതിൽ നിന്നും ഏറ, കയറുക, ഏറങ്ങ, കീഴ്പോട്ടു വരിക എന്നു രണ്ടു വന്നതായും വിചാരിക്കാം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
58. ഇറക് (കെട്ടിമുറക്കുക).	രഞ്ജ് ശ്ലേഷണേ. To bind M. W.=കെട്ടുക. രഞ്ജ്=ഇറങ്ങ്=ഇറക്.
59. ഇറന് (മുറകെച്ചേതുക). മുൻ ധാതുവിന്റെ വികാരമേദം.	രജ്ജ്=രയക്=കയർ അക്ഷരങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുവീഴുക സകല ഭാഷകളിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വികാരമാണ്. (തമിഴ്, ചീവാ മുച്ഛയുള്ള വാരേട്ടെടുടിയത്=വാച്ചി, ഉളി; സംസ്കൃതം, ഹിംസ=സിംഹഇത്യാദി)
60. ഇഴ (ഇഴയുക). ധാതുവിന്റെ ശരിയായ രൂപം ‘ഏഴ’ എന്നാണെന്നു വേണം തമിൾ കൊണ്ടാലോചിച്ചാൽ പറയാൻ.	ഏഷ്. ഏഷ്, ഗതേ=(To Creep, glide M. W.) = ഏഴയുക. ഏഷ്=ഏഴ്.
61. ഇമ്പ് (ചുഷണംചെയ്യുക). ധാതുവിന്റെ ശുദ്ധരൂപം “ഉമ്പ്” എന്നാണെന്നു തമിഴ് കൊണ്ടറിയാം. അശ്ശീലപരിഹാരത്തിനു ചെയ്ത മാറ്റമായിരിക്കണം ‘ഇമ്പ്’. ‘ഉമ്പ്’ എന്ന ഉച്ചാരണക്രിയയിൽ നിന്നും ജനിച്ച അനുകരണശബ്ദം.	ചംബ് - വക്ത്രസംയോഗേ - ചംബ്. ഉംമ്, ഉമ്പ് (ഉമ്മ-ഉമ്പ്), ഉമ്പ്,=ഇമ്പ്.
62. ഉട് (വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുക). ചുറുക എന്ന മൂലാർത്ഥം. ‘ഉടത്താണ്’ മുതലായ പദങ്ങൾ നോക്കുക. ‘മുണ്ടുചുറുക’ മുതലായ പ്രയോഗങ്ങളും കാണുക.	വട്. വേഷ്ണേ. വട്=ഉട്. (1).

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
63. ഉട (പൊട്ടിച്ചിതറുക).	ഉഠ്. ഉപഘാതേ. അടിച്ചുടയ്ക്കുക. ധാതുമൂലം അനകരണശബ്ദം തന്നെ.
64. ഉടങ് (നടയുക) ഉടക്കുക. ഉതയ്ക്കുക.	ഉഠ്. ഉട; ഉത. രണ്ടുരൂപവും മലയാളത്തിൽ വരുന്നു.
65. ഉൺ (ഭക്ഷിക്കുക). ഉറം = അകം. അകത്താക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ഉഃ. സ്ഥാനവിശേഷസൂചകമായ ഉപസർഗ്ഗം = മേൽ, ഇൽ, എന്നെല്ലാമർത്ഥം. ഉഃ, ഉൽ = ഉലു = ഉറം? അഥവാ, ഉഃ, ഉം = നിറയ്ക്കുക. ഉം = ഉമ്മു = ?
66. ഉണങ്ങ (വെള്ളം വലിയുക) പുടരട്ടുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. വെള്ളം വലിയുക എന്നതു ജന്യമാണ്.	√ഉഷ് ഓഹേ എന്നതിൽ നിന്നും ഉഷ് എന്നു പദം ജനിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയാരൂപമാണ് ഉണങ്ങ (ഉഷ് = ഉണ — ഉണക്കുക — ഉണക്കുക).
67. ഉതിര (പൊടിയായിച്ചിതറുക) പൊടിയുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	പു. വിഭാരണേ. ദു = ഉതിര. ഈ ധാതുവിൽ നിന്നു തന്നെ ദു = തിരുക = പൊടിക്കുക എന്നും വരുന്നു.
68. ഉയര (ചേല്പോട്ടു വരിക).	അഠ് - വൃദ്ധൗ. വളരുക. ? അഠ് = ഉരുയ് = ഉയര. അഥവാ - ഈരുകേചേ. (To rise M. W.) പൊങ്ങിവരിക. എറിയുക എന്നതുമിധാതുതന്നെ.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
69. ഉര (പറയുക). ഉരയ്ക്കുക എന്നിത്യാദി പദ്യങ്ങളിലാണ് പ്രധാനമായുള്ളത്. സാമാന്യ രൂപം ഉരിയാടുക. (ഉരൈ + ആടുക) എന്നാണ്.	ഉരി, ഉരരി + √ കൃഞ് = പറയുക. കൃ - സ്ഥാനത്തു ചെയ്യുക, ആടുക, എന്ന അംശവും മലയാളത്തിലുണ്ട്.
70. ഉര (തമ്മിൽ ചേർന്നുരസുക) ഇതിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് 'ഉരൽ' 'ഉലക്ക' (= ഉരക്ക).	രിഖ് = ഉരയ്ക്കുക. (To scratch). റിഖ് = കരയ്ക്കുക = ഉരയ്ക്കുക. ഉഃ + റിഖ് = ഉല്ലിഖ് ഇതിൽ നിന്നും ഉല്പാദിച്ചും ജനിച്ചിരിക്കാം.
71. ഉരി (പറിഞ്ഞുപോവുക) വിട്ടുപോവുക. 'മുണ്ടുരിഞ്ഞുപോയി.' 'ഇരി' എന്നും അല്പമൊരു വിശേഷാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗമുണ്ട്. 'ഒരു പഴമിരിഞ്ഞെടുത്തു.'	രി, റീഖ്, - വിയോജനേ - വിട്ടുപോവുക. റീ = ഇരി. ഉരി. റീഖ് - ഉരിയ്.
72. ഉരസ് (ഉരയുക). ഉര എന്നതിന്റെ സംസ്കൃതപ്രായ വർത്തിയ രൂപം ശുദ്ധഭാവിധരൂപങ്ങളിൽ സ മുതലായവകൾക്കാൽ അതു 'പരിഷ്കാരത്തിന്' ചേർത്താണെന്നു തീർച്ചയാക്കാം. ഉഠാഹരണമായി താഴ് = പുട്ട്. (തെലുകു. താളമു) + കഴ = താഴ് കഴ = താകഴ = സാക്ഷ. എന്ന പരിഷ്കാരം നോക്കുക.	'ഉര' (70) നോക്കുക.
73. ഉരുക (ദ്രവമാവുക). മൂലരൂപം ഉര എന്നു മതിയാവും.	രി - വ്രവണേ - (To melt M. W.) റീ = ഉരി = ഉര.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
74. ഉരുളു് (ഉരുളുക). To roll.	വൃതം-വരണേ (To roll M. W.) വൃതം=ഉരുതം (1-3) = ഉരുടം=ഉരുൾ.
75. ഉല (ഉലുകുക) ഉലയുക.	ഹലപ് ചലന്തേ, വൈക്ലബ്ധേ ച ഹലപ്=ഉലു് ഉല.
76. ഉലരം (ജലാംശം നീക്കുക). മുട്ടപിടിപ്പിച്ചു് ജലാംശം നീക്കുന്നതിനാണു് പ്രധാനമായി പ്രയോഗിക്കുക.	ഉലു്, കാലനേ. (To burn M. W.) മുട്ടപിടിപ്പിക്കുക.
77. (a) ഉലാവു് } സ്ഥലം സഞ്ചാരം ചെയ്യുക. (b) ഉലാത്തു് }	ലസു് ശ്ലേഷണക്രിയയ്ക്കായും. കളിക്കുക. ലസു്=ഉലസു്=ഉലാത്തു്=ഉലാത്തു്. ലസു്=ഉലാ=ഉലാവു്.
78. ഉളു് (ഉണ്ടാവുക). ഉൾ എന്നു മുലരൂപം.	വസു്-നിവാസേ. വസു്=ഉഷു്=ഉൾ.
79. ഉളറു് (പുലമ്പുക). അത്ഥമില്ലാതെ സംസാരിക്കുക; ഭ്രാന്തനോപ്പാലെ ചായുക; എന്നർത്ഥം.	ലോഡ്യ-ഉന്മാദേ, ലോഡ്യ=ഉലറു്=ഉളറു്.
80. ഉള (പെരമ്പുക). സ്ഥാനഭ്രംശമാണർത്ഥം. “കാലിന്റെ കഴ ഉളക്കി”=കഴ സ്ഥാനത്തു നിന്നും തെറ്റി എന്നർത്ഥം.	ഉലഡു്-ഉൽക്ഷേപണേ, പുറത്തേക്കെറിയുക. (സ്ഥാനഭ്രംശം അർത്ഥം കിട്ടുന്നു) ഉലഡു്=ഉലളു്=ഉളു്.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
81. ഉറ (കട്ടിയാവുക).	ഋമു്. ഗതീന്ദ്രിയപ്രലയമുർത്തി ഭാവേഷ. മുർത്തിഭാവം, കട്ടിയാവുക. ഋമു്=ഉറശു്=ഉറയു്=ഉറ.
82. ഉറങ്ങു് (നിദ്ര ചെയ്യുക).	ഇന്ദ്രിയപ്രലയാർത്ഥത്തിൽ ഋമു് ധാതുവിൽ നിന്നും വരുന്ന വാക്കാണു് ‘ഉറങ്ങു്’.
83. ഉഴ (പുളയ്ക്കുക).	ഷലു്-ഷലപലനേ-ഇളക്കുക. ഷലു്=ഴലു്=ഉഴലു് (29)
84. ഉഴലു് (ചുറ്റിത്തിരിയുക).	
85. ഉഴറു് (വൃന്തനിക്കുക) [G. ബലപ്പെടുക. ‘വാതിലുഴറിത്തുറന്നു’].	കാഷം=വേഗത്തിൽ, എന്ന അർത്ഥവുമായി ബന്ധമുണ്ടാവാം.
86. ഉഴി (1. വട്ടത്തിൽ ചുറ്റുക 2 തലോടുക)	1. വേലു്, വേലു്-വേലു, ചലനേ (To Shake &c M. W.) വേലു്=ഉളു്=ഉഴു് 2. വളി-സമ്മദ്യേ, വളി, ഉളി, ഉഴി.
87. ഉഴു (തറ ചാലായിക്കീറുക) തമിഴിൽ ‘ഉഴു’ എന്നതിന്നു കിളിയ്ക്കുക എന്നർത്ഥം.	കൃഷു്-വിഭലവനേ, ഉഴുകുക. കൃഷു്=ഉഴു്. √ കൃഷു്. ആകർഷണാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും. കൃഷു്=ഇഴു്=വലിക്കുക എന്നു രൂപം വരുന്നു.
88. ഉഴു (ദ്രവം ചൊരിയുക). ധാതുവിന്റെ രൂപം ‘ഉഴർ’ എന്നുവേണം. തമിഴിൽ ഇഴുവി ധമാണു രൂപം. ഉഴർ+തു=ഇഴുതു=ഇഴുത്തു എന്നു വന്നതായി വേണം കരുതാൻ. ഉഴറുക, ഉഴറുക എന്നുമെല്ലാം ഈ ധാതു തന്നെ.	രീ-ലി. സ്രവണേ കലിക്കുക. രു്=ഉഴറു്, ഇഴറു്, ലി=കലി=ഉഴറുക, ഇററുക (ഇറുക-ഇഴറു്)

ലേയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അർത്ഥവും
89. ഉതം (ശ്വാസം പ്രയോഗിക്കുക). രൂപം ഈ എന്നു യാൽ മതി. അനുകരണമായി വിചാരിക്കാം.	വാ-വാന്തേ, കാറടിക്കുക എന്നതുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു വരാം.
90. ഉതൻ (അവലംബിക്കുക) നാട്ടിനിറത്തുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. ഉതനുക, ഉത്തുക, ഉതനുകൊടുത്തു, ഉതകൊടുത്തു, എന്നിവ നോക്കുക.	ഉമി-ഉമിറായേ To Stick out, stand out, to be prominent M. W.) ഉതിനില്ക്കുക, ഉൾഗീ=ഉൽഗീ=ഉതനി, ഉതി.
91. ഉതം (അയഞ്ഞുവിടുക). 'ഉരി' നോക്കുക. (71). രണ്ടും ഒരു മൂലത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾ.	രി, രിപ്, വിശോജനേ. രി=ഉരി-ഉതം (Law of compensation).
92. ഉതം (അലം വാലുക). ഉത (88) നോക്കുക.	രി, ലി,-സ്രവണേ. രി=ഉതം-ലി, ഓലം.
93. എടം (ഗ്രഹിക്കുക)	ഏഷം- (To attain, to obtain, M. W. Rigveda V. 41. 5; 66. 3; 86. 4;) ഏഷം=ഏടം=എടം.
94. എൻ (കണക്കു കൂട്ടുക)	ഗണ്=സംഖ്യാനേ, കണക്കുകൂട്ടുക. ഗണ്=എൻ.
95. എതിരം (നേരിടുക). തനിക്കു വിപരീതമായി വരിക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ഇതരം=മററൊന്നു, വിപരീതാർത്ഥസൂചകം? ഇതരം, എതിരം? ദ-ഹിംസായാം, എതിത്തു=ഉപദ്രവിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ?

ലേയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അർത്ഥവും
96. എതു (ശരം പ്രയോഗിക്കുക)	ഇഷംഗതം=പാപ്പിക്കുക ഈ യാതുവിൽ നിന്നും ഇഷം=ശരം എന്നു വരുത്തുവെന്നു മർശിക്കുക. ഇഷം=(ഇഷം)=എതു.
97. എരയ് തെങ്ങിസമ്പാദിക്കുക, എരക്കുക.	ആർജ് പരിയത്തേ, സമ്പാദനേ. ആർജ്=എരയ്.
98. എരി (കത്തുക)	രി=പ്രഭാ; രാ=അഗ്നി &c ഇതിൽ നിന്നും ജനിച്ച ക്രിയാരൂപം എരി.
99. എറി (ഭ്രമിക്കുക) ധാതവർത്തം ക്ഷേപക്രിയയാണു്	ഇരം-ക്ഷേപേ-എറിയുക.
100. എഴ (പൊങ്ങി വരുക)	യേഷം-പ്രയത്തേ (To humble up M. W.)
101. എഴുത് (വരയ്ക്കുക) എഴുതുക)	ലിഖം-ലേഖനേ. ലിഖം=എഴുത്=എഴുതുക=എഴുതുക.
102. ഏ (കൂട്ടിച്ചേർക്കുക) മൂലാർത്ഥം ഒന്നിനോടൊന്നിച്ചേരുക എന്നു്. എത്തി, ഏച്ച എന്നിത്യാദി നോക്കുക.	√ഏ=ആ + √ഇ= (To approach M. W.) എത്തിച്ചേരുക, അടുക്കുക.
103. ഏകം (കൊടുക്കുക)	യജം-യജ, ദേവപൂജാസംഗതി കരണയജന ഓനേഷു. ഓനാർത്ഥം. യജം, ഏപ്, (യ്)=ഏകം.
	'ഏച്ചം' പേച്ചമില്ലാത്തവൻ' =കൊടുക്കുകയും മിണ്ടുകയും ചെയ്യാത്തവൻ. ഇത്യാദിയിലെ 'ഏച്ചം' നോക്കുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
104. ഏഷ്, (തെരുതെരെ ശ്വസിക്കുക). അനുകരണശബ്ദമായേക്കാം.	ഇഷ്ഗിതം = (Palpitation M. W.) ഇഗിഗതം?
105. ഏതു (ധരിക്കുക) ഏല, ഏര, എന്നാണു മൂലരൂപം.	ഏർ=ആ + √ ഇർ=പ്രാപിക്കുക. അഥവാ, ഋ, ഗതി പ്രാപണയോഃ. ഋ=ഏർ-ഏൽ.
106. ഏൽ (ഏല്ക്കുക)	
107. ഏശ് (പറയുക). കലക്കം തട്ടുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ഏജ്-ഏജു, കമ്പനേ. കലക്കം തട്ടുക. ഏജ്=ഏൽ=ഏശ്.
108. ഏറ. (വലിക്കുക)	ഋയ്-വൃദ്ധ. ഋയ് ഏറത് ഏറ.
109. ഒ (കുക്കുക) സമ്മതാർത്ഥമാണു മൂലം. അതിൽനിന്നും ശരിയാവുക എന്ന അർത്ഥം ജനിക്കുന്നു.	അ, ഉ, ഒ; ആം, ഉം, ഓം-എല്ലാ ഭാഷകളിലും സമ്മതാർത്ഥംതന്നെ.
110. ഒടി (സന്ധി വിട്ടുവീക്കുക). ഉടയ്ക്കുക എന്നതിന്റെ വികാരം തന്നെ ഒടിക്കുക; അർത്ഥവ്യത്യാസത്തിന് സപരവ്യത്യാസം. കെട്ടഴിച്ച് സന്ധി വിട്ടുവീക്കുന്നതിന് 'ഒടി' ശബ്ദം പ്രയോഗിക്കുകയല്ല. ബലമേല്പിച്ചു പൊട്ടിക്കുടയെന്നർത്ഥം. സന്ധിയിൽ വേണം വിടാനെന്നുമല്ല. കത്തിക്കു മുറിച്ചു രണ്ടാക്കിയാലും 'ഒടി'ക്കുകയായില്ല.	ഉറ, ഉപഘാതേ = (To break M. W.) ഒടിക്കുക, ഉടയ്ക്കുക (ഉടയ്ക്കുക)

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
111. ഒടുങ് (അവസാനിക്കുക)	ഉഹ്, വീവാസേ = (To abandon, to finish M. W.) ഉഹ് √ വസ്=കെ.
112. ഒതുങ് (പിൻവലിയുക). വിരമിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	
113. ഒരുങ് (തയ്യാറാവുക)	രവ്-പ്രതിയത്നോ, തയ്യാറാകുക. രവ്, രെവ്, ഒര്യ്, ഒരങ്.
114. ഒല (ഒലിയുക)	ലീ-ദ്രവീകരണേ, ലീ=ഒലി.
115. ഒഴ (ഒഴുകുക), വേഗത്തിലൊലിക്കുക.	ഋഷ്-ഋഷീഗതം. (To rush M. W.) വേഗത്തിലൊലിക്കുക. ഋഷ്=ഈഴ്, ഒഴ്. ഋഷ് ധാതുവിൽ നിന്നും ആറു=നദി വന്നതായി വിചാരിക്കാം.
116. ഓത് (മന്ത്രം ജപിക്കുക). പറയുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	വഛ്-ഓഷായാം. വഛ്, ഒത്=ഓത്.
117. ഓട് (ഓടുക)	ഊഡ്-ഗതം - (To run M. W.)=ഓടുക. ഊഡ്=ഓട്.
118. ഓങ് (കൈ ഉയർത്തുക), ഉപദ്രവിക്കുന്നായക എന്നർത്ഥം.	ഉഹ്-ഉഹിരദ്വനേ=ഉപദ്രവിക്കുക. ഉഹ്=ഓങ്.
119. ഒലമ്പ് (വെള്ളത്തിലുലയ്ക്കുക) തമിഴ്, അലമ്പ്=നനയ്ക്കുക.	ഓല=നനഞ്ഞതു (M. W. wet, damp. Of. ഓലവാല &c)

ലഘുലിപിയിലും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാലും അർത്ഥവും
120. ഒഴുക (പ്രവഹിക്കുക) ഒഴ (115) ധാതുവിന്റെ രൂപം.	ഋഷ്, ഋഷീ ഗത = (To rush, M. W.)
121. ഒഴി (വിട്ടുമാറുക)	വിഷ്-വിപ്രയോഗേ. വിട്ടുമാറുക. വിഷ്-ഒഴ്-വിട്ട്. വിട്ടുക എന്നതുമിതന്നെ.
122. ഒളി (കാണാതെയാവുക)	വില-വില, സംവരണേ (To conceal, to cover, M. W.) വിലം=ഒളി.
123. കട (കടക്കുക). പ്രവേശിക്കുക? മുഹൂർത്തം ഗത്യർത്ഥം. വീട്ടിൽ നിന്നു കടന്നു. വീട്ടിലേയ്ക്കു കടന്നു.	കട്-കടിഗത.
124. കട (കടയ്ക്കുക) മണ്ഡനം ചെയ്യുക. 'തയിര കടഞ്ഞു.'	ഘട്ട്-ഘട്ട, പലനേ; വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ തയിര കടയും പോലെയുള്ള ക്രിയയ്ക്കു ഘട്ട് ധാതു തന്നെയാണുപയോഗം (സൂത്രതാടി നോക്കുക)
125. കട (കടയ്ക്കുക) ഉളികൊണ്ടു ഘഷ്ണം ചെയ്യുക.	കഷ്, ഹിംസായാം നിഷ്പിഡനേ, ഘഷ്ണേ ച. കഷ്=കട്. 124-ാം 125-ാം കഷ് ധാതുതന്നെ എന്നു വരാം.
126. കടി (പല്ലുകൊണ്ടു മുറിക്കുക). മുറിക്കണമെന്നില്ല, പല്ലുകൊണ്ടു പിടിച്ചാലും മതി.	ഖേധ്, ഖേട്, ഭക്ഷണേ=തിന്നുക, ഖേട്=കടി.

ലഘുലിപിയിലും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാലും അർത്ഥവും
127. കൺ (കാണുക). കണ്ണു എന്ന നാമത്തിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന ക്രിയ കാണുക. ധാതുരൂപം 'കാൺ.'	√കണ്, നി'ലനേ=ചിമ്മുക. ഈ ക്രിയയിൽനിന്നും വരുന്ന നാമം, കണ്ണ്. അതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയാരൂപം കാൺ.
128. കത്തു- നിലവിളിക്കുക, കച്ചത്തിൽ പറയുക.	കടി. ആഹ്വാനേ, രോദനേ ച. കട്=കത്തു.
129. കത്തു (ജ്വലിക്കുക)	കാശ്, കാപ്, ലിപ്ത. കാശ്=കായ്=കത്തു.
130. കമ്മ് (ഒന്നായിത്തീരുക). അനുകരണശബ്ദം.	ജം, ചം, മം,ഭക്ഷണേ സമാനാനുകരണശബ്ദങ്ങൾ. അമ്മ് എന്നതേ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ധാതുക്കളുടെ എല്ലാം മൂലരൂപമായിക്കരുതാനുള്ളൂ.
131. കയര് (വഴക്കു കൂട്ടുക) തമിഴ്- കഴർ=കച്ചത്തിൽ പറയുക.	ഗർജ്. ഗബ്ജേ=ഗർജിക്കുക. ഗർജ്=കര്യ്, കയര്.
132. കയറ, കേറ, കരേറ, (ആരോഹണം ചെയ്യുക). എല്ലാത്തിന്റെയും മൂലധാതു 'ഏറ' എന്നാണു്.	ആ + √ തഹ്=ആരഹ്=കയറുക. ആരഹ്=ഏറ.
കര+ഏറ=കരേറ, ഇതു ലോപിച്ചു കേറ, കയറ, എന്നാവുന്നു.	
133. കര (കരയുക)	കൃശ്, ആഹ്വാനേ, രോദനേ ച, കരയുക. കൃശ് കരയ് അഥവാ, കർജ് വ്യഥനേ, ദഃഖിക്കുക; കർജ്=കരയ്.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
134. കറ (പാലു മുതലായതു പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക) കറ=മാത്തിൽ നിന്നും മറ്റും ഉലിച്ചുവരുന്ന ദ്രവപദാർത്ഥം. തമിഴിൽ കരയുക=അലിക്കുക എന്നർത്ഥം.	ക്ഷരം, സഞ്ചലനം=ലയിക്കുക. ഇതിൽനിന്നും ക്ഷീരം=പാൽ =കറ ക്ഷരം=കറ, കറ.
135. കരളം (അല്ലാലുമാന്തി പൊടിച്ചുകളയുക) തമിഴ്-കറവൽ. To gnaw.	ഘൃഷ് സംഘ്രഷ്. ഘൃഷ്=കറയ്ക്കുക-കരളം.
136. കരി (കത്തി കരിയാവുക)	ക്ഷരം നശിക്കുക. (√കൈ?) ക്ഷാരം=പാരം; കാരം. ക്ഷരിക്കുക. കരിയുക ക്ഷരം=കര, കരിയ്ക്കുക.
137. കരുതം (നിനയ്ക്കുക, സൂക്ഷിക്കുക).	കൃ, കൃ, വിജ്ഞാനം-നിനയ്ക്കുക, അറിയുക? അഥവാ-√കൃ (കൃത്) കരണേ എന്നതിൽ നിന്നും കൃതം=(Plan, intention, power, M. W.) എന്നെല്ലാമർത്ഥം വരുന്നു. കൃതം-കരുതം എന്നായേക്കാം. കരുതം=ബലം; കൃതം=ബലം.
138. കലൺ (കലുഷമാവുക)	'കലി' (140) നോക്കുക. കലം ധാതുവിൽനിന്നും വരുന്ന കലുഷ, കലില, ഇവ നോക്കുക. (ഉണാടി 4-84)
139. കലമ്പം (കലഹിക്കുക) കലപ്പുക, കലമ്പുക, എന്നു രണ്ടു തരത്തിലും ദേശ്യമായിട്ടുണ്ട്.	√കലം—കലഹം=വഴക്കം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
140. കലി (അസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാക്കുക). തമിഴ്-കരി.	കലി, ഗതൗ (To persecute, incite. M. W.)=ഉപദ്രവിക്കുക, അസഹ്യപ്പെടുത്തുക. കലി=കലി=കരി (തമിഴ്)
141. കവ (കാലകറയ്ക്കുക). രണ്ടെണ്ണം തമ്മിൽ അവയുടെ ഒരറ്റം കൊണ്ടു ചേർന്നു മറ്റേ അറ്റംകൊണ്ടു കനം നില്ക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. കവട്ട, കവരം മുതലായ പദങ്ങൾ നോക്കുക. കവയ്ക്ക എന്നു ധാതുരൂപം.	കവഷ്=(Yawning, open M. W.) വാ തുറക്കുപോലെ അകന്നുനില്ക്കുന്നതു്. [√ക, ചലനാർത്ഥം (മഹിധര:) M W.]
142. കവരം (മോഷ്ടിക്കുക) മോഷണാർത്ഥമില്ല. മോഷണത്തിലൊളിവു വേണം; അന്യന്റെ മുതൽ അന്യായമായി അപഹരിക്കുന്നതു കവരം.	ക + √ വൃ (വൃത്)=കത്സിതമായി വരിക്കുക; കവരീ=സ്വാർത്ഥബലം. കവൃ. കവരം.
143. കവി (ഏറിനില്ക്കുക) മൂലാർത്ഥം അഹങ്കാരമായി ഏറിനില്ക്കുക എന്നാണ്.	ഖവ് ദൃഷ്ട്-അഹങ്കാരാർത്ഥം. ഖവ്=കവ്.
144. കശ. കശക്കുക	കഷ്, ഹിനോന്മാം നിഷ്ഠിരനേ ഖഷ്ണേ ച. കാഷ്-കശ്.
145. കള (മോഷ്ടിക്കുക). കളം, സത്യത്തിനു വിപരീതം. കളം കാണിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ഘഷ്-അളിക്കുക. ഘഷ്-കഴ്, കള (25-27-23) തമിഴ്, ഘഷ്=തിരിട്-കിരിട്.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
146. കള (വെടിയുക)	കല്ക്കേപേ=എറിയുക.
147. കളി (വിളയാടുക)	ക്രീഡ്. ക്രീഡ=കേളി (പ്രാകൃതം)=കളി.
148. കറന് (ചുറ്റുക)	വര, ചതു=വട്ടം ചുറ്റുക. വചു=കാക്=കാണ. ച, ക, തമ്മിൽ മാറ്റുക സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്.
149. കറ (കറക്കുക)	✓ കൃശ്=തന്തുക്കരണ-കൃഷ്ണ=കറത്തത്. കൃശ്=കിറയ്, കിറുകറ. കൃശ്=ചിറശ്. ചിറ, ചെറ.
150. കഴ (കഴയ്ക്കുക). കടയുക എന്നു ശൈശ്വരൂപം.	കഷ് ഹിംസയാംനിഷ്പീഡനേ കഷ്=കഴ, കട.
151. കഴി (അവസാനിക്കുക)	ക്ഷി-ക്ഷയേ=ഇല്ലാതാവുക. ക്ഷി=കഴി. (കഷി=കഴി) 28.
152. കഴ-കഴുകുക. വെള്ളം കൊണ്ടു് അലുവുക.	ക്ഷല-ശുദ്ധപകർമ്മണി. വൃത്തിയാക്കുക, കഴുകുക. ക്ഷല=കളു്=കഴു്.
153. കാ (ചുട്ടുപിടിപ്പിക്കുക) കായ് എന്നു രൂപം.	കൈ-ഭാവേ, ചുട്ടുക. കൈ, കൈ=കയ്=കായ്. അഥവാ, കാശ്ഈപ്പെരു എന്നതിൽനിന്നുമാവാം. കാശ്=കായ്.
154. കാ (രക്ഷിക്കുക). രക്ഷിക്കുക എന്ന അർത്ഥം പൗമ്പരാസിദ്ധമാണ്. നാലുപാടും ആലോചനപെടുത്തുന്നു എന്നു മൂലാർത്ഥം.	കൃത്=കൃതി, വേരുക (To surround, encompass M. W.) കൃത്=കാർത്=കാറ. കാർ + തു=കാത്തു.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
തമിഴ്-കാർ എന്നു ധാതുരൂപം. 'കാവല' എന്നതിലേ മൂലാർത്ഥം ചിന്തിക്കുക.	കാർ + അല (കാർവലി=കാവൽ)
155. കാട്ടുക-പോഷിക്കുക.	ഘട്ട്=പോഷാധാരം. പോഷിക്കുക, ഘട്ട്=കാട്ടു്.
156 കാള (ജലിക്കുക)? പൊങ്ങിച്ചാടിത്തള്ളുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ക്ഷേപല, ചലയേ (To jump, to leap M. W.) ക്ഷേപല്=കാളു്.
157. കാറ (തൊണ്ടുകൊണ്ടു ശബ്ദിക്കുക). അനുക്കരണശബ്ദം.	ഖാട്=കാറ്റുക. സമാനാനുകരണം.
158. കിണ (വാശി പിടിക്കുക) നിരന്തരമായിത്തക്കിച്ചു പറയുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	കന്തുഞ്, ശബ്ദേ=ചെച്ചെടുക്കുക. കന്തു=കിണ.
159 കിട (ശയിക്കുക) നിവാസമാണ് മൂലാർത്ഥം. 'എവിടെ കിടക്കുന്നു' ശയനാർത്ഥം ജന്യമാണ്.	കിത്=നിവാസേ. കിത്, കിട, താമസിക്കുക.
160. കിട (ലാഭാർത്ഥം) തമിഴിൽ അടുക്കെ എന്നർത്ഥം (കിട്ടെ) ലാഭാർത്ഥം. സമീപിക്കുക എന്നതിൽ നിന്നും ജന്യമായി വരാം.	കിൽ-ഇഹാർത്ഥം (ലാഭാർത്ഥം)? കിട, ഗതേ (To approach M. W.) ഇത് തമിഴർത്ഥമാവാം.
161. കിടങ്ങ (ഭയപ്പെടുക). വിറയലാണ് മൂലാർത്ഥം. അനുക്കരണം.	കിട, ത്രാസേ=ഭയപ്പെടുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
162. കിട്ട് (ലഭിക്കുക)	(160 കിട്) തന്നെ.
163. കിത (കുലയോടുകൂടി ശാശ്വതമാകുക. ചെയ്യുക.)	വിട്, അവിശ്വേത ശബ്ദം വിട്=കിത.
164. കിനി (ദ്രവമുണ്ടാവുക)	ക. നൃന്ദ്, ധബ്ബ. ഉന്ദേ ച ഉന്ദാത്മം=(To be wet M. W.) കന്റയ്, കിനിയ്.
165. കിള (മണ്ണുവെട്ടുക). ത മിഴിൽ കിള എന്നു രൂപം. 'കിണ്ടുക.'	കൃഷ്, വിലേഖനേ കൃഷ്= കിഴ്=കിള്-കിള.
166. കിളർ (പൊങ്ങുക). ധാ തുവിന്റെ രൂപം കിള എന്നു ണെന്നു തോന്നുന്നു. കിളവുക= എഴുന്നേറ്റുപോവുക, ഓടുക, എന്ന പദം നോക്കുക.	ക്ഷേപല്, ക്ഷപിഡ് (To leap up M. W.) ക്ഷേപല്= കിള്.
167. കിളർ (ക്ലാപ വരിക). കൂട്ടാൻ കിളത്തു. നാമരൂപം ക്ലാ, ക്ലാവ്, ക്ലാച്ചിൽ എന്നാ ണ്. ധാതുരൂപം ക്ലാ (കിളാ) എന്നു മതിയാവും.	ക്ലിട്-ക്ലേദനേ=(To rot M. W.) കേടവരിക എന്നു ഭാവം. ക്ലിട്=കിള്-ക്ലിള.
168. കിള (നുള്ളുക). കിളള് എന്നു രൂപം.	കിഷ്ഠ്-ഹിംസായാം. കിഷ്ഠ് =കിള് (കിളള്). കിഴ്ക് എന്ന നുമിതിയിൽനിന്നു വരുന്നതു തന്നെ.
169. കിഴ്ക്=തലകിട്ടോ മ റോറാണോടുക.	കിഷ്ഠ്-ഹിംസായാം (മുൻ നോക്കുക).

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
170. കിഴി (താഴുക).	ക്ലൈ, ഗ്ലാനന്ദ്-ക്ഷി, ക്ഷയേ? ക്ലൈ=കിള്, കിഴ്. ക്ഷി-കിഴി.
171. കീറ (മുറിക്കുക).	കൃത്-മേദനേ. കൃത്=കീറ.
172. കതി (തിളയ്ക്കുക). വെ ള്ളം കതിച്ചു.	കപമ്, നിഷ്ഠാകൈ=വേവി ക്കുക. കപമ്=കത്.
173 കട (കടയുക).	ഖോട്-ക്ഷേപേ=കടയുക. ഖോട്-കട്=കട.
174 കടി (പാനംചെയ്യുക)	കഡ് ഓർദ്ധ്യേ, കേപണേ ച. കേണാത്മത്തിൽ പാനം.
175 കണ്ണ (അഴകോടെ ക ലുങ്ങുക). ലജ്ജയാൽ കഴയുക.	കൃണ് കൃണ, സങ്കോചനേ. ലജ്ജാപേഷയുടെ പ്രധാന രൂ പം സങ്കോചംതന്നെ. കൃന്ക എന്നതുമിയാതാവാണ്.
176. കറുത് (കറുത്തുക)	കട്, കട്ട് ഖ്യായ്, ദേദനേ, മേദനേ വാ. അഥവാ കന്മ്, ഹിംസാക്ലേശനയോഃ. കന്തഃ= കന്തം, കൂന്താലി. കറാരികം= കറാരി മുതലായതും നോക്കുക.
177. കതി (വേഗം പ്രയോഗി ക്കുക)? കതിക്കുക=പാടുക എ ന്നർത്ഥം.	സ്കട്, ആപ്രവേണേ-(To jump M. W.) സ്കട്=കത്= കതി.
178. കതിർ (വെള്ളം കയറി വീക്കുക). ഇതു അളിയുന്നതി ന്റെ പൂർവ്വരൂപമാണെന്നോ ർമ്മിക്കുക.	കപ്-പുതീഭാവേ=അളിയുക. വളിക്കുക. കപ്=കതി (കതിർ)

മലയാളയാതൃവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതൃവും അർത്ഥവും
179. കമ്പി (കമ്പിപ്പുക). കൂന കയ്യിതുന്നതെന്നും.	കൂണ് കൂണ, സങ്കോചനം = To bend.
180. കമ്പ (അടിക്കുക) : 'സാമാനം കൊണ്ടുവന്നു കമച്ചു' 'പുറത്തു കമച്ചു' ഇത്യാദി നോക്കുക. 'മുടക കൂട്ടി', സ്ഥലം മുടത്തക്കവണ്ണം സാമാനം കൂട്ടി, പറ്റം മുടത്തക്കവണ്ണം നല്ല ഇടി ഇടിച്ചു, എന്നെല്ലാമർത്ഥം. അടിക്കുക എന്നതു ധാതുവിന്റെ അർത്ഥമേ അല്ല.	കംപ്, കംബ്, കംഭ്, ആമരാദനേ, മുടക കംപ്, ഇത്യാദി = കമ്പ് = കമ. 'കൂമ്പാരം' മുതലായ വാക്കുകളും നോക്കുക.
181. കര (ശബ്ദവിശേഷം പുറപ്പെടുവിക്കുക) പട്ടി കരയ്ക്കുന്നു. മാമൻനായർ കരയ്ക്കുന്നു. (പാ)	കര, ശബ്ദം = ശബ്ദവിശേഷമുണ്ടാക്കുക.
182. കരു (മുളയ്ക്കുക) കരുക്കുക, പൊങ്ങിപ്പറുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. കരു (പരു) = A boil. കരിച്ചു, വളം പൊക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു കൂട്ടുന്ന മണ്ണ്.	കൂ, വിക്ഷേപം (To heap M. W.) കൂ = കരു.
183. കലുസ് (ഇളക്കുക) കടുസ്, എന്നും രൂപമുണ്ട്.	ക്ഷേപല്, ക്ഷേപഡ് ചലനം = ഇളക്കുക. ക്ഷേപല്, കലു. ക്ഷേപഡ് = കടു.
184. കല (ഫലമുള്ളതാവുക) ഫലമല്ല അർത്ഥം. 'പൂങ്കല', 'വാഴക്കല', 'കല കലയായിട്ടു കിടക്കുന്നു' ഇത്യാദി നോക്കുക. പഴം, പൂ, മുതലായവ പലതു	കലം സംസ്ഥാനേ, ബന്ധുഷു ച. കൂട്ടം എന്നർത്ഥം.

മലയാളയാതൃവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതൃവും അർത്ഥവും
ചേന്നു തൊത്തായിട്ടുള്ളപ്പോളാണീ പലപ്രയോഗം. ഒറ്റച്ചു വരുമ്പോഴില്ല. പിലാവു കലച്ചു, റോസ കലച്ചു എന്നു പറയാറില്ല. കല ശബ്ദം മൂലാർത്ഥത്തിൽ 'കൂട്ടത്തേ' മാത്രമേ നിശ്ചയിക്കുന്നുള്ളൂ.	
185. കളി (സ്നാനം ചെയ്ത).	കയ്, നിശ്ചയനേ, ചേനീഭാവേ ച. മജ്ജനം = കളി. കയ് = കളി
186. കളിത് (നണുപ്പു തോന്നും) കളി എന്നു മതി ധാതു രൂപം തമിഴ്, കളുന്നതു &c.	കീട്, ആർദ്രഭാവേ = നനയുക, ഈപ്പമുണ്ടാവുക. കീട്, ക്കളി (കീളി).
187. കാ (അല്പഭാവം) കറയ് എന്നു രൂപം.	കൃശ്, തന്ത്രകരണേ = ചെറുതാവുക. കൃശ് കിറയ് കറയ് = കറ. കൃശ് = പിറീശ് = ചെറിയ് = ചെറി.
188. കറി (എഴുതുക) അടയാളപ്പെടുത്തുക. കറിക്കുകൊണ്ടു അവനേക്കുറിച്ചു. &c.	കൂ = (To know M. W.)
189. കറക് (നീളം കറയുക) നീളം വേണമെന്നില്ല. 'കഷായം കറക്കി' ഇത്യാദി നോക്കുക. (187 കറ) എന്നതിന്റെ രൂപാന്തരം, അഥവാ, വികാരം.	'കറ' 187 നോക്കുക.
190. കഴ (ദ്രവത്തോടു ചേരുക) ദ്രവമല്ല, കഴയ്ക്കുന്ന ക്രിയയാണു പ്രധാനാർത്ഥം. To knead.	കഷ് - നിഷ്ഠേച് = (To knead M. W.) കഷ = കഴ.

മലയാളയാളവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാളവും അർത്ഥവും
191. കഴഞ് (വ്യാകുലപ്പെട്ട ക) 'അതിൽ കിടന്നു കഴയു.' 'അതിൽ കിടന്നു കഴങ്ങും'. തമ്മിൽ പേൻ സ്വതന്ത്രഗതി കിട്ടാത്ത വിധമാവുക എന്നർത്ഥം. 'കഴ'യുടെ വികാരം.	കഷ് ധാതുനന്ന 'കഴ' - 190 നോക്കുക.
192. കഴയുക (വിലാസവിശേഷം).	കഡ്, ബാധ്യേ=കട്ടികളേപ്പോലെ കളിക്കുക.
193. കഴി (കഴിക്കുക).	ഖഡ്, ഖംഡ്, കണ്ഡ്, ദ്വേദനേ. കണ്ഡം=കണ്ടു=കഴി. ഖഡ്=കളു്=കഴി. കണ്ഡ്=കണ്; കണ് + തു=കണ്തു=കണ്ടു്.
194. കൂൻ (കൂറുക).	കൂണ, സങ്കോചനേ. കൂണ് =കൂണ്.
195. കൂപ്പ് (അഞ്ചലിബ്ധം ചെപ്പ്), കമ്പ്, കൂമ്പ്, എന്നും രൂപമുണ്ടു്. കമ്പിട്ടുക.	കമ്പ് ആച്ഛാദനേ=മുട്ടുക. വിടിൻ പൂവിന്റെ ഇതളുകൾ ചേർന്നുകൂമ്പുന്നതുപോലെ കൈവിരലുകൾ ചേർന്നു് കൂമ്പുക. കൂപ്പുക. അഞ്ചലിമുറ്റ.
196. കൂമ്പ് (കൂട്ടുക). തമിഴിൽ മുട്ടുക എന്നർത്ഥം.	
197. കൂവ് (കൂവുക). ശബ്ദവിശേഷം. കൂ-എന്ന ധാതുവിന്റെ രൂപം കൂ + ഉന്നം=കൂവുന്ന. കൂ + അൽ=കൂവൽ. &c.	കൂ, ശബ്ദം.
198. കെട് (നശിക്കുക). ചീത്തയാവുക എന്നർത്ഥം.	കഷത് - 1

മലയാളയാളവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാളവും അർത്ഥവും
199. കെട്ട് (ബന്ധിക്കുക).	കിട്, ബന്ധനേ.
200. കെഞ്ച് (ഇരക്കുക).	കഞ്ജ് - ക്രമം രജിവിതേ=കഞ്ചപ്പെട്ടു കഴിയുക.
201. കെല്ല്, കെഴ്പ് (ശേഷിയാവുക) കെല്ലാഞ്ച് കുറച്ചു കൂടി ശരിയായ രൂപം.	ഗല്ജ് - പ്രാഗല്ഭ്യേ-ശേഷി സൂചകമർത്ഥം.
202. കേളു് (ശ്രവിക്കുക).	കേതും=കേത, ശ്രാവണേ, നിമന്ത്രണേ, ആമന്ത്രണേ ച=കേരുകക. കേതും = കേൽ = കേരം. കാതു" എന്നതുമിതിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നു.
203. കേഴ് (കരയുക) ദുഃഖിക്ക എന്നർത്ഥം.	കൃശം, വിബാധനേ=കൃശമുണ്ടാവുക. കൃശം=കേളയ്=കേഴ്. അഥവാ കൃിന് - പരിഭവനേ=കരയുക. കൃിന്, കിളു് കേഴ്.
204. കൈ (നീക്കമാവുക) തമിഴ്-കശയ്. രൂപം 'കയ്' എന്നു വേണം.	കഷായം=ചവറു് കഷായം=കശയം=കയ്യും=കയ്.
205. കൊഞ്ച് (വിലാസത്തോടേ സംസാരിക്കുക) അനുസ്മരണമായിപ്പറയുക. കൊഞ്ഞ എന്ന നാമവുമിതിൽനിന്നാണു്.	കഞ്ജം-അവ്യക്തേ ശബ്ദേ (To warble M. W.) കഞ്ജം=കഞ്ച്, കൊഞ്ച്.
206. കൊട്ട് (വാദ്യങ്ങളിൽ തട്ടുക) വാദ്യമല്ലാത്തതിൽ തട്ടുന്നതിനും പറയും. 'കൊട്ടുവടി'.	1. ഖുഷ് - ഖുഷിരവിശബ്ദനേ. വാദ്യശബ്ദം. ഖുഷ്=കൊട്ട്) 2. കട്ട്, കട്ടനേ-മുദ്രവായിത്തട്ടുക. കൊട്ടുവടി മുതലായതിലേ കൊട്ടിന്റെ സമാനധാതു.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
207. കൊതി (ബലമായി ആഗ്രഹിക്കുക).	കതുക = അറിവാനുഗ്രഹം. ✓ കന് = കാന്തേ?
208. കൊത്തു (കൊക്കുകൊണ്ടടിക്കുക). കൊക്ക വേണ്ട, 'കല്ല കൊത്തുക' ഇത്യാദി നോക്കുക. മനയുള്ള ആയുധം കൊണ്ടു ഭേദനം ചെയ്തു എന്നർത്ഥം.	കട്ട് = ഭേദനേ, കട്ടനേ ച. രണ്ടർത്ഥവും കൊത്തു എന്നതിലുണ്ടെന്നു കാണുക. കട്ട് = കൊത്തു.
209. കൊയ്യ (കുതിരയെക്കുടി തമിഴിൽ പറിച്ചെടുക്കുക എന്നർത്ഥം. 'പൂ കൊയ്ക്കാൻ' ഇത്യാദി കാണുക.	കഷ് = നിഷ്കഷ് (To extract, to tear out, M. W.) കഷ് = കശ് = കയ് = കൊയ്യ.
210. കൊല (ഹനിക്കുക). കല എന്നാണു കറച്ചുകുടി ശരിയായ രൂപം.	ഹല = വധേ (To kill M, W.) ഹല = കല = കൊല.
211. കൊള (കുളുക്കുക) കൊളുക, കൊണ്ടു, അതിൽ കൊളും. ഇത്യാദി.	കൂല = ആവരണേ - (To enclose M. W.) കൂല = കൊള, കൊളം.
212. കൊളുത്ത (കുത്തിക്കുക). കൊള എന്നു തമിഴ് രൂപം. കൊളള എന്ന പദം നോക്കുക.	കഡ് = ഓഹേ; കൂഡ്, കൂല, പരിഓഹേ - പരിതാപേ ച. കഡ് = കള = കൊള = കൊളുത്ത.
213. കൊറി (കുടിച്ചതിന്നുക) അനുകരണം.	ഗു, നിഗരണേ? ഗു = കൊറി.
214. കൊഴി (പൊഴിയുക)	ഗള = സ്രാവേ - ഗള, കൊള, കൊഴ, കൊഴി.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
215. കോച്ച (തണുത്ത ചുരുക്കുക). മൂലാർത്ഥത്തിനു തണുപ്പു വേണമെന്നില്ല, ആകഞ്ചനം മതി. 'കോച്ചുവാരം, കോച്ചി കെട്ടി' ഇത്യാദി നോക്കുക.	കപ് = കഠിഘ്യേ. (ശബ്ദോദാരേ സമ്പദ്യന കഠിഘ്യപ്രതിഷ്ഠാദി വിഭവേണേഷു) കപ്, കോച്ചുക. ശബ്ദാർത്ഥത്തിൽ തമിഴ് - കൂച്ചൽ.
216 കോട്ട് (കോട്ടുക) കോട്ട് എന്നുവേണം രൂപം. ഇതിൽ നിന്നും 'കോട്ടി' എന്നു നാമം ജനിക്കുന്നു. ഇതു പരിഷ്കരിച്ചതാണ് മലയാള 'ഗോഷ്ടി.'	കട് = കഠിഘ്യേ - കോട്ടുക. കട് = കോട്.
217 കോത് (ശിഖരം വകയുക) തല മുതലായവ ചീകി കളക്കി ഒരുപോലെ പരത്തുക എന്നർത്ഥം.	കത് = ആസ്തരണേ = പരത്തുക. കത് = കോത്.
218. കോര (കോക്കുക) കൊരത് എന്നാണ് ശരിയായ രൂപം. 'പൂ കൊരത്തു' എന്നിത്യാദി മലയാളരൂപവും തമിഴ് രൂപവും നോക്കുക.	ഗ്രം = സന്ദഭേ = കോക്കുക. ഗ്രം = കൊരത്, കോര.
219. കോര (ദ്രവം കോരുക) ദ്രവം വേണമെന്നില്ല; ചോര കോരുക. കമ്മായം കോരുക. കോരിക = ചോരപ്പെടുന്നതുള്ള പാത്രം, ഇത്യാദി നോക്കുക. എടുക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ഘ ഹരണേ - വാരി എടുക്കുക. ഘ - കീത് = കോര.

മലയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അർത്ഥവും
220. കോലം (കലരുക).	കലം- സംബന്ധം-പേരുക.
221. കോറം (മുറ്റവായി മുറിക്കുക).	ഖരം, മേരദേ-ഖരം=കോറം.
222. ചത (ഇറക്കം കുറയുക.)	സഭം സഭം, വിശരണഗത്യവസാനേഷ്യ - വിശരണാർത്ഥവും അവസാനേഷ്യവും മലയാളത്തിൽ പേരും. ഇഞ്ച ചതയ്ക്കുക-അവൻ ചതത്തെ മറയ്ക്കുന്നു.
223. ചട (ക്ഷീണിക്കുക.)	ശടം, തജവിശരണഗത്യവസാനേഷ്യ ശടം=ചടം.
224. ചതി (വഞ്ചിക്കുക.) ചതിവിന്റെ രൂപം 'ച'വാണെന്നോർമ്മിക്കുക.	മരഭം ആമരാദനേ, അപവാദനേ (To conceal M. W.)
225. ചതുരം (നിരപ്പു തെറ്റുക.) ചത എന്നതിന്റെ രൂപം. ചതു എന്നാണ് രൂപം; ചതയ്ക്കുക-ചതയ്ക്കൽ വള-ചതയ്ക്കുക.	ചത 222. നോക്കുക.
226. ചപ്പ (കടിച്ചുതിന്നുക.) അനുകരണം.	ചമം-ചമ, ക്ഷേണ-ചമ, ചമ്മം-ചപ്പ. കപ്പ, കമ്മ, എന്ന മലയാളരൂപങ്ങളും നോക്കുക. "കമ്മിത്തിന്ന." "കപ്പി കപ്പി തുപ്പി തുപ്പി."
227. ചരി (ഒരു വശത്തു നീളം കായുക)? to slant, ചാരുക്ക എന്നർത്ഥം. ചാരം, ചരി, രണ്ടും ഒരേ യാതുവിന്റെ രൂപാന്തരം.	ശ്രി-ശ്രിഞ്, സേചാരം. (To cause to lean on, rest on M. W.) ശ്രി=ചരി, ചാരം.

മലയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അർത്ഥവും
228 ച (അലങ്കരിക്കുക, തയ്യാറാക്കുക, ആയിത്തീരുക).	ചമൽകാര-ചമൽ="കാഴ്ച" (Spectacle. ചമ, കമ, to love? M. W.)
229. ചവ (കടിച്ചുതിന്നുക).	ചവം-ചവി, ക്ഷേണ=ചവയ്ക്കുക.
230 ച (നരിക്കുക). ചാവം, എന്നുപേരും രൂപം. ചാവ വയ്ക്കുക എന്നിത്യാദി പ്രയോഗം നോക്കുക.	√ശവം ഗത; ശവ=മൃതശരീരം. ശവ. ചവ. ചാവ. ചാ.
231. ചാ (ഒരു വശം താഴുക.) ചായ് എന്നു യാതുരൂപം. "ചായ്," "ചായ്" നോക്കുക.	ച്യ, ഗത (To drop down, to fall M. W.)
232. ചാടം (നിലം വിട്ടു കതിക്കുക).	ക്ഷോടം-ക്ഷേപേ=എറിയുക. ക്ഷോടം. ചാടം.
233. ചാണ്ടം (ആഞ്ഞിടുക) രണ്ടും ഒരു മൂലയാതു 'ചാടം' എറിയുക എന്നർത്ഥം. വടക്കൻ ഭാഗം (തലശ്ശേരി) നോക്കുക.	
234. ചാലി (ദ്രവത്തോടു ചേർക്കുക) ദ്രവരൂപമാക-വരേ പിന്നെയും പിന്നെയും തേയ്ക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. To triturate	ചല, കമ്പനേ? ക്ഷലം, ദ്രവീകരണേ, to liquify. കളി, ചളി എന്ന പദം കൂടി ആലോചിച്ചാൽ √ ക്ഷലംതന്നെ എന്നു തോന്നും.
235. ചിതം (ചിതുക)	ശ്രമം, ശൈമിലേ, വിമോചനേ ച. രണ്ടർത്ഥവും 'ചിതം' ഇത് ഉണ്ടു്. ശ്രമം=ചിതം-ചിതം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
236. ചിന (പാകം വരിക). ജനിച്ഛവരിക, കിളിത്തുവരിക, എന്നുമർത്ഥമുണ്ട്. “പൊട്ടിച്ചിനച്ചു” എന്നിത്യാദി. “പതുവിനു ചനയുണ്ടു്” ശരിയായ രൂപം ‘ചെന’ എന്നാവണം.	ശന=മുട്ടുവായതു് ഈ പദമിപ്പോൾ ശനൈ(സ്) എന്ന രൂപത്തിലേ കാണു ഇതാണു് പാകം വരിക എന്നതിന്റെ സമാനം എന്നു പറയാം. മറ്റൊരതെല്ലാം ജന-ജനി, പ്രാദഭാവേ എന്നതിനോടു സമാനം.
237. ചിന്ത (ചിന്തക).	ശ്രം, ശ്രൈലഭ്യേ, വിശോചനേവ. ചിന്ത. 235 കൂടി. നോക്കുക. ശ്രം=ചിന്ത=ചിന്ത.
238. ചിമ്മ (കണ്ണടയ്ക്കുക).	കണ്ണീല, സ്നീല, ശ്യാല, നിമേഷണേ. കണ്ണീല=ചിമില, ചിമിഴ്=ചിമ്മ. ചിമിട്ടുക എന്ന പദം നോക്കുക.
239. ചിരി (വിസ്മയാദികളാൽ പല്ലിളിക്കുക).	ശ്രയ, പ്രഹസനേ. ചിരിക്കുക. ശ്രയ, ചിരിത. ചിരി(ചിരി).
240. ചില (ശബ്ദിക്കുക). 241. ചിലമ്പ് (ചിലയ്ക്കുക). രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ.	ജല്പ-വ്യക്തായാം വാചി. ജല്പ-ചലപ് ചലമ്പ്-ചല. തലുക്. ‘ചെപ്പു’വും ഈ ധാതുതന്നെ.
242. ചി (ദ്രവിക്കുക). ചിയ് എന്നു വേണം രൂപം.	ച്യഗതൗ, നാശാത്ഥം. ക്ഷി ക്ഷയേ; ശ്രീ, പാകേ, എന്നിവയും അർത്ഥംകൊണ്ടു ചേരുന്ന ച്യ=ചിയ്=ചിയ് ക്ഷി=ചി. ശ്രീ=ചി.
243. ചീത് (പൊളിക്കുക). ധാതുരൂപം ചീല് എന്നായേക്കാം. ചീല്=ചീല്പ്=കഷണം (Piece), ചീല്പ മുതലായ രൂപങ്ങൾ നോക്കുക.	ചില, ചീല്പ്, ശൈലിലേ ശിമിലമാവുക. ചീല്പ്=ചീല്. √ചീല്-ചീൺ+തുക്. ചീതുക് ചീല്പ് ചീല്, മുതലായ പദങ്ങളും കാക്കുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
244. ചീവ് (മിനുസം വരുത്തുക. ഒരുപോലെയാക്കുക എന്നർത്ഥം.	ചി-ചയനേ (To arrange in order M. W.) ഒപ്പുമാക്കുക. ചി=ചി. ചിക്.
245. ചര (വീക്കുക).	ജി, ജയേ, അഭിലഭേവ. (ജയ=expanse M. W.) അഭിലാവാത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണു് ‘ചീര’ പ്രായേണ പ്രയോഗിക്കാറു്. “ചീത്തു പോരിനു നേത്താൻ.” ജി=ചിരി=ചീര.
246. ചീറ (കയത്തു ശബ്ദിക്കുക) അനുകരണശബ്ദം.	ജ്യ=(to crackle as fire) ശബ്ദവിശേഷം. (M. W.)
247. ചുട് (ചുട്ടുപിടിപ്പിക്കുക).	ശ്രഷ്ട, ശോഷണേ = (to parch M. W.) ചുട്ടുപിടിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുക. ശ്രഷ്ട=ചുട്.
248. ചുണ (കോപിക്കുക).	ശ്രുഷ്ട, ശ്രുഷ്ട, പ്രതിഫോതേ. ശ്രുഷ്ട-ചുണ. ശ്രുഷ്ടിയെടു ശ്രുഷ്ട, ചൊടി. ക്കുക.
249. ചുങ്ക (ശബ്ദവിശേഷം ചുറപ്പെട്ടുവീക്കുക.) അനുകരണം.	ക്ഷു, (ടു-ക്ഷു) ശബ്ദം. (to cough M. W.) അനുകരണം.
250. ചുരുട്ട് (അറ്റം വളയ്ക) അറ്റം വേണമെന്നില്ല. ചുരുണ്, എന്നും രൂപമുണ്ടു്.	ചുർണ്-സങ്കോചനേ- ചുരുട്ടുക. ചുർണ്-ചുരുൺ. ചുരുൾ.
251. ചുളി (വളയ്ക). ചുൾ, എന്നു ധാതുരൂപം. ചുളുക, (ചുക്കുക) ചൊക്കുക. എന്നെല്ലാംകൂടി രൂപങ്ങൾ. ചുളുക, to contract shrivel എന്നർത്ഥം.	ചുണ്ഡ്-ചുഡി, അല്പിഭാവേ. ചെറുതാവുക. ചുഡ്=ചുളു്. ചുൾ.

ശുദ്ധിപത്രം.

എത്രതന്നെ നിഷ്കഷിച്ചിട്ടും, വിഷയത്തിന്റെ പരമ കോഷ്ഠം മറ്റും ചില ചില്ലറ തെറ്റുകൾ പറ്റിപ്പോയിട്ടുള്ളതിനെ മഹാജനങ്ങൾ പൊതു് ശുദ്ധിപത്രപ്രകാരം തിരുത്തി വായിപ്പാറാകണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു

പുറം	സ്ഥാനം	അശുദ്ധം	ശുദ്ധം
4	ഒട്ടുവരി.	ഉഷ്ഠാ	ഉഷ്ഠ
15	വരി 3	ശിലാസനങ്ങൾ	ശിലാസനങ്ങൾ
16	" 22	വട്ടെഴുതി	വട്ടെഴുതുംകൂടി
28	" 3	(സമ്രാൾ)	(സാമ്രാൾ)
30	" 15	മുക്ത:	മുക്ത (മുക്താ)
33	" 21	വരമാഴി	വാമമാഴി
49	ലക്കം, 72, വരി, 4	പെട്ടെങ്കിൽ	പെട്ടെങ്കിൽ
50	" 71	വൃതം	വൃ-വൃതം
72	" 236	ജനി,	ജനി,
74	" 253	ശുചിരം	ശുചിരം
79	" 297	സ്വപ്ന-സ്വപ്ന	സ്വപ്ന-സ്വപ്ന
96	" 435	നേമോ?	നേമോ?
97	" 443	നേമോ?	നേമോ?
105	" 513	മുട്ടുക	മുട്ടുക
106	" 521	പ്രജ്ഞ	പ്രജ്ഞ
106	" 521	ആർജവേ	ആർജവേ

ആയുർദ്രാവിധിഭാഷകളുടെ

പരസ്പരബന്ധം.

പ്രഥമഭാഗം—ലിപി

ആയുർദ്രാവിധിഭാഷകളുടെ പരസ്പരബന്ധത്തെ ആരായ സ്ഥാൻ, ലിപിയും, ഭാഷയും വേറെ വേറെ തന്നെ എടുത്തു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യമായി ലിപിയെപ്പറ്റി വിചാരണ ചെയ്യാം. ഇതിനു മുഖ്യമായി വേണ്ടത് ഇന്നു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന രൂപങ്ങളുടെ മൂലസ്വരൂപമൊത്തായിരുന്നുവെന്നറിയുകയാണ്. ആയുർലിപികളിൽ വച്ചു പുണ്യവും, പരിഷ്കൃതവും, കൂട്ടത്തിൽ പരാതനവും ആയ ദേവനാഗരിയെ കേന്ദ്രമാക്കി വച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നും പാകോട്ടു തേടുന്നതു മറ്റു മാറ്റങ്ങളേക്കാൾ സുഗമവും സുബദ്ധമാകയാൽ ആ വഴിയാണിവിടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

‘സംസ്കൃതം’ എന്ന പേരു തന്നെ ആ ഭാഷ പ്രാകൃതമായ ഏതിന്റെയോ സംസ്കരിച്ച രൂപമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഈ പരിഷ്കരിച്ചുണ്ടായ ഭാഷയുടെ ലിപിയായിട്ടറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ദേവനാഗരിയാണ്. നാഗരി—നഗരസംബന്ധമായതും; നാഗരി കൗസിലിച്ചത് (Urban, Civilised) എന്നർത്ഥം. ‘ദേവ’ ശബ്ദം ഈ ലിപിക്ക് ഒരു ദേവത്വം, ഈശ്വരകല്പമായ പുജ്യത, (Sacredness) ഉള്ളതായും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇള്ളടത്തിൽ നാഗരികത, പരിഷ്കരിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം വരാം; ദേവത്വം, പുജ്യത എന്നുവെന്ന് വന്നുവെന്നു നോക്കാം.

ദേവനാഗരി ലിപികൾക്കൊന്നൊഴിയാതെ **T** ഇങ്ങിനെ ഒരു ചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ അടയാളം റെല്ലിനും അച്ചിനും എന്നു വേണ്ട സകല ലിപികൾക്കും പൊതുവിലുള്ളതാകുന്നത് ഇത് ഒരു സ്വപനത്തെയും കുറിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കാനിടയില്ല.

T, ഈ ചിഹ്നം പ്രകൃതിപുരുഷന്മാർക്കുതന്നെ കുറിക്കുന്നതിന് പണ്ടും ഇന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്ന ഒരു അടയാളമാണെന്നു് ആഗമങ്ങളിൽനിന്നും അറിയാം. ഭാരതഭൂമി, ചീനം, ഇന്ത്യ, യവനദേശം എന്നിവിടാലും നാനാദേശങ്ങളിലുമുള്ള ആഗമകൃതങ്ങളിൽ ഈ അടയാളം ഇതേയർത്ഥത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്നുള്ള ആഗമസമ്പ്രദായങ്ങളിലും (താന്ത്രികം, യോഗം, Free-masonry മുതലായവ) ഇത് ഇതേയർത്ഥത്തിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ചിഹ്നത്തിലേ

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
252. ചുറ്റ (കറങ്ങുക) ചുഴ് എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന രൂപാന്തരം. 'തൂണി ചുറ്റുക' ചുറ്റിക്കെട്ടുക. ഇത്യാദി. കറങ്ങുക എന്ന അർത്ഥം പരമ്പരാസിദ്ധം.	ചുഴ് നോക്കുക. (256). ചുഴ സംവരണം.
253. ചുഴി (1. തുനിയുക. 2. തുരക്കുക).	ജുഷ്-ജുഷ, പരികർണ്ണനേ; പരികർണ്ണനമുഹഃ=ഉഴുമിക്കുക. 2. √ ശുഷ്. (ഉണാടി) ശുഷാരം=തുള. ശുഷ്. ചുഴ് ചുഴി.
254. ചുട് (തലയിൽ വയ്ക്കുക). മുടുക, മറയ്ക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. "കടച്ചുടി"-ചുടൽ-തണലു്.	ചുട്, ചുഡ്, സംവരണം. പൂ ചുടുക. ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുക എന്ന അർത്ഥം ചുഡാ ശിരോലങ്കാരം, എന്നതിൽ നിന്നും ജനിച്ചതായി വരാം.
255. ചുണ്ടു് (നിർദ്ദേശിക്കുക).	സൂചു്, നിദ്ദേശിക്കുക. (to point out M. W.) സൂചി=ചുചി. (തമിഴ്) സൂചു്=ചുസു്=ചുറു=ചുണ്ടു്?
256. ചുഴ് (ചുറ്റുക).	ചുഡ്, സംവരണം-ചുറ്റുക. ചുഡു്=ചുഴു്.
257. ചെത്തു് (മുറിക്കുക).	ചരിഴ്, ചേരഴ്-ചൈധികരണം. രണ്ടാക്കുക-മുറിക്കുക. ചേരഴ്=ചെത്തു്.
258. ചെയ്യു് (പ്രവർത്തിക്കുക).	കൃ-കൃഞ്, കരണം. ചെയ്യുക. കൃ=കി=കിയു്. കെയ്യു്. ചെയ്യു്. കെയ്യു് എന്നതിൽനിന്നും കയ്യു്=കരം, √ കൃ.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
259. ചെര (കെട്ടുതറംചെയ്യുക).	ക്ഷുര, വിലേഖനേ=കെട്ടുതറം ചെയ്ത. (to shave M. W.) ക്ഷുരം=ചെര.
260. ചെലു് (അണഞ്ഞതുക).	ശേലു്-ശേലു, ഗത. ചെല്ലുക.
261. ചേര (യോജിക്കുക).	ചൂത, ഹിംസാഗ്രഥനയോഃ=ചേക്കുക. ചൂത = ചിര. ചേര.
252. ചൊടി (കോപിക്കുക)	കൂഠ, പ്രിഹാതേ. കൂഠം=ചുട. ചൊടി. ചുണ (248) നോക്കുക.
263. ചൊരി (വിതറുക) പ്രവാഹംപോലെ ഒലിക്കുന്നതിന്നു പ്രയോഗം. "ആന മുതം ചൊരിഞ്ഞു". "അപ്പം കൊണ്ടൊരിയന്നു അവൽ വാരി ചൊരിയുന്നു." 'ചുര' എന്നും രൂപമുണ്ടു്. "ചെറ്റു ചുരത്തി".	ക്ഷുര, സഞ്ചലനേ. ചുരത്തുക, ചൊരിയുക. സ്ര, ഗത, സ്രവണേ ച. ഒലിക്കുക എന്നതുമായാം.
264. ഞരി (നറങ്ങുക). 'ഞ' തുടങ്ങുന്നതിനെല്ലാത്തിനും ദേശ്യമായിട്ടോ തമിഴിലോ 'ന' പകരം കാണാം. അതിനാൽ ഇവയെ 'ന' കാരമായി ഗണിക്കാനേ തരമുള്ളൂ. ഞരി-ഞെരി എന്നു രൂപം. നെരുക്കുക, നെരിക്കുക എന്നും.	നിരീ-നി √ രീ= (to rend M. W.) പിളക്കുക.

മലയാളധാരയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരയും അർത്ഥവും
265. ഞെളി (പിൻവശത്തേയ്ക്കു വളയുക). ഞെളി-നെളി. ഞെളിയുകയും നിവരുകയും ഒന്നു തന്നെ.	നിവ്ഛി=(to tilt M. W.) നിവ്ഛി=നെളി. നിവ്ഛി-നിവിര്.
266. ഞെറി (ഒരേമാതിരി മടക്കുക). ഞെറി, ഞെറി എന്നു രൂപം.	'നിര' നോക്കുക.
267. ഞെങ്ങ് (സ്വമുട്ടുമുണ്ടാവുക). ഞെക് എന്നു ധാരാരൂപം.	നഹ്-ണഹ, ബന്ധനേ. കെട്ടുക. നഹ്. നെക്. നെക്ക. ഞെക്ക.
268. ഞെട്ടുങ്ങ് (ഞെട്ടുക). ഞെട്ടു, നെട്ടു എന്നു രൂപം.	ന്യേജ്. നി/ ഏജ്=വിറയ്ക്കുക. 268-ം 269-ം ഒരേ മൂലത്തിന്റെ രൂപാന്തരങ്ങൾ.
269. ഞെട്ടു (ഭയപ്പെട്ടു വിറയ്ക്കുക).	
270. ഞെരട് (പെശയുക),	നിർഘ്രഷ്=തമ്മിലുരയ്ക്കുക. നിർഘ്രഷ്=നിരിട്=നെരിട-ഞെരിട്.
271. ഞെട് (അല്ലമായി പ്രഹരിക്കുക). ഞെട്, നോട്, ഞെട്ടു, നൊട്ടു, എന്നെല്ലാം രൂപമുണ്ടു്.	നഡ്, ഹിംസയാം = (to hurt, strike M. W.) നഡ്=നൊട്=ഞൊട്. നഡ്=നളു്=നളളുക എന്നതു. ഇതുതന്നെ.
272. ഞൊണ്ടു് (മുടന്തുക). ഞൊണ്ടു്, എന്നു രൂപം.	നൃഞ്ചു-നി/ അഞ്ചു=(to bend, hang down. M. W.)?
273. തക് (യോഗ്യമാവുക). താങ്ങാനാവുക, ശേഷിയേ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ക്രിയ.	തക്-സഹനേ=താങ്ങുക. (to bear, support. M. W.)

മലയാളധാരയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരയും അർത്ഥവും
274. തകര് (പൊടിയാവുക).	തൃഹ് (to crush M. W.)? ഋ=വിഭാജനം. തൃഹ്=തിരുക; തരങ്ങ്, തരക &c നോക്കുക.
275. തങ് (തടയുക). കിഴുപ്പോട്ടുള്ള ഗതിയേ തടയുക; താങ്ങുക എന്നതിനും. തക്ധാരവിന്റെ രൂപാന്തരം.	തക്, സഹനേ-to bear, support തക്കി-തങ്ങി. എന്ന രൂപങ്ങൾ നോക്കുക.
276. തട (തടയുക) നിരപ്പിൽ നിന്നു പൊങ്ങിനില്ക്കുകയും തവുലം മറ്റൊന്നിന്റെ ഗതിഭംഗത്തിനിടവരിക്കുകയും ചെയ്തു.	തട്-തട, ഉഹ്റായേ=പൊങ്ങി നില്ക്കുക.
277. തടക് (തേയ്ക്കുക) } 278. തട്ടു (ഘട്ടനം ചെയ്തുകൊള്ളുക) }	തഡ്, തസ്സ് ആഘാതം (to strike M. W.) തട്ടുക. തട്ടു, തടവു രണ്ടും തസ്സ്, തഡ് എന്നവയിൽനിന്നും മുറയ്ക്കു്.
279. തട്ടു (തടയുക) തട്ടുക. തട എന്നതിന്റെ വികാരഭേദം.	തട (276) നോക്കുക.
280. തണര് (തൊലി തടിക്കുക). പരന്നു തടിക്കുക.	തന്-തന, വിസ്താരം=to spread പരക്കുക. തന്. തണ്.
281. തണി } 282. തണു } ചൂടുമാറുക.	തലു് ജാധ്യു? തലു്=തളു്-തരി, തണ്.
തണ്=വെള്ളം. തണ്+തര=തണ്ടാർ=വെള്ളത്തിലേ ചുവു്=താമര. തന് എന്നു മൂലരൂപം.	

ലേയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
299. തിക (പുത്തിവരിക) തികന്നു = നിറഞ്ഞുപൊങ്ങി എന്നർത്ഥം.	ഭിഹ്, ഭിഹ, ഉപചയേ = നിറയുക. ഭിഹ് = തിക.
300. തികട്ട് (നിറഞ്ഞു കരിക്കുക).	തിക, ആസ്സനനേ = 'to assail' എറുക. തിക്കുക എന്നതിനീധപനിയുണ്ടു്.
301. തിങ് (നിറഞ്ഞു ഞെരുങ്ങുക.) തിക് എന്നു രൂപം; തിക്കുക.	
302. തിട്ട് ചീത്തപായുക.	സിട് (ഷിട്) അനാദരേ, ആദരവില്ലാതെ പെരുമാറുക. സിട് = തിട് = തിട്ട്.
303. തിൻ (കുറിക്കുക).	തൂണ്. തൂണ, അദനേ. തൂണ് = തിൻ = തിൻ.
304. തിര (അന്വേഷിക്കുക). കണ്ണിൽ പെടാൻ തക്ക അന്വേഷണമാണു് തിരയുക. തിരയു്, എന്നു ശരിയായ രൂപം.	ദൃശ് - ദൃശിര്യം, പ്രേക്ഷണേ - കാണുക. ദൃശ് - തിരയു്.
305. തിര (മേന്മയെ ചൂഷ്മക).	ധപ, ഹൃദയനേ = ചൂഷ്മക ധപു = തെറ - തിര.
306. തിരങ് (തമ്മിൽ ചേർന്നു മട്ടിക്കുക). തിരക് എന്നും.	ധൂഷ്, പ്രസഹനേ?
307. തിരള് (1. പ്രകാശിക്കുക. 2. ജ്യോതിഷം). ആദ്യമായി ജ്യോതിഷത്തിന്നു ഈ പേരുള്ളു.	1. ദൃശ്, ദർശനേ - കാണുക. ദൃശ്, ദൃഷ്, തിരൾ. 2. ആദ്യത്തെ ജ്യോതിഷത്തിന്നു് 'ദർശന' അർത്ഥമുള്ള പദപ്രയോഗത്തിന്റെ ഓചിത്യം നോക്കുക.

ലേയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
308. തിരി (1. വശം ചുറ്റുക. 2. അറിയുക).	1. തിരിഞ്ഞ് cross wise = വിലങ്ങമാറുക. 2. ദൃശ്. തിരിയു്. കാണുക. (അറിയുക). തിരിയു്, തിരയു്, രണ്ടും നോക്കുക.
309. തിരക് (ചെലുത്തുക).	ദൃ വിഭാഗണേ ചിളിക്കുക. ? ദ്രാഹ് - നിക്ഷേപേ വയ്ക്കുക. ദ്രാഹ് - തിരക്.
310. തിരമ്മ് (മർദ്ദിക്കുക).	തുംഹ്. (തുംഹ്) ഹിംസാ തേ (to crush, bruise, M.W.) തിരമ്മുക, തെരിക്കുക. തുംഹ് - തിരമ്മ്.?
311. തിള (ദ്രവം കരിക്കുക).	തപിഷ് - ദീപ്ത.
312. തിളങ് (മിന്നിപ്പുകാശിക്കുക) ഇതും തിള എന്നു മതി. തെളിവു്, തെളിച്ചം, മുതലായവ നോക്കുക പ്രകാശിക്കുക എന്നർത്ഥം.	1) To be violently agitated } M.W. 2) To gliter, shine } ഒന്നാമതർത്ഥത്തിൽ തിളയ്ക്കുക. രണ്ടാമത്തേതിൽ തിളയ്ക്കുക. തപിഷ് - തിഴ് - തിള.
313. തീണ് (അടുത്തു വരിക) ഈ അർത്ഥം പരമ്പരാസിദ്ധമാണു്. തീട്ട്, തീയതു, തീന്മ, മുതലായവ നോക്കുക. തീർ അപ്രീതികരം, ചീത്ത എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ചീഷ് - അപ്രീതി. ചീഷ് = തീർ √ നീർ - നീണ്ട എന്ന പോലെ തീർ - നീണ്ട എന്നു വരുന്നു. ചീഷ്, ചീവകൃത്യേ, എന്നയർത്ഥവും കൂടികലർന്നുവെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.
314. തീര്യ (അവസാനിക്കുക).	തീര്യ - തീര, കർമ്മ സമാപ്ത. അവസാനിക്കുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
315. തീക് (ഉണ്ടാക്കുക)	സൃജ്-വിസദ്യേ. സൃജ് തീ ര്ട്ക്=തീക്
316. തുക (അലക്കുക.) തുകച്ച എന്ന രൂപം 'തോയ്ച്' എ ന്നതു പരിഷ്കരിച്ചതായി നോ ന്നു. മുണ്ടുവെള്ളത്തിൽ നന യ്ക്കുന്നതിനും ഇരുമ്പു മുതലായ വെപ്പിച്ചിട്ടു വെള്ളത്തിൽ മുക്ക ുന്നതിനും ഈ പദം പ്രയോഗി ക്കും. "മുണ്ടു തോയ്ച്ചു", "ക ത്തി തോയ്ച്" ഇत्याദി.	തോയം=ഓളളം, എന്ന തിൽനിന്നും ജലം കൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗത്തിന് 'തോയ്' എ ന്ന ക്രിയാരൂപം ജനിക്കുന്നു.
317. തുട (തടകിക്കളയുക)	തുഡ്-തോഡനേ=(to strike തട്ടുക. M. W.)
318. തുടൻ (ആരംഭിക്കുക) 319. തുടൻ (തുടക്കുക) രാജ്യം തൊട് എന്നതിൽ നിന്നും.	'തൊട്' നോക്കുക. തുഡ് തോഡനേ=to bring near M. W.) അടുത്താക്കുക എന്നു അ ർത്ഥം. തൊടങ്ങി, തൊടൻ, തൊടല് എന്നെല്ലാംവേണം ശരിയായ രൂപം.
320. തുടി (തുടക്കുക-വെള്ള ത്തിലടിക്കുക).	തുഡം-തോഡനേ=(to strike, to splash M. W.) തുടിക്കുക.
321. തുൻ (തയ്ക്കുക).	തുന്നവായ=തയ്യൽക്കാരുൻ (മനു 4 214 &c) തുന്നസേവി= Suture of skull, തലയോട്ടി യിലേ പേപ്പ്, (സൂത്രതാടി). തുന്നവായ=തയ്യൽക്കാരുൻ എ ന്നതിൽനിന്നും ധാതു വ്യക്തമ ല്ലെങ്കിലും തുന്ന ശബ്ദം സംസ്കൃ തവും, തയ്യലെന്നർത്ഥമുള്ളതു മാണെന്നു വരുന്നു.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
322. തുനി (ഉദ്യമിക്കുക).	തുന്=(to be active M. W -ധാതുപാഠം ii. 32) തുനി യിൽ ഉദ്യമം മാത്രമല്ല പ്രത്യേ കയത്നംകൂടെയുണ്ടെന്നു കാ ണുക.
323. തുപ്പ് (വായിൽനിന്നും കളയുക) അനുകരണം?	ഏവ്. നിമസനേ=തുപ്പുക ഏവ്- തീവ് = തിപ്പ്=തുപ്പ്. നൂത്=തുപ്പുക എന്നതിൽനി ന്നും ജനിച്ചതുമാവാം.
324. തുത് (ശബ്ദത്തോടുകൂടി തട്ടുതിയിൽ ശ്വാസം വിടുക). അനുകരണം.	യ്മാ-ശബ്ദേ=(to blow, to breathe out M. W.) യ്മാ =യുതം. തുത്.
325. തുവർ തുവർ എന്ന തു തോർ എന്നതിന്റെ പ രിഷ്കാരരൂപം.	ദൃ. ഗതം. ഒലിച്ചുപോവുക. 'ഓവം'- അർത്ഥം നോക്കുക ദൃ=തോർ.
326. തോർ (ജലം വരവുക) വെള്ളം ഇറക്കിപ്പോവുക എന്നർത്ഥം.	
327. തുര (കഴിയുണ്ടാക്കുക).	ദൃ-വിഭാരണ-പിളക്കുക.
328. തുല (നശിപ്പിക്കുക). എറിഞ്ഞു കളയുക എന്നു മൂ ലാർത്ഥം.	ദല്-ക്ഷേപേ. എറിയുക.
329. തുള (പ്രവേശിപ്പിക്കുക).	തുഡ്,-തുഡി, ദാരണ-തുള യ്ക്കുക. തുഡ്=തുള-തുള.

ലേഖനയായുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയായുവും അർത്ഥവും
330. തുളു (തുളുളക).	തുലു് ഉൽക്കുപേ=to shake to and fro M. W.) അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടുമലയുക. തുലു്=തുളുളു്.
331. തുളി (ദ്രവംവീഴുക). പൊട്ടുപൊട്ടായി ദ്രവം വീഴുക എന്നർത്ഥം.	തുലു്, നിഷ്കുഷേ നൈക്കി പറത്താക്കുക. (നിർഷ്കുഷോ നിഷ്കോഷണം, തച്ചുപറത്ത സുബഹിർനിസ്സരണം.)
332. തുളവ് (നിറഞ്ഞു തെറിക്കുക).	മുൻ ധാതുതന്നെ; തുളുളിയായി പറഞ്ഞെഴുതുക വരിക എന്നു മൂലാർത്ഥം.
333. തുറ (മറവു മാറുക)	പ്രാരംഭം=വാതൽ. ഇതിനു് ടു, എന്നും രൂപമുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നും ജനിച്ച ക്രിയ തുറ.
334. തുറി (പൊന്തുക). തളി നില്ക്കുക.	ധ്രു-ഗതിസ്ഥൈര്യം, ഉറപ്പു നില്ക്കുക ധ്രു=തുറു്. തുറി.
335. തുഴ (വെള്ളം തളുക).	തുഡു്=(to splash M. W.) “തുടി” നോക്കുക. തുഡു്=തുളു് തുഴ.
336. തുണ് (ലംബിക്കുക) ‘തു’ എന്നു രൂപം. “തുക്കുക”, ‘തുങ്ങുക’ ഇത്യാദി. മൂലരൂപം തുലു് എന്നുതന്നെ കരുതാം.	തുലു്, ഉന്നംനേ=(To weigh M. W.) തുക്കി നോക്കുക. തുലു്. തുല്യക=തുക്കുക; തുലു്ങ്ങുക. തുങ്ങുക.
337. തു (ചവറു നീക്കുക) പൊടിപറപ്പിച്ചുകളയുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. തുറം=പൊടി.	ധ്രു-കമ്പനേ-To shake. എളക്കുക √ ധ്രു-ധുളി=പൊടി.
338. തുവ് (അലയായിച്ചിതറുക)	ധ്രു-കമ്പനേ.

ലേഖനയായുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയായുവും അർത്ഥവും
339. തുറ (അലയായി ചിതറുക) മഴ തുറ.	ധ്രു-പ്രസ്രവണേ കാരണേ ച.=(To sprinkle M. W.) ചാറുക.
340. തെണ് (അങ്ങുചിങ്ങു നോക്കുക). ഇല്ലിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. തേട് എന്നർത്ഥം തെൻ രൂപം.	തുണ്, പിപാസായാം, ഇച്ഛായാം, ആഗ്രഹിക്കുക.
341. തെന്ന് (കാലുതെററുക). വഴക്കുക എന്നർത്ഥം.	സ്തിട്, സ്തിഹ്-സ്തേഹേ. വഴക്കുക. സ്തിഹ്, തിന്ന്, തെന്ന്.
342. തെറി (ഭ്രമിച്ചോടി വീഴുക).	സ്തിട്. തെറു; തെററുക. ഇതിൽനിന്നും തെറിക്കുക എന്നു ജനിക്കുന്നു.
343. തെറ (മേമ്പൽ ചുരുട്ടുക).	ധ്രു, ഇച്ഛനേ=ചുരുട്ടുക. ധ്രു=തെറ.
344. തെളി, (പ്രസാദമുണ്ടാവുക). തളങ്ങു്, തെളി രണ്ടും തിള എന്നതിന്റെ രൂപാന്തരങ്ങൾ.	തപിഹ്, ദീപ്ത-തിളങ്ങുക. തപിഹ്, തിള. അർത്ഥം പ്രസാദം.
345. തേ (1. കുമത്തിൽ കുറവു വരിക. 2. പുരട്ടുക), 3. വൃത്തിയാക്കുക എന്നും.	1. ദീ (ദീണ്) ക്ഷയേ. കുറയുക. 2. ദിഹ്, ഉപപയേ=പുരട്ടുക. ദിഹ്, തേയ്. 3. ദൈ, ശോധനേ. വൃത്തിയാക്കുക.
346. തേക (ദ്രവം പകരുക). തേവുക എന്നും രൂപമുണ്ടു്.	തേപ്, ക്ഷരണേ-(To flow out M. W.) തേപ്=തേവ്.
347. തേങ്ങ (അലപോലെ അടിക്കുക). ഇതിനും തേവ് എന്നു ദേശ്യരൂപമുണ്ടു്.	തേപ്, ക്ഷരണേ കമ്പനേ ച. (To tremble M. W.) തേപ്=തേവ്.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
348. തേട് (അന്വേഷിച്ചു സമ്പാദിക്കുക).	തൃഷ്-പൃഷ്ടമാനം തെണ്ടു (340) നോക്കുക.
349. തേയ്=മുച്ചുവതത്തുക.	തിജ്, നിശാനേ=മുച്ചുവത ക്കുക. തിജ്. തേയ്.
350. തേറ് (വീശ്വസിക്കുക) വലിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം അവൻ തേറിവരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന നാമം തെറം=സാമന്തം.	ദൂരം-വൃദ്ധ്യ-വലിക്കുക. ദ്രഹ്=തേറ്.
351. തൈ (നൂലുകൊണ്ടു കെട്ടുക) തെയ്യുക.	സ്തൈ - സ്തൈ (സ്തൈ-സ്തൈ). വേഷ്ടനേ. To clothe സ്തൈ=തൈ - സ്തൈ=തൈ, തെയ്യ്
352. തൊങ്കം-കാടുക. അവൻ തൊങ്കിക്കളഞ്ഞു.	തപംഗ്, ഗത.
353. തൊടു (സ്पर्ശിക്കുക). 354. തൊടു (ശരം ചേർക്കുക).	തൂഡ്, തോധനേ=(To bring near M. W.) ജന്യാത്ഥമാണിത്.
355. തൊഴി (തല്ലുക).	തൂജ്=(To strike, hit, push M. W.) തൂജ്=തൊൾ, തൊഴ്, തൊഴി.
356. തൊഴ് (കൈകൂപ്പുക).	“ദോഷൻ” ദോസ്=മുഴക്കം. കൈകൊണ്ടുള്ള ക്രിയ തൊഴ്, തൊഴൽ. കൈകൊണ്ടുള്ള വേല. തൊഴിൽ. ഇതുമീവഴിക്കു വന്നതെന്നെ.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
357. തോന്നു (മനസ്സിലാക്കുക).	ധപ്=(To mean-imply. M. W.) തോന്നുക. ധപ്=തോന്നു.
358. തോലു (പരാജയം പ്രാപിക്കുക).	തൂല (328) നോക്കുക. ള്വലം-ക്ഷേപം.
359. നക്കു (ലോഹനംചെയ്യുക).	√നലു, ഭാഷാർത്ഥം. പറയുക. പറയുന്നതു നാക്കു. അതു കൊണ്ടുള്ള ക്രിയ നക്കു.
360. നട (കാലുനി ദേശം പകരുക)	നട്-നൃത്തംചെയ്യുക. To dance.
361. നടു (ഭൂമിയിലിടുക). നട്ടുക. നാട്ടുക എന്നും ഇതിൽ നിന്നു രൂപം കിട്ടുന്നു.	നൃസ് (To Plant M. W.) നൃസ്, നൃഷ്, നട്ടു, നാട്ടു.
362. നണ് (നിനയ്ക്കുക). നണ്ണു എന്നു രൂപം.	നിണ്ണി=നിണ്ണയിക്കുക=(To find out M. W.) നിണ്ണി=നിണ്ണി=നണ്ണി.
363. നറ (വെള്ളം പുരട്ടുക).	നിനപ, (ണിവി) സേചനേ, നനയ്ക്കുക. നിനപ്=നനവ്=നന.
364. നര (രോമം വെളിക്കുക).	നി √ രാജ്=(To irradiate M. W.)? പ്രകാശിക്കുക.
365. നലു (നല്ലതാവുക).	നലു ഭാഷാർത്ഥം. ദീപ്തം ച. ദീപ്തി; ശോഭായമാനമാവുക.
366. നല്ലു (കൊടുക്കുക) നറുക എന്നു ശുദ്ധരൂപം.	നക്ഷ (നശ്, എന്നും)=കിട്ടുക, ലഭിക്കുക. നക്ഷ്=നഷ് ക്=നരുക=നല്ല.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
367. നറ (നറയ്ക്കുക). നിറയ്ക്കുക എന്നു രൂപം.	നൃപ്+ന്. നിറയ്ക്കുക (To fill, to stuff into M. W.) നൃപ്+ന്-നിറയ്=നിറ.
368. നാട്ട് (ഉറപ്പിച്ചു നിറയ്ക്കുക)	'നട്ട്' (361) നോക്കുക. √നൃസ.
369 നാറ് (ഏറ്റവും പറപ്പെട്ട) പന്ധിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. "നാരറി നോക്കി" ഇത്യാദി.	ണലു, ഗന്ധം. നാരറുക. ണലു=നലു=നാരറുക. നാരറ എന്നതിൽ നിന്നും നാരറ എന്നും വരുന്നു വാലു, വാലുക, വാരറുക മുതലായവപോലെ.
370. നിന (വിചാരിക്കുക).	നിണ്ണി=നിണ്ണയിക്കുക. (To find out M. W.) നിണ്ണി=നിന; നണ്ണ-നിന. രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ.
371. നിര (വരിയായി നിറയ്ക്കുക).	നൃപ്=(To lay down, place in M. W.)
372. നില (കാലുനിസ്ഥിതിപെയ്തു).	√ നിലി=(To become, settle down M. W.) ഉറപ്പായി നില്ക്കുക
373. നില (വ്യവസ്ഥിതമാവുക).	
374. നിവിര, നിര (കുനിയ്ക്കുക)	നിരൂ=(To draw or pull out M. W.) നരൂ=നിര-ഈ രൂപം പരീഷ്കരിച്ചു നിവിര.
375. നിറ (നറയ്ക്കുക). ഈ രൂപം പാഴാക്കി. 'നറ' തെറ്റാണ്.	'നറ' (367) നോക്കുക. നൃപ്+ന്=നിറയ്ക്കുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
376. നീങ്ങ (ഭ്രമത്താവുക).	നി. (ണീഞ്ഞ്) പ്രാപണേ (To lead, to carry M. W.)
377. നീന്ത് (വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുക).	നീര=വെള്ളം. നീര=നീള. (തെലുകു) ഇതിൽ നിന്നും ജനിച്ച ക്രിയ നിര+ത്=നീന്ത്.
378. നീള (ദീർഘമാവുക).	നീര (374) നോക്കുക. നിരൂ=നിര=നിര.
379. നീറ (ഉറപ്പോടെ വരിക).	നിരീ=To dissolve?
380. നകര (തൊഴുത്തു കടിക്കുക).	നിശ്ശു=To swallow. തെലുകു-നശു, നോര=വായ.
381. നണ (പതുക്കെത്തിരുക). നൊണ്ണയിൽ ചേർത്തു നാക്കുകൊണ്ടു ചാലിക്കുക എന്നർത്ഥം. ശരിയായ രൂപം 'നൊണ്' എന്നാണ്.	തുണ്ഡം=തൊണ്ട = തൊണ്ണ = നൊണ്ണ. ഈ നൊണ്ണ എന്ന പദത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയ നൊണയുക. (നണയുക).
382. നര (ചെറു കുമിളകൾ വരിക). ചെറു ചെറുതായി ചുറ്റാങ്ങി വരിക എന്നു മൂലാർത്ഥം. 'പഴ നരയ്ക്കുക'; നല എന്നും രൂപമുണ്ട്.	നിരഹ=To shoot out M. W.)?
383. നള (നവത്താൽ പ്രഹരിക്കുക).	നഡ, നഡ്ഡ, ഹിംസായാ. To hurt, strike നഡ്ഡ=നള. 271. കൂടി നോക്കുക.
384. നരങ്ങ (കുചങ്ങമാവുക).	നിരൂ-(To disjoint. M. W.) വേർതിരിയുക. നിരൂ=നര.

മലയാളധാരയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരയും അർത്ഥവും
385. നഴ (സുഷിരത്തിലൂടെ കടക്കുക). ഇഴയുക എന്നർത്ഥം.	നേഷ് = നേഷ്യ, ഗതം = (To creep M. W.) ഇഴയുക.
386. നഴ് (കീഴിലൂടെ പോവുക). 'നഴ്'യുടെ രൂപാന്തരം.	
387. നെയ്യ് (നൂലുപേക്കുക).	നൈ - വേഷ്വേനേ. നെയ്യുക.
388. നേട് (സമ്പാദിക്കുക)	നൃഷ്ജ് = To reach, attain. M. W.) നൃഷ്ജ് - നേട്.
389 നേര (പ്രാർത്ഥിക്കുക)	നൃഗ് = (To direct or address a wish or desire M. W.) ആഗ്രഹത്തോ പ്രാർത്ഥിക്കുക.
390. നോ (വേദനപ്പെടുക). നൊയ്, നൊപ്പി, നോവ് എന്നു നാമങ്ങൾ.	നര്യം - ഹിംസായാം. (To hurt M. W.) വേദനപ്പെടുക. നര്യം = നൊയ്.
391. നോക്ക (കണ്ണു പതിപ്പിക്കുക).	നീപി = (To percive M. W.) നീപ് = നപ് - നോക്ക.
392. നോല (വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുക). 'നോയ്' എന്ന നാമം. നോയ് എന്നു ധാതുരൂപം.	✓ നിയത് - നിയത് = നോയ് വ്യ നിയത് - നിയത് = നോയ്
393. പക (സംഭരിക്കുക). 'കാല പകച്ചാലു' നോക്കുല്ലാതെ കടിലമായിത്തീരുക; ഗതിക്കു തടസ്സമാവുക എന്നു ജന്യർത്ഥം.	വക് - വകി, കൗടില്യേ ഗതം വക് = പക് നോക്കു ധാതുവുമായി സംബന്ധിച്ചതാണ് വണ്ടുക = വളയുക എന്നർത്ഥം.

മലയാളധാരയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാരയും അർത്ഥവും
394. പകർ (പാതം മാറുക).	പ്രചര്യം = (To roam, wander M. W.) പ്രചര്യം = പകർ.
395. പക് (പങ്കിടുക).	ഭംജ്, പൃഥ്വക്കരണേ = വേർതിരിക്കുക. ഭംജ്, ഭാഗ്, പക്, പകുകുക, ഭാഗിക്കുക.
396. പട (പാതം മാറിപ്പകുക)? ചോറ പടച്ചു = ഒരു കട്ടയാക്കി രൂപപ്പെടുത്തി വിട്ടു. സൃഷ്ടിച്ചു. മുത്തീഭാവമാണർത്ഥം.	പംധ് - പഡി, സംഹത = കൂട്ടിച്ചേർക്കുക കൂട്ടിച്ചേർത്തു പീഡിപ്പിക്കുക എന്നർത്ഥം. പധ് = പട.
397. പട് (ക്ഷീണിക്കുക). നശിക്കുക. 'പട്ടു കിടക്കുമാറായിത്തീർന്നു പോരയിൽ' "പട്ടെട്" = ചിത.	പട്, നാശനേ = നശിക്കുക.
398. പടർ (വ്യാപിക്കുക) പതർ എന്നതുമിതിന്റെ വികാരം.	പൃഥ്വ്, പൃഥ്വ. പ്രക്ഷേപേ = പരക്കുക. പൃഥ്വ്, പതർ = പതർ, പടർ.
399. പടി (ഇരിക്കുക).	പതർ, പാതേ = (To settle down M. W.). ഇരിക്കുക.
400. പട്ട (കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുക). "കല്ലു പട്ടക്കുക," ഒന്നോടൊന്നു ചേർത്തു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനാണിപദം.	പട്, ഗ്രന്ഥേ. ചേർത്തു ചേർത്തു കെട്ടുക.
401 പണി (1. വേല ചെയ്യുക 2 നഷ്ടപ്പെടുക) 2. വന്ദിക്കുക എന്നർത്ഥം.	പണ്, വ്യവഹാരേ സൂതം ച. വേലയിലേപ്പെടുകയും സൂതീകയും. പണ് എന്നർത്ഥം മിത്രരൂപവും ഇതുതന്നെ.

മലയാളയാത്രയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാത്രയും അർത്ഥവും
402. നത (പതഞ്ഞവരിക).	ഫാങ്ങ്=ഫോണ്=ഫേന=പത =Froth. ഫാങ്ങ്=പാന്ത്=പതയുക. ഫാങ്ങ്=പാട.
403. പതര് (തൊരിപ്പോവുക). ഇതിന്നു 'പടര്' എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും പാക്കുക എന്ന അർത്ഥവുമുണ്ട്. "പതരം കൊടിക്കുകയും".	√പതംഗത=പത്രം=ചീരകം, എന്നതിൽനിന്നും പതര്=പറക്കുക എന്നു വരുന്നു ഇതിൽനിന്നും പരമ്പരാ സിദ്ധമാണു തെറ്റുക എന്നത്.
404. പതി (എല്ലാ ഭാഗംകൊണ്ടും ചേരുക). നിരപ്പായി വരിക എന്നു മൂലാർത്ഥം. "പതിർത്തിരിക്കുക".	√ പട്-√ പതം-പട്ട=(flat level surface M. W.)
405. പതുങ്ങ (സങ്കോചിക്കുക). താഴ്ന്നിരിക്കുക; താഴുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. പതുക്കി=കീഴ്പ്പോട്ടമക്കി.	പതം-പാത എന്നതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന വികാരവിശേഷം.
406. പര (പുറം വ്യാപിക്കുക).	പ്രാ-പ്ത, പൂരണം (To fill. To pervade M. W.)
407. പരങ്ങ (വ്യാകുലപ്പെട്ടുക) എന്തു വേണമെന്നറിയാതെ ചുറ്റിത്തിരിയുക.	പരി√ ഗം- ചുറ്റിത്തിരിയുക. (Walking round) പരിഗം=പരിങ്ങം=പരങ്ങ.
408. പര (ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുക).	ഭ്രം, ചലനം ? പ്ര, ഗതം ?
409. പര (സംസാരിക്കുക)	ബാറ, പരിഭാഷണഹിംസാ പ്രഭാണേഷ=പരിഭാഷണം, ചെയ്യുക. ബാറം=പരയ്. അഥവാ ബ്രൂ (ബ്രൂൺ) പുകയായും വാപി. ബ്രൂ=പര.

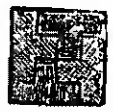
മലയാളയാത്രയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാത്രയും അർത്ഥവും
410. പാറി ബന്ധം വിടുക).	ഭ്രം, അവസ്രംസനം=ബന്ധം വിടുക.
411. പഴക് (പഴയതാവുക) പഴം എന്നു മതി രൂപം.	ഫല, വിശരണം=അളിഞ്ഞു ചേർപ്പെടുക. ഫല, പള, പഴ.
412. പഴി (കുറം പറയുക).	ഭണ്, ഭർത്സനം=ചീത്ത പറയുക. ഭണ്=പഴം=പഴി.
413. പഴ (പാകം വരിക).	ഫല, വിശരണം, നിഷ്ണന്തേ. ആദ്യത്തേയർത്ഥത്തിൽ പഴക്കുക. രണ്ടാമത്തേതിൽ പഴം=കായ.
414. പാ (ബലത്തോടു മുട്ടുക) കട്ടുക. പായ് എന്നു രൂപം.	പന്, ഗതം=കൊട്ടുക.
415. പാക് (നട്ടുക) പാവ് എന്നും രൂപം-പാവുക.	വപ്- ബീജസന്താനം= വിത്തുക. വപ്=പവ്=പാവ്-പാ-പാക്.
416. പാ (ഗാനം ചെയ്യുക) തമിഴിൽ വായിക്കുക എന്നർത്ഥം. To recite ഗാനാർത്ഥം. പാവരാജനും.	പാ, വ്യക്തായം വാപി; ലിഖിതാക്ഷരവാചനേ ച. അഥവാ ഭാഷ, ഭട, പട് പരിഭാഷണം.
417. പാര (1. കാണുക 2. വസിക്കുക).	1. പ്രേ=(To direct the eyes M. W.). നോക്കുക. പ്രേം=പാര. 2. പവ് നികേതനേ, വസിക്കുക. പവ്-പാര?
418. പാള (1. ജപലിക്കുക 2. ചീന്തുക) എന്നർത്ഥമുണ്ടോ?	1. ഹ്ലാശ്, ഹ്ലേഷ്, ടീപ്ല=ശാഭിക്കുക. 2. പയ്=ഉത്സർഗ്ഗം വേർപിരിയുക. ഇതു പാള എന്നാകുന്നു.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
419 പാ" (അല്പമായി പൊഴിയുക) പാ(പാക്കുക) എന്നതിന്റെ വികാരമാണോ?	പ്ലാഷ്, സേചനേനനയ്ക്കുക?
420. പിച് (വിരൽ ചേർത്ത ലുമായി ആകർഷിക്കുക). 'പിച്ഛി' എടുക്കുക.	പിച്ഛ, പിച്ഛ, കട്ടനേ = (To press M. W.) തടയ്ക്കു പിടിച്ചു പിച്ഛി എന്നിത്യംഗിയിൽ കാണുന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. അഥവാ, പിച്ഛ, ഹിംസാ, ബലാഭാസ, നികേതനേഷ്. പിടിപ്പെടുക്കുക. അഥവാ, പിശ്, സമുഹസ്യാംശഭാവേ.
421. പിട് (പിടിപ്പെടുക്കുക). പിട് എന്നു മതി രൂപം.	പീഡ്, അവഗാഹനേ = To squeeze out തെക്കിയെടുക്കുക - തെക്കിച്ചാടിക്കുക. പീഡ് = പിട്.
422. പിണ(ന) ഇടുകയെക്കുക). പിനയുക. നമ്മിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടപ്പെടുക. പിനുക, 'പിനീ' എന്നുമായിത്തീർന്നുവന്നു.	ബന്ധ് = ബന്ധനേ, സംയോജനം, കെട്ടപ്പെടുക. ബന്ധ്, പെന്, പീന്, പിന, പിണ.
423 പിണത് (കലാശിക്കുക). രണ്ടായി നില്ക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. എന്നെക്കുറിക്കുന്നതുക. യോജിച്ചു ചേരുക - അതിന്റെ വിപരീതം പിണ.	√ ഭിട്, ഭേദനേ എന്നതിൽ നിന്നും ജനിച്ച ഭിന്ന എന്ന പദത്തിൽനിന്നും വരുന്നതു്. ഭിന്ന = പിണ. ഭിന്നമാവുക. പിണകുക, പിണങ്ങുക.
424. പിരി (1 വേർപെടുക. 1. ചേർന്നു പിരിയുക) 1. അവർത്തിൽ പിരിഞ്ഞു. 2. കയർ പിരിച്ചു.	1. ഭ്രം, ഭ്രം, അവസ്ഥ. സ്തനേ = വിട്ടുപിരിയുക. ഭ്രം, പിരിയ്. 2 പരി = ചുറ്റുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
425. പിറ (ജനിക്കുക) പ്രസവിക്കുക പെറ, എന്നു രൂപം. നാമം പെറ എന്നാണ്. പെറ എന്നു ക്രിയയും.	ഭൂ-ധാരണ, പോഷണയോ ഇഷ്ടിഷ് സമാനം. bear, (രണ്ടാർത്ഥവും ചേർന്നതു്). പെറ. ഭൂ = പെറ.
426. പിഴ (തെറ്റിപ്പോവുക)	ഭ്രഷ്, ഗത (To totter, slip M. W.)
427. പിഴി (തെക്കുക).	പിസ് = ചേർന്നു. പിഷ് = പിഴി - പിശ്.
428. പിഴ് (പറിക്കുക).	പില, വില്, കേപേ. പില = പിഴ് = പിഴ്.
429. പീച്ച് (ദ്രവം ചാണ്ടുക). തെക്കിച്ചാടിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	പിസ് - ബിസ് - കേപേ, പ്രേരണേ ച. തെക്കിച്ചാടിക്കുക. പിസ് ബിസ് = പീച്ച്.
430. പുക (ധൂമംപുറപ്പെടുക).	മുത? അനുകരണം.
431. പുകൾ (സൂതിക്കുക). കീർത്തി വിളംബരം ചെയ്ത എന്നർത്ഥം.	വികാഷ് - (To publish M. W., കീർത്തിക്കുക വികാഷ് = പുകൾ.
432. പുക (പ്രവേശിക്കുക). 'പോ' എന്ന ധാതുവിന്റെ വികാരം. പോകുക = പുകുക.	'പോ' നോക്കുക. പയ്, ഗത.
433. പുത (മറയ്ക്കുക) പുതയ്ക്കുക. മൂടുക. 'മണ്ണിൽ പുതച്ചുവെച്ചു'.	പട് - സംശ്ലേഷണേ = (To envelope) മൂടുക. പട് = പുത.
434. പുണർ (പുണരുക). ആശ്ലേഷിക്കുക.	പൈണ് (പൈണ്) ഗതി പ്രേരണശ്ലേഷണേഷ് = ആശ്ലേഷിക്കുക. പണ്ണ് എന്നു ചൈമുനാർത്ഥത്തിൽ ശബ്ദം ജനിക്കുന്നതുമിതുതന്നെ.

തിയ്യഗ്രേഖ സ്മിതപത്തേ—പ്രകൃതിയേ—യും, ഉപലപ്തേവ പുരുഷനേയും കുറിക്കുന്നതായി ആഗമങ്ങൾ പറയുന്നു. ഭാരതീയരുടെ ദൃഷ്ട്യ അറിവിന്റെ അധിഷ്ഠാനഭാവത സ്മിതാണല്ലോ. അതിനാൽ തിയ്യഗ്രേഖ മുകളിൽ വരത്തക്കവിധം, **T**, ഈ പ്രകൃതിപുരുഷയോഗചിഹ്നത്തെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ലിപികൾ **T** ക്കു ഭേദവും ഉണ്ടാക്കി ഭാരത ഭൂമിയിൽ തന്നെ പുരുഷതപത്തിന് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്ന ലിപിയിൽ ഈ ചിഹ്നത്തെ **L** ഈ വിധത്തിൽ, പുരുഷഭാവം മുകളിൽ വരത്തക്കവിധം, **L** യോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതു തന്നെയാണു് 'ശിവലിംഗ' സ്വരൂപം. പ്രകൃതിയാകുന്ന യോനിയിൽ, കാരണത്തിൽ, പുരുഷനാകുന്ന ലിംഗം, ചൈതന്യം, ചേർന്നു മേളിക്കുന്ന കല്പനയാണു് ശിവലിംഗം. പ്രകൃതിപുരുഷന്മാരേ ജഗത്തിന്റെ പിതാക്കന്മാരായിട്ടിതിലും സന്ദർഭമായിട്ടെങ്ങനെ രൂപകല്പന ചെയ്യാം? **T** ഈ അടയാളം നാലുകൂടിയതാണു് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട 'സ്വസ്തി **T** ക' ചിഹ്നം. സ്വസ്തികത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം ഇന്നു പാശ്ചാത്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്വസ്തികം.

卐 കാണുന്ന വിധം ഇങ്ങനെയല്ല; പുജാലിപികൾക്കു് മറ്റും ആഗമവിധിപ്രകാരം വരയ്ക്കുന്ന സ്വസ്തികം ഈ വിധമാണു്. സ്വസ്തികത്തിന്റെ ഓരോ അംശവും **T** ഈ വിധത്തിലാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി ഓരോന്നും ഓരോ തരത്തിൽ നിശ്ചിയിച്ചിരിക്കുന്നതു് നോക്കുക.

പത്തായിട്ടിടുമ്പോൾ ഇതിലെ ഓരോ അംശവും ഓരോ നിറത്തിലാണു് പതിവു്. ഈ രൂപത്തിലുള്ള അംശങ്ങൾ തന്നെയാണു് **L** ഈ ചിഹ്നമെന്നു അറിയണം. പുരാവൃത്തജ്ഞന്മാർ **L** 'ഇജിപ്ത്യൻ തെ' (Egyptian 'THOU') എന്നു പറയുന്ന **T**. ഈ ചിഹ്നത്തിന്റെ ജന്മഭൂമി ഈജിപ്റ്റാണോ എന്നും മ **T** ററമുള്ള സംഗതികളുപറ്റി ഇവിടെ ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ വക വിചാരങ്ങളിലൂടെ വിശേഷവിധിയായി ഉപകരിക്കുന്നവയല്ലെന്നുള്ളതിന്നും പുറമേ, പുരാവൃത്തങ്ങളുടെ കാലനിർണ്ണയം പല ഓരവഗാഹങ്ങളിലും കൊണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. നാഗരലിപികളിലെല്ലാം ഒരു സ്വനവിശേഷത്തിന്റേയും ചിഹ്നമാവാൻ തരമില്ലാത്തതായ ഒരു പൊതു അടയാളമുണ്ടെന്നും, അതു പ്രകൃതിപുരുഷയോഗചിഹ്നവും അതിനാൽ പുജാർവ്വമായ **T** അടയാളമാണെന്നും മാത്രമേ നമുക്കു തൽക്കാലമറിയേണ്ടതു് **T** ഉള്ള. ഈ അടയാളമാണു് നാഗരലിപി ഭേദവും കൊടുക്കുന്നതു്.

ഇനി ഈ പൊതു അടയാളത്തെ വർദ്ധിച്ച് നാഗരലിപി പരിശോധിച്ചാൽ എന്തനമാനിക്കാമെന്നു നോക്കാം. **T** സഹിതവും **T** രഹിതവും കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നാഗരലിപി നോക്കുക.

പട്ടിക 1.
നാഗരി ലിപി.

T സഹിതം.						T രഹിതം.					
अ	इ	उ	ए		ऋ	ऋ	इ	उ	ए		ऋ
क	ख	ग	घ	ङ	च	क	ख	ग	घ	ङ	च
ज	झ	ञ	ट	ठ	ड	ज	झ	ञ	ट	ठ	ड
ण	त	थ	द		न	ण	त	थ	द		न
प	फ	ब	भ		म	प	फ	ब	भ		म
य	र	ल	व	श		य	र	ल	व	श	
ह	र	ळ	व	ऌ	ॡ	ह	र	ळ	व	ऌ	ॡ

ഇതിലെ **T** രഹിതം പട്ടികയിൽ കാണുന്നതു് സാക്ഷാൽ സ്വന ചിഹ്ന **T** മായിരിക്കേണ്ടമല്ലോ. ഇതിൽ നോക്കിയാൽ 'ഹ' എന്ന സ്വനത്തിന്റെ ചിഹ്നം **E** ആണെന്നും 'ന' എന്നതിന്റെ ചിഹ്നം **^** ആണെന്നും **E** കാണാം. ഇതുപോലെ 'ശ', 'ഷ', 'സ'കൾ **क्** അകത്തുകൂടി കയറ്റി വലിക്കുന്ന ഒരു വാലുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഖരചിഹ്നം തിരിച്ചിടുന്നതാണു് മുഴുവെന്നും സൂക്ഷിച്ചാലറിയാം. (പ = **८** ; ജ = **ॡ**) അതിവശങ്ങളും ഘോഷങ്ങളും, ഖരമുദക്കളുടെ 'ഹ' സംസ്കൃതം ആണെന്നു സ്വനപരമായി ശബ്ദശാസ്ത്രത്തിനു സമ്മതമാണു്. 'ഹ'യുടെ സ്വനചിഹ്നം **E** ആണെന്നു നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഈ രൂപം **८** ഒരു വർദ്ധിത **E** യിച്ചമഞ്ഞു ഖരമുദക്കളോടു ചേരുന്നതാണു് അതിവശഘോഷലിപികൾ എന്നു നാഗരലിപിയെ വ്യാകരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽനിന്നും കാണാം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
435. പുരളം (സ്മരിക്കുക). To smear, തേക്കുക.	പുഷ്-സ്നേഹനം സേവനം, പുരണയോഃ? (To anoint M. W.) പുഷ്=പുരൾ=പുരട്ടുക. അഥവാ സ്മരണമേ, ധാതുവിനുള്ളവെങ്കിൽ സ്പൃശ്-പിരിയ-പിരഴ്, എന്നു വിചാരിക്കാം.
436. പല്ല (പുണയുക). പരുകു എന്നു ശരിയായ രൂപം. “പഴുകി, പൂണ്ടു” ഇത്യാദി കാണുക.	പട്-സംശ്ലേഷണം. ആശ്ലേഷിക്കുക. പട്=പുരൾ.
437. പലമ്പ് (വിഭിന്നമായി പറയുക). പലപും (ഭൂ)പായക മുതലായവ നോക്കുക. ധാതുരൂപം ‘പലപ്പ്’ പലമ്പ് എന്നുവേണം.	പ്രലപ്. വിഭിന്നമായി പറയുക (To speak at random M. W.) പ്രലപിതം നോക്കുക. പ്രലപ്=പലപ്പ്, പലമ്പ്.
438. പലർ (1. പ്രഭാതമാവുക. 2 രക്ഷിക്കുക). പല എന്നു മതി രൂപം തമിഴ്-പലവർ=രക്ഷിതാവ്.	1. ഹല്-ഹല്, വികസനേ, പ്രഭാതാർത്ഥം. 2. പാല്, പാലനേ. രക്ഷിക്കുക. പാല്, പലത്തുക, പലത്തുക, പലത്തുക.
439. പള (അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വളയുക).	പും, ഗതൗ=(To jump, to sway to and fro M. W.)=അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമാടുക.
440. പഴുത്ത് (ദ്രവം ചെത്തു വേവിക്കുക).	വിത്ര-വി √ ത്ര=വേവിക്കുക. വിത്ര=വുമിരും, പയരും, പയ്, പയര, പഴുത്ത്, പഴുത്ത്? അഥവാ. പയ്, പഴ്, പഴുത്ത്, പഴുകുക, പഴുക്കുക.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
441. പട് (തണ്ടു വീഴുക). മുടുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	പട്-സംശ്ലേഷണം To clasp
442. പൂൺ (തഴുകുക) പൂണത് എന്നതും പൂൺ എന്നതും ഒന്ന്.	പൈൺ. ശ്ലേഷണം. കെട്ടിപ്പിടിക്കുക. പണർ (434) നോക്കുക.
443. പൂർ (മീതേ തടവുക) തമിഴ് പൂയ്.	പുഷ്, സ്നേഹനസേവനപുരണയോഃ. To anoint &c=പുരട്ടുക. പുഷ്=പുശ്=പൂയ്.
444. പൂള (കുഴന്നുമാറുക). വേർപെടുത്തുക എന്നർത്ഥം.	പുഡ്. ഉത്സർഗ്ഗം, ഖണ്ഡനം=വേർപെടുത്തുക.
445. പെട്ട (പതിക്കുക). ഒരു സ്ഥിതിയിലാവുക.	പത്. പാതെ, പതിക്കുക.
446. പെയ് (മഴപോലെവീഴുക).	പുഷ്, സേചനേ = To sprinkle തളിക്കുക. പുഷ്-പിയ്-പെയ്. ‘പൊഴി എന്നതും ഇതിനോടു സംബന്ധിച്ചതാവാം.
447. പെരു (ഗുണിക്കുക) വലിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം ‘പെരുപ്പം’ ‘പെരിയ’ ഇത്യാദികാണു.	ബുഹ്-വൃദ്ധൗ=വലിക്കുക. ബുഹ്=പെരുപ്പം.
448. പെറ (പ്രസവിക്കുക). പീറ എന്നതും പെറ എന്നു തുമാനം.	‘പിറ’ (425) നോക്കുക.

മലയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അർത്ഥവും
449 പെഴ (പെഴയ്ക്കുക) തെറുക. പിഴ (426) നോക്കുക രണ്ടുമാനമുണ്ടെന്നു.	ഭ്രേഷ്-ഭ്രേ, ഗതമ മ (To totter, to slip M. W.) തെറുക. ഇതിൽ നിന്നും പിഴ, പെഴ, എന്ന രൂപവും, ഭ്രേഷ്-പേവ്=പേച്ചു എന്ന രൂപവും കിട്ടുന്നു. 'കാല പേച്ചുപോയി', To totter കാലറയ്ക്കാതെ പോയി എന്നർത്ഥം.
450. പെഴ (ഉപജീവിക്കുക). വയറുപിഴയ്ക്കാൻ.	പുഷ് പോഷണേ, ധാരണ (To nourish, to maintain M. W.)=ഉപജീവനം, സംരക്ഷണം.
451. പേര് (പകത്തുക) പകർ എന്നതിന്റെ വികാരഭേദം.	പകർ (394) നോക്കുക. പകർ=പേർ (Law of compensation).
452 പേൾ (സംസാരിക്കുക).	പിജ്-പിംസ് (പിജി-പിസി) ഭാഷാശാസ്ത്രം മ. പ. റയുക. പിജ്=പിപ് (ശ്)=പിശ്=പേൾ. പിസ്=പിശ്=പേൾ.
353. പേറ (ഭരിക്കുക)	ഭൂ, ധാരണേ. ചുരക്കുക. ഭൂ=പേറ.
454. പൊൽ (മേല്പെടുക).	പുഗ=പൊക്കത്തിൽ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതു്. പുണ്, സംഘാതം.
455. പൊടിയാറുക.	പുഡ്, മട്ട്നേ, ഖണ്ഡനേ മ. (To grind, to powder M. W.) പൊടിക്കുക. ഇംഗ്ലീഷ് സമാനം. Pound. (പൗണ്ടു്)

മലയാളയാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അർത്ഥവും
456. പൊട്ട് (പൊട്ടിക്കുക).	പുഡ്, ഖണ്ഡനേ. To break. പുഡ്, പുഡ് രണ്ടും സമാനമാകുന്നു. പുട് അല്ലിഭാവേ എന്നതിനോടു ബന്ധമുണ്ടെന്നു വരാം.
457. പൊത (പൊട്ടിയിൽ താഴുക) 'പാത' എന്നതിന്റെ രൂപാന്തരം പള്ളിയിൽ കാലുപതഞ്ഞു, പൊതഞ്ഞു.	പുത നോക്കുക. (433) പുട് സംഗ്രഹണം. മുട്ടുക = (To envelop M. W.)
458. പൊന്ത് (ഉയർന്നിരിക്കുക). പൊന്ത് (454). നോക്കുക. രണ്ടും ഒരു വർഗ്ഗം തന്നെ.	പുണ്, സംഘാതം.
459. പൊത (യുദ്ധംപെയ്യുക) 'പൊതുക' പൊതത് എന്ന രൂപം.	പുത=യുദ്ധം; പുതനാ=പട; ഇവയോടു ബന്ധം. പുത=പൊതതു്.
460. പൊരി (വരളുക).	ഭൂജ്-ഭർജനേ, വരക്കുക. ഭൂജ്, പൊരിയ് ഇംഗ്ലീഷ് സമാനം Parch.
461. പൊലി (1. വളരുക. 2. മുട്ടുക (?) 3. നശിക്കുക) മുട്ടുക എന്ന അർത്ഥമുണ്ടോ?	1. പുല സംഘാതം, മഹത്വേ മ. 2. പ്ലി, ഗത. നശിക്കുക.
462. പൊള (ഭരിക്കുക) പൊളു് എന്ന രൂപം.	പ്ലുഷ്-പ്ലുഷ, ഭാരം=പൊളുക. പ്ലുഷ് = (പളു) = പൊളു്.
463 പൊളി (കെട്ടുവിടുക).	പുഡ്, ഉത്സർഗ്ഗേ വിടുക. പുഡ്=പൊളു്, പൊളി.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
464 പൊറ (സഫിക്കുക) 2 ക്ഷണാദികൊടുത്തു ക്ഷയിക്കുക എന്നർത്ഥമുണ്ട്. പൊറയി, പൊറപ്പിക്കുന്നവൻ, പൊററക ഇത്യാദി നോക്കുക.	ഭൂ, ഭ്രം. പോഷണത്തോട് - താങ്ങുക = സഫിക്കുക; പോഷിപ്പിക്കുക. ഭൂ=പൊറ. അഥവാ പ്പ, പാലനപുരണത്തോട്.
465 പൊഴി (തനിയെ വീഴുക).	പഡ്, പഷ്, ബഡ്, ഉത്സദ്യേ. പഷ്, പൊഴി.
466 പോ (ഗമിക്കുക)	പയ്, ഗതം=പോവുക പയ് =പോ.
467 പോർ (1. ശക്തനാവുക. 2. ഇങ്ങോട്ടു ഗമിക്കുക) അങ്ങോട്ടു പോകുന്നതിനും പരയും അങ്ങോട്ടു പോരാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. 3. ഗമനാർത്ഥമേ ഉള്ളൂ.	1. പ്പ, പാലനപുരണത്തോട് അഥവാ ഭൂ,ധാണപോഷണത്തോട് "പോരുന്നവൻ" = താങ്ങാൻ മതിയായവൻ. 2. 'പോ' എന്നതിന്റെ വികാരം.
468 പോർ (അല്പമായി മുറിക്കുക)	സ്പ, ഹിംസായാം-ഉപദ്രവിക്കുക. സ്പ=പോർ.
469 മൗ (കാന്തി കറയുക)	മഹ്, വൈചിത്ര്യേ, പ്രജ്ഞനരിക്കുക. മഹ്-മുക-മൗ?
470 മടൺ (1. മോന്മേൽ പടിയുക. 2. നോല്പുക) അടുത്തതു നോക്കുക.	1. മറ, മദ്, നിവാരണേ : മദ്നം, മടക്കുക. 2. മറ-മറി, ശോകേ? അടുത്തതു നോക്കുക.
471 മട് (ഇപ്പോൾഗം വരിക മടങ്ങുക, തോല്വി ഇതുതന്നെ.	മറ-മറി, ശോകേ, ശോക ഇഹ ആധ്യാനേ = സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന ദൗഘം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
472. മണ് (കെട്ടുക).	മണ്, പലായനം=കെട്ടുക. മണ്=മൺ. വൺ. ഗതം എന്നും വൺ=മൺ?
473. മതി (നിശ്ചയിക്കുക). മനസ്സുകൊണ്ടുളക്കുക എന്നർത്ഥം. 'മതിപ്പ്', 'മതിയായി' ധാതുരൂപം മത് എന്നു മതിയാവും.	മസ്, പരിമാണം. അളക്കുക. മസ്=മത്-മതി.
474. മയൺ (തളരുക). ബോധം കെട്ടുക എന്നർത്ഥം.	മഹ്, വൈചിത്ര്യേ-ബോധം കെട്ടുക. മഹ്-മയക്, മയൺ; മൺ എന്നതും മയൺ എന്നതും യഥാർത്ഥത്തിലൊന്നു തന്നെ.
475 മരുവ് (വസിക്കുക)	മവ്, പുരണം. (To occupy M. W.) ഉറപ്പുവെക്കുക. മവ്=മരവ്=മരുവ്.
476. മല (സംഭരിക്കുക). ഒന്നും വയ്ക്കാതെ തടിപോലെ നിന്നു പോവുക എന്നർത്ഥം.	മൈ, ഹർഷക്ഷയേ, ഉത്സാഹനാശം. മൈ-മലൈ-മല.
477. മലർ (മുഖം മേല്പോട്ടുവുക). വിടിക്കുക	സ്മി, ഹൃഷഃശാസേ-(To smile, to bloom, to expand.)?
478. മറ (കാഞ്ചിവിടുക).	വ്യ, ആവരണം-മറയ്ക്കുക (To conceal M. W.) വ്യ=വറ=മറ.
479. മറ (കാണാതാവുക) ഈ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ. ഇടയ്ക്കു ഒന്നുവന്നു മറയ്ക്കുക എന്നർത്ഥം.	

മലയാളയാത്രയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാത്രയും അർത്ഥവും
480. മറി (മറവശത്താവുക). മറിയുക. 'മാറുക' എന്നതിന്റെ രൂപാന്തരം.	മൂപ് ഗത (To move M. W.) മാറുക. മൂപ്=മറയ്ക്കുക=മാറുക—മറി.
481. മാ. ക്രമത്തിലില്ലാതെയാവുക. രൂപം മായ്ക്കുക എന്നർത്ഥം.	മാർജ്, ശബ്ദേ ശുദ്ധേ ച തു തു കളയുക, മാർജ്ജക. (To wipe, to remove M. W)
482. മാട് (1. പണിയുക. 2. കൈകളിയ കാണിക്കുക).	1. മൗ=(To build മായതി. M. W. (പണിയുക—മൗ=house 1. 'മടങ്ങ' എന്നതിൽ നിന്നും വന്നത്; കൈമടക്കിക്കാണിക്കുന്ന ക്രിയ, 'മാടുക'. 'മാടി വിളിച്ചു'
483. മാന്ത് (തോണ്ടുക).	മന്മൗ മാന്മൗ, വിശോധനേ=ഇളക്കുക. മാന്മൗ=മാന്ത്.
484. മാറുക (ചെയ്യുക)	മൂപ് ഗത (To move. M.W.)മാറുക. മൂപ്-മാറുക.
485. മിൻ (പ്രകാശിക്കുക)	മിഞ്ജ-മിജി, ഭാഷയാം ടീ പൂർ ച. മിഞ്ജ. മിന്ന്.
486. മിക് (അധികപ്പെടുക). പ്രധാനമായി നില്ക്കുക എന്നർത്ഥം. 'മികച്ചവൻ'.	മുഖ്യ, മുകട (Crest, highest point M. W.) പ്രധാനസ്ഥപകം, മേലായി നില്ക്കുന്നത്. മുകൾ, മുകു, മിക്.
487. മിഞ്ജ (സംസാരിക്കുക).	മിഞ്ജ, മിജി, ഭാഷണേ=പറയുക. മിഞ്ജ, മിഞ്ച, മിഞ്ജ.
488.)മിനുന് (തെരുതെരെ മിനുന്) മിന്ന് ധാതു തന്നെ.	മിൻ (485) നോക്കുക. മിഞ്ജ=ടിപൂർ.

മലയാളയാത്രയും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാത്രയും അർത്ഥവും
489. മിഴ (മിഴക്കുക) കഴുകുക.	മിഹ്, സേചനേ=കഴുകുക. മിഹ്, മിഴ്.
490. മിഴ് }	വിഹ്=(To consume, eat. M. W.) ഭക്ഷിക്കുക. വിഹ്, വിഴ് മിഴ്.
491. വിഴ് }	
492. മുങ് (വെള്ളത്തിൽ താഴുക).	മുങ്, (മുധി) മജ്ജനേ=മുങ്ങുക. മുങ്, മുണ്, മുണ്. മുധ്, മുഴ്. മുഴുകുക എന്നും രൂപം.
493. മുടന്ത് (വിഘ്നപ്പെടുക, തടസ്സം വരുക).	മുട്, ബന്ധനേ. കെട്ടുക. അർത്ഥം ഗതിക്കു തടസ്സം നേടുക. മുട് ബന്ധനേ എന്നതിൽ നിന്നും തമിഴ്. മുടിക്കുക, കെട്ടുക. മലയാളരൂപങ്ങൾ 'ഇരുമുടി'.
494. മുടി (1. നശിക്കുക. 2. തീരുക). രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം പരമ്പരാസിലം.	മുധ്, മുഷ്, ഖണ്ഡനേ To destroy M. W.) നശിക്കുക. മുധ്-മുഷ്=മുട്.
495. മുതിര (ഒരുങ്ങുക—പ്രായം തികയുക) മുതിട്ടുനില്ക്കുക, എന്നു മുലാർത്ഥം. മു, മുൻ, എന്ന മുലരൂപത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നത്.	മു, മുൻ എന്നവ മുഖശബ്ദവുമായി ബന്ധമുള്ളതായി ഗണിക്കാം.
496. മുനന്ത് (പിറുപ്പിക്കുക).	മുന്, ശബ്ദേ. മുന്, മന്, മുന്.
497. മുള (കുരുത്തുവരിക).	മുല, രോഹണേ=(To grow M. W.) മുളച്ചുവരിക. മുളച്ചുവരുന്നതു മുള=മുല.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
498. മുള (കൂട്ടിലെത്തുക). ഒന്നിച്ചുചേർന്നു കഴിയുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. “ഒരു തൊഴുത്തിൽ മുളയുന്ന പശുക്കൾ കത്തുന്നതു വടിക്കുന്നതു”. (ഗുണർത്ത്).	മിലം, സംഗമം-ചേരുക. മിലം. മിളം-മുളം.
499. മുറി (ഖണ്ഡമാവുക)	മു, ഹിംസായാം (To break M. W.) മുറിക്കുക മു= മുറി.
500. മുറുക (അയയാതിരിക്കുക). അയവിന്റെ വിപരീതാർത്ഥം.	മുറം, സംവേഷണേ-പുററിക്കെട്ടുക. മുർവ്വം-മുവീ, ബന്ധനേ-കെട്ടുക.
501. മുഴ (നിരപ്പിൽ നിന്നും കവിയുക.)	മുർമ്മം - മോഹ, സമുർമ്മായയോഃ പൊങ്ങിനില്ക്കുക. മുർമ്മം-മുഴം=മുഴ. മുലം, വൃദ്ധം-എന്നതുമായേക്കാം മുലം=മുളം. മുഴം, മുഴ.
502. മുഴുത്ത് (ശബ്ദവിശേഷം).	മുഷ്, ഹിംസായാം ശബ്ദപ ശബ്ദാത്നം. മുഷ്=മുഴം-മുഴുത്ത്.
503. മുഴു (വലിക്കുക).	മുലം, വൃദ്ധം മുലം, മുളം, മുഴം, വലിക്കുക.
504. മുഴുക (വെള്ളത്തിൽ താഴുക).	മുഡി മജ്ജനേ-മുങ്ങുക. മുഡം, മുഴം. മുഴം.
505. മു(പ്രകം വരിക) മുക്കുക. വലിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. മുക്കം എന്നുവേണം ധാതു. അഥവാ മുലം എന്നായാലും മതി.	മുർമ്മം - മോഹ, സമുർമ്മായയോഃ (To increase, to grow. M. W.) വളരുക. മുർമ്മം=മുക്കം. മുലം, വൃദ്ധം—?
506. മുടം(മറയുക).	മുടം, ബന്ധനേ (to cover-മുട=Basket M. W.) മലയാളത്തിലും മുട ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ളതോർമ്മിക്കുക. മുടം=മുടം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
507. മുളം (ശബ്ദവിശേഷം).	മുഷ്, ശബ്ദേ മുഷ്-മുറം-മുറം-മുളം.
508. മെട (നെയ്യുക) രണ്ടെണ്ണം തമ്മിൽ പെനച്ചു ചേർക്കുക. തല മെടയുക, പായ മെടയുക. ഇത്യാദി. മുള മെടയുക എന്നു പറയാറില്ല. മെടച്ചിലിന് രണ്ടെണ്ണമേ കരേസമയം കൂട്ടിപ്പിന്യാവ എന്നു കാർമ്മിക്കുക.	മിഥ്-മീഥനേ. (To mate M. W.) ഇണ ചേരുക. മിഥ്-മിട-മെട.
509. മെതി (മുറ്റവാക്കുക). മട്ടിക്കുക.	മുട്-മുട് ക്ഷോഭേ=മെതിക്കുക. മുട്, മെതി.
510. മെലി (കൃശമാവുക).	മൈ, ഹ്രസ്വേ (To fade, wither M. W.)
511. മെഴുക്ക (മെഴുക്കുക). ‘മിഴ’ (489) നോക്കുക. രണ്ടു മൊന്നുതന്നെ.	മിഷ്-സേചനേ-കഴുകുക.
512. മെഴുക (തടവുക) വഴുക്കുമുള്ള പദാർത്ഥം തേയ്ക്കുക എന്നർത്ഥം.	വസ=കൊഴുപ്പ്- (വഴുപ്പ്) ഇതിൽനിന്നും വഴു, മെഴു, എന്ന ക്രിയാരൂപം സിദ്ധിക്കുന്നു. വസ=വഴു=മെഴു. മെഴുകും. എണ്ണമയം.
513. മേ (1. പല്ലറക്കുക; 1. പര മുട്ടുക). പല്ല തിന്നുക; പശു മുതലായവ പല്ല തേടിത്തിന്നുന്നതിനാൽ പ്രയോഗം.	1. മുഗ്-മാഗ്നേ? 2. വ്യേ-വ്യേൺ, സംവരണേ (To Cover M. W.) വ്യേ=വേയം=മേയ്.
514. മേടം (അടിക്കുക).	മറം-മുടം-മുട്ടനേ, അടിക്കുക. √ മുടം=മുട്ടുക. √ മറം=മേടം.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
515. മേവ് (മരുവുക) സേവിക്കുക. (To serve G.)	മേവ്, മേവ്യ, സേവനേ (To dwell, to serve M. W.)
516. മൊരി (വരളുക) പരു പരുത്താവുക. സ്വർഗ്ഗാനുഭവവിശേഷമാണു മൂലാർത്ഥം. മുരിയ് എന്നും രൂപമുണ്ടു്.	മുൾ, അമർന്നേ, അമർന്നം. സ്വർഗ്ഗം. മുൾ-മുരിയ്, മൊരിയ.
517. മൊഴി (പറയുക).	മുഷ്, ശബ്ദം. മുഷ്-മൊഴി.
518. മോര്യ (നിലവിളിക്കുക) മോ, എന്നതിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയ. ഭരണകരണം.	മോ മാ ഇത്യാദി സമാനാനു കരണശബ്ദങ്ങൾ നോക്കുക.
519. മോന്തു (ചുണ്ടത്തുവെച്ചു കടിക്കുക). മൊത്തുക, മുത്തുക; മുത്തുക, മുഞ്ചുക, ഇവ സമാനദ്രാവിഡപദങ്ങൾ. മൂ-മോ മുതലായ മുഖവാചശബ്ദത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നവ.	മുഖശബ്ദത്തിൽ നിന്നും. മറദ് ആയുർഭാഷകളിൽ മുഖശബ്ദത്തിനു തുല്യങ്ങൾ:—പഴയ സാക്സൻ (Old saxon) മൂഥ് (muth) ലോ ജർമ്മൻ (Low German) മുന്ത്.
520. രാക് (ഉരയ്ക്കുക).	രിഖ്, ലിഖ്.- വിലേഖനേ (To scratch M. W.) ഉരയ്ക്കുക. രിഖ്-രാക്.
521. രാഞ്ച് (കാലിലെടുത്തു കൊണ്ടു പോവുക).	ഋജ്, ആർജവേ-സമ്പാദിക്കുക. (To obtain, take possession of M. W.) ഋജ്=രാഞ്ച്.
522. വണഞ്ച് വന്ദിക്കുക).	വന്ദ്, വന്ദനേ-വന്ദിക്കുക. വന്ദ്, വണ്.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
523. വര ആഗമിക്കുക). വാ എന്നു രൂപം.	വേപ, ആഹ്വാനേ=വിളിക്കുക. വാ=വിളിക്കുക; അതിന്റെ ഫലമായ പ്രയാഗമനവും.
524. വര (രേഖ വീഴുക).	വീരച്. (To contrive-to fashion, to write &c M. W.)?
525. വരള് (വെള്ളംവരുക.) വരളുക, വരട്ടുക, വരക്കുക, വരുക. എല്ലാമൊരേ ധാതുവിൽ നിന്നും.	ഭജ്, ഭ്രജ്, വരട്ടുക. ഭ്രജ്-വരൾ.
526. വരി (മുറക്കിച്ചുറുക).	വു (വൃണ്) ആവരണേ. ചുറുക, മുട്ടുക. വു=വര്.
527. വല (കഷ്ടപ്പെടുക).	ഹലച്. - വലനേ, വൈകുഞ്ചേ (76. നോക്കുക). ഹലച്=വല.
528. വലി (വണ്ണം കുറഞ്ഞു നീളുക). വലിക്കുക-പിടിച്ചു കെട്ടിക്കുക എന്നർത്ഥം.	ഘീ. (To hold M' W.)?
529. വള (വക്രമാവുക).	ബല്, വല്. സംവരണേ. വലയ മുതലായ പദങ്ങൾ നോക്കുക. (To whirl round in a circle M. W.) വല=Net- എന്നതിൽനിന്നും.
530. വളർ (വലിക്കുക). ജീവവൈതന്യഫലമായി വലിക്കുന്നതിനുപയോഗം. 'പണം വളർത്തുന്നു' എന്നു പറയാറില്ല.	ബല്, പ്രാണനേ ജീവിക്കുക. ഇതിൽനിന്നും വളരുക എന്നും ശക്തി, ബലം എന്നും മറ്റും വരുന്നു. വലയ്, വലപ്പം, ഇവയും ഇതുപോലെ.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
531. വറ (പൊരിക്കുക). വറ എന്നു മതി.	ഭജ്, ഭാജനേ-പൊരിക്കുക. ഭജ്, വരയ്, വറ-വറ.
532. വഴി (മീതേ പ്രഹരിക്കുക).	വൃഷ്-വഷ്, സേചനേ=പെയ്യുക. വൃഷ്-വഴ്, വഷ്=വഴ=മഴ.
533. വഴുതു് (തെറുക) വഴു വഴുപ്പിനാൽ തെന്നുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. വഴ് എന്നു മൂലരൂപം.	വസ്യ-സ്സേഹേ ഇഴക്കമാവുക. വസ്യ. വഴ്, മെഴ് (മെഴുക്കു്).
534. വാങ് (സ്വീകരിക്കുക).	വേണ്-വേന. ഗതിജ്ഞാന ചിന്താനിശാമനവാദിത്രഗ്രഹണേഷു. ഗ്രഹണാർത്ഥം, സ്വീകരിക്കുക. വേൺ-തമിഴിൽ വേണ്ടുക=വാങ്ങിക്കുക. വേൺ-വേരും-വേരുകയും സ്വീകരിക്കുക, കല്യാണംകഴിക്കുക. വേണ്-വേൺ-വാങ്.
535. വാട് (സ്വതന്ത്രം ക്ഷയിക്കുക).	വഷ്-ഹിംസായാം.
536. വാഴ് (1. വസിക്കുക, രാജ്യഭാരം ചെയ്യ. 2. കൃഷി ചെയ്യുക) ധാന്യകൃഷിക്കാണി പദം പ്രധാനമായുപയോഗിക്കാറു്.	ബല്, പ്രാണനേ, ധാന്യോ വരോധനേ ച (to live, to rule, M. W.) വസിക്കുക, രാജ്യഭാരം ചെയ്യ. ധാന്യാവരോധനാർത്ഥം ബന്ധമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതു വരുന്ന.

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
537. വാര് (1. കോരി എടുക്കുക 2. നീളത്തിൽ മുറിക്കുക. 3. ലിപിക്കുക).	1. വൃക്-ആദാനേ=വാതക വൃക് വാതക=വാത്. 2. വീര്, വി/ഇര്= (to split, tear open M. W.) 3. വൃ-വാര്=വെള്ളം. വൃ=വാര്, ലിപിക്കുക. അഥവാ വാല്=വാലുക, വാര്-വാല്.
538. വിങ് (വേണപ്പെടുക)? വിങ്ങുക. വിക്കുക, വിമുക്ക. വിപ്പ് എല്ലാമൊന്നും. അകത്തു നിറഞ്ഞ തിങ്ങി പുറത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	വീഷ്- (Wish to pervade M. W.) വീപ്പ്, വിമ്മ്, വിം, വിങ്, വിങ്, വിക്ക്.
539. വിടീര് (വികസിക്കുക). വിരീര് എന്നുമൊരുപമുണ്ടു്.	വിഡ്=(To break M. W.) } വിരൂട്=(To cleave M. W.) }
540. വിട് (ഉപേക്ഷിക്കുക).	വിഷ് വിപ്രയോഗേ-വിട്ടു പിരിയുക. (To separate, disjoin M. W.) വിഷ്=വിട് -'വെടിയുക'യും ഇതുതന്നെ.
541. വിത (വിത്തിടുക). വാരി എറിയുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ബിസ്-ക്ഷേപേ, പ്രേരണേ ച. (To throw, To grow. M. W.) എറിയുക. ബിസ്-വിത
542. വിതര് (പിതരുക).	വിസ്ര, വത്സ=പരത്തുക (To spread M. W.)
543. വിയര് (വിയപ്പുണ്ടാവുക).	വിശ്- (To flow forth M. W.) ലിപിച്ചവരിക. വിശര്, വിയര്.
544. വിരക് (കുട്ടിച്ചേക്കുക) കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു കഴയ്ക്കുക എന്നർത്ഥം.	വൃക്, ആദാനേ=പിടിക്കുക. വൃക്=വിരക്.

ലേയാളയാതുവും അത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അത്ഥവും
545. വിര (ശുദ്ധവസ്ത്രം). ഉദ്യമിക്കുക എന്നർത്ഥം.	വൃഹ്-(വൃഹ്) ഉദ്യമേ. യതിക്കുക. വൃഹ്, വിരയ്.
546. വിരള് (പരിഭ്രമിക്കുക). ഭയപ്പെടുക എന്നർത്ഥം.	ഭ്രേഹ് ഭയേഗതൗ ച. ഭയാർത്ഥം ഭ്രേഹ്. പൊര. വെരര. വെരള്. വിരള്.
547. വിരി (വികസിക്കുക).	വിഘ്=(To open. M. W.) തുറക്കുക. വിഘ്=വിരി.
548. വില (വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുക). വില എന്ന നാമത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയ.	വൃദ്ധ്, വൃദ്ധ്യ=വില. വൃദ്ധ്യ=വില
549. വിലങ് (കുറക്കുക കിടക്കുക).	വിലംഘ്=to cross?
550. വിശ (ക്ഷുത്തുണ്ടാവുക).	സ്വാ=വിശപ്പ്. തമിര-പ്പാ=പശി. പ്ലാ=പിശാ-വിശ.
551. വിള (കീറുക). വിളളക=പിളളക.	വില, ബില, -ഭേദനേ=പിളളക. വില-വിള-പിള. വിളളക, പിളളക രണ്ടും ഒരേ ധാതു.
552. വിള (മുപ്പുവരിക).	ബല, വൃദ്ധ്യ=വലിക്കുക.
553. വിളമ്പ (ഭക്ഷിപ്പാൻ പകരുക).	വലംഭേ, ഭോജനേ=ഭക്ഷിക്കുക. വലംഭേ-വളമ്പ്, വിളമ്പ്.
554. വിളര (വെളുപ്പു തട്ടുക)	ഉഷസ്, പ്രഭാതീഭാവേ=നേരം വെളുക്കുക. ഉഷ്=വെര. ഇതിൽനിന്നും വെള്=വെളുപ്പ് എന്നു വരുന്നു. വെള് എന്നതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയ വെരേ-വിളര.

മലയാളയാതുവും അത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതയാതുവും അത്ഥവും
555. വിളി (ആഹ്വാനം ചെയ്ത). 'നിലവിളി' മുതലായ രൂപം നോക്കുക. ചെവയ്ക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	ബിട്-വിഡ്-ആക്രോശേ, ശബ്ദേ ച. ചെവച്ചു വിളിക്കുക. വിഡ്-വിള-വിളി.
556. വിറ (കിടുകിടക്കുക).	ഭ്രം=(To move convulsively M. W.) വിഷ്-വിപ്രയോഗേ.
557. വിട (ഭ്രണശോധനം വരിക). 'വിട' എന്നതിന്റെ രൂപഭേദം. 'വിണ്ട' എന്ന രൂപം 'വേണ്' ഗ്രഹണാർത്ഥം എന്നതിൽനിന്നു വരുന്നു. വിണ്ട=എടുത്തു.	1. വിജ്. വൃജനേ=വിശുക. വിജ്. വിച (ശ്)-വിയ്. 2. വിഷ്. വിപ്രയുഷ്=(to spread M. W.) പരത്തിയുക. വിഷ്=വിശ്.
558. വിശ് (1. കാറ്റുണ്ടാവത്തക്കവണ്ണമിളക്കുക. 2. വല മുതലായവ പരത്തി ഇടുക).	വേണ്-വിൺ-വീര-വീള.
559. വീള (മടങ്ങിവരിക, തിരികെ കിടുക, ലഭിക്കുക, തീക്കുക). വീര-വീൺ. എന്നു മൂലരൂപം.	വിഷ്-വിപ്രയോഗേ=വിട്ടുപോവുക.
560. വീഴ് (കീഴോട്ടു പതിക്കുക).	വൃധ്, താഡനേ. അടിക്കുക. വൃധ്-വെത്തം=വെട്ട്.
561. വെട്ട് (പ്രഹരിക്കുക).	വിഷ, വിപ്രയോഗേ.
562. വെടി (ഉപേക്ഷിക്കുക). വിട് എന്നതിന്റെ വികാരം.	

മലയാളധാതുവും അർത്ഥവും	സമാനസംസ്കൃതധാതുവും അർത്ഥവും
563. വെല്ലു (ജയിക്കുക). എതിർക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം. "വെല്ലുവെല്ലെന്തെന്നിന്നു."	ബലു, ലേ, ഭല്ലു, ഹിംസാ യാം. ഉപദ്രവിക്കുക.
564. വെളു. (വെളുത്തനിറമാവുക).	ഉഷസു, പ്രഭാതീഭാവേ- ഉഷ്=വെറു=വെളു.
565. വെറ (വേണ്ടെന്നു തോന്നുക).	വൃജു-വൃപ്-വർജനേ. വൃജു=വെറുകു. വെറു.
566. വേ (ചുടേറു മുടുവാകുക). വെയിൽ- വെക്ക. മുതലായവ നോക്കുക. ചുട്ടുപിടിക്കുക എന്നു മൂലാർത്ഥം.	വൈ (ഓ-വൈ) ശോഷണേ-വരട്ടുക. ചുട്ടുപിടിക്കുക.
567. വേണു (ആവശ്യപ്പെടുക).	വേണു, ഗതിജ്ഞാനചിന്താ നിശാമനവാദിത്രഗ്രഹണേഷു.
568. വേള (വിവാഹംചെയ്യ).	വേണു-ഗ്രഹണേ. കൈക്കൊള്ളുക. വേണു-വേണു=വേറു.
569. വൈകു (താമസിക്കുക). ശുദ്ധമായ രൂപം വഴുക എന്നു.	വലുഗു, ഗതൗ, (To slip=M. W.) വലുഗു. വഴുക. വൈകു.
570. വൈ (വയ്യാഴിക). ക്ഷീണാർത്ഥം.	വൈ-ഓ-വൈ ശോഷണേ To be languid. തളരു.

—o—

ചില സംജ്ഞകളും 2000

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃൽപത്തി (സംസ്കൃതം)
1. അയ്യൻ=ഇശ്വരൻ; യജമാനൻ.	√ഇശ്വര, ഐശ്വര്യേ. (To possess. M. W.) യജമാനത്വം. ഇശ്വരം=ഇശ്വരം=അയ്യൻ.
2. അഴകു=അലങ്കാരം, ചന്ദ്രം.	√അലം-ഭ്രഷണ പശ്ചാപ്തിവാ രണേഷു. 1. ഭ്രഷണാർത്ഥം. അലം=അളം=അളകു-അഴകു. 2. പശ്ചാപ്തി-അലം, ആളം. ആളാനവൻ. ശേഷിസ്സുചകം. 3. വാരണം, (തടയുക) അല്ല-ഒല്ല.
3. ഇതളം.	ലേ. ലേ=ലേളം=എതളം.
4. ഉം-ഘടകപദം. (And)	√യ=മിത്രണേ. കൂട്ടിച്ചേർക്കുക. യ=ഉ-ഉം.
5. ഉമ്മരം=കട്ടുള്ളപ്പടി.	ഉംബരം=കട്ടുള്ളയുടെ മേല്പടി.
6. ഉത=അടി. ഉതവി=സഹായം.	√യത് - നികാരോപസ്താര യോഃ. നികാരം, ഉതച്ചു=അടിച്ച്. ഉപകാരം, ഉതവി=സഹായം.
7. ഉമ്മ=ചുംബനം.	√ചുംബം.
8. എരപ്ഫ-നിന്ദാവാചകം.	√രിഫ് യഭേനിന്ദാഹിംസാ ഓനേഷു.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃൽപത്തി (സംസ്കൃതം)
9. കച്ച=കെട്ടാനുള്ളത്. “കച്ചക്കെട്ടം”-കച്ചകെട്ടുക.	√കച്, ബന്ധനം=കെട്ടുക.
10. കപ്പ്=ശോഭ. ‘കപ്പുള്ള കല്ല്’.	കബ്-കബ്ബവണ്ണ = നിറമുണ്ടാവുക.
11. കലപ്പ=ഉഴവിനുള്ള ആയം.	√ഹല്, വിഭവനേ ഗത മ. വിഭവനാത്മത്തിൽ കലപ്പ. ഗത്യത്മത്തിൽ ‘കിളമ്പ’, ‘കെളമ്പ’.
12. കിണർ, കിണ്ണ, കിണ്ടി. √ കിണ്ട=കഴിക്കുക.	√ഖന്, അവദാരണേ=കഴിക്കുക. ഖന്=കണ്, കീണ്, കിണ്ട.
13. കട്ടി = ബാലുവയസ്സുള്ള യാഥ.	√ക ധ്=കധ, ബാലേ.
14. കൂച്ചൽ=ശബ്ദം; കരച്ചിൽ.	√കശ്. ആഹ്വാനേ, രോദനേ മ.
15. കൂട്ടം=സഞ്ചയം.	√ഗോഷ്ട്-സംഘാതേ=കൂട്ടുക. കൂട്ട് എന്ന ക്രിയ ഇതിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നു.
16. കൂത്തു്=കളി.	√കുട്ട്-ക്രീഡായാം. കളിക്കുക. കുട്ട്-കൂത്തു്.
17. കെല്ല്, കെഴ്=ശേഷി.	ഗല്, പ്രാഗല്ഭ്യേ.
18. കയ്യൻ (നിന്ദാത്മത്തിൽ) “കശക്കയ്യൻ.”	കശ്യു=തല്ലുകൊള്ളി. “കശ്യു: കശാഹേ.....”അമരസിംഹഃ.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃൽപത്തി (സംസ്കൃതം)
19. കൊട്ടാരം=രാജഗൃഹം.	കോട്ടാരം=കോട്ടകെട്ടിയുറപ്പിച്ച സ്ഥലം.
20. കോട്ട.	കോട്ട.
21. ചന്തം.	√ച, ചരി ആറ്റാദേ റീപൂ മ.
22. ചരക്ക്, ചരവം, ചരവ്. പാചകത്തിനുള്ള പാത്ര വിശേഷം.	√ത്രാ-പാകേ-പാകം ചെയ്യുക. ത്രാ=ചരം.
23. ചില്ല്-ചീല്=കണ്ണം, ചില്ലറ.	√ചില്ല്, ശൈമിലേ.
24. ചെപ്പ്. } വല്ലതും വയ്ക്കാൻ ഉള്ള പാത്രം	√ക്ഷിപ്. √ഡിപ്=ക്ഷേപേ വയ്ക്കുക.
25. ഡെപ്പി. } വിശേഷം.	
26. തരി=ചെറുകണ്ണം.	√ദ്വ-വിദാരണേ. പിളരുക. പൊടിയാവുക.
27. താഴ്=പുട്ട്. ഉറപ്പിക്കാൻ ഉള്ളത്.	√തല്, പ്രതിഷ്ഠായാം (To fix M. W.)
28. തിരു, ബഹുമാനസൂചക പദം. “തിരുമുന്യ” ഇത്യാദി.	√ദ. ദൃഷ് ആദരേ. ബഹുമാനം കാണിക്കുക. തിരു-ശ്രീയല്ല. ശ്രീയ്=ചീരി എന്നേ തത്വം വത്ര. തിരു എന്നു വരാൻ വയ്യ; ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നിത്യാദിയുടെ സ്ഥാനത്തു തിരു കൃഷ്ണൻ എന്നു പ്രയോഗവുമില്ല.
29. തീയ്=അഗ്നി.	√ദഹ്, ദഹ്നീകരണേ ദഹിപ്പിക്കുന്നതു്. ദഹ്, തെയ്, തീയ്.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃതപത്ഥി (സംസ്കൃതം)
30. തൊഴിൽ-കൈയ്വേല.	ഭോസം=കൈയ്യം.
31. തോഴി, തോഴൻ-സഖ്യ ബന്ധപദങ്ങൾ.	√തൃഷ്-തൃഷ്ട. തോഷിപ്പിക്കുക.
32. തിരതി, തിടക്ക. (ധിരതി) ശീലാത്മം.	√തപസ് √ തുര സംഭ്രമേ. തപസ്-തിരം. തിരം-തി, തിരം-ക്കൊ, തിടക്ക.
33. നഞ്ചു=വിഷം.	√നശം, അഭരണേ; നാശം ചെയ്യുക. നശിപ്പിക്കുന്നത്, നഞ്ചു=വിഷം.
34. നൈ (നെയ്യ്)=മെഴുക്കും. എരി, നൈ. വെറ, നൈ. എന്നിവയിലൊന്നും “നൈ”യുള്ളതോർമ്മിക്കുക.	സ്നിഹം, സ്നേഹേ. സ്നേഹ-നെയ്യ്.
35. പക്കം, പക്കൽ=ഒന്നിനോടു ചേർന്നു.	√പക്ഷം=പരിഗ്രഹേ പക്ഷം=പക്കം, പക്കൽ ഇത്യുദി.
36. പഞ്ചം, പഞ്ചം=കുറുപ്പം.	√പംസം, നാശനേ=ഇല്ലായ്മ.
37. പട്ടട=ചിത	√പടം, നാശനേ; മരിക്കുക, പട്ടടിക്കുക.
38. പോരം = തൃപ്തിസൂചക പദം.	√പ്രീ-പ്രീത. തൃപ്തിയാവുക.
39. പശ=ഒട്ടിക്കുന്ന വസ്തു.	√പശം, ബന്ധനേ.
40. പാട്ടം=കൂലി.	√പട, ഭൃതം=കൂലി.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃതപത്ഥി (സംസ്കൃതം)
41. പിന്നെ=തന്നെത്തരം. (അവ്യയം.)	പുനഃ=തന്നെത്തരം. (അവ്യയം)
42. പേടി=ഭയം.	√ഭോഷം, ഭയേ-ഭോഷം-പേടം.
43. പൊട്ട്=പെരട്ടം, മൂക്കാത്തു; ചീത്ത.	√പട്ടം അല്ലിഭാവേ=മെറുത്ത്.
44. മങ്ക=സ്ത്രീ.	മങ്ക, മണ്ഡനേ=അലങ്കരിക്കുക.
45. മയിർ, മശിർ=രോമം.	സൂത്ര, ശൂത്രം=രോമം. സൂത്രം=മശൂരം. മശിരം. മയിരം.
46. മയിലി=പക്ഷിവിശേഷം.	മയൂര-മയിരം=മയിലി.
47. മല=പർവ്വതം.	മൗലി=കൊടുമുടി.
48. മഴ=വർഷം.	വർഷം=വഴ=മഴ.
49. വടം=കെട്ടാനുള്ളതു്.	√വടം-വേഷ്ടനേ-ചുറുക.
50. വണ്ണം=സ്വരൂപം.	√വം, √വം, സ്വരൂപം. വം=വണ്ണം.
51. വലിയ=വലിയതു്.	√ബളം √ബളം=വലിയ. ബളം. വലിയ.
52. വല്ലം കൊട്ട.	√വല്ല, സംവാണേ മുട്ടുന്നത്.
53. വാരം = ആയുധവിശേഷം.	√വാ-ഗതി, ഗന്ധനയോഃ. കൊല്ലാനുള്ളതു്, വാളം.
54. വില്ലം = ആയുധവിശേഷം.	√വിലം, ക്ഷേപേ ഏറിയന്നതു്. അമ്പ് ഏറിയനുള്ള ആയുധം.
55. വീട്=ഗൃഹം.	√വിടം നിവാസേ.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃതപത്ഥി (സംസ്കൃതം)
56. ചേള=കാലസൂചകം.	√വേലം-വേലം, കാലോപദേശം.
57. ഇല്ലം=വീട്.	√ഇലം-സ്വപ്നം - ഉറങ്ങാനുള്ള സ്ഥലം=ഇല്ലം.
58. അതു	അദസം } അതു, ഇതു. എതു ഇമം } എന്ന അംശം ഒരു പോലെ രണ്ടിലും യത് } കാണുക.
59. ഇതു } ചുണ്ടുപദങ്ങൾ.	
60. എതു }	
61. നാൻ (ഞാൻ).	അസൂചുബുത്തിലേ നയ, നഃ മുതലായവ കാണുക.
62. താൻ=നി.	യഷുചുബുത്തിലേ 'തപം' മുതലായവ കാണുക.
നിറങ്ങൾ.	
63. വെളുപ്പ്	√ഉഷം-ഒരു-മുള, വെളു.
64. കറുപ്പ്.	√കൃശം=(കൃഷ്ണ)കൃശം, കറുപ്പ്, കറുപ്പു.
65. മഞ്ഞ	മഞ്ഞു.
66. ചൊമ്മിപ്പിരിക്കുകൾ.	ശോണം=ചോം, ചൊമ്മിപ്പിരിക്കുകൾ.
67. കിഴക്ക് (കിഴക്കു).	√കിലം, ശൈവത്യേ. ആദ്യം വെളുത്തുതുടങ്ങുന്ന ദിക്കു.
68. പടിഞ്ഞാറ് (പതി+ഞായർ)	ഞായർ പതിക്കുന്ന ദിക്കു. (ഞായർ ചുവടെ പറയും).
69. തെക്കു.	√ദക്ഷം-ദക്ഷിണ ദക്ഷ=തെക്കു.
70. വടക്കു (വടർ എന്നു ഗരിയായ രൂപം).	ഉത്തരം=വടർ=വടർ
ആഴ്ചയും ഗ്രഹവും.	
71. ഞായർ=(സൂര്യൻ).	നായ=നായകൻ-അർ, പുഷ്പ ബഹുവചനം. നായ+അർ=നായർ=ഞായർ.
72. തികരം.	√തിം=(To wet M. W.) നനയ്ക്കുന്നതു, മഞ്ഞ തുവുന്നതു ഹിമകരൻ=പന്ത്രൻ.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വൃതപത്ഥി (സംസ്കൃതം)
73. ചൊവ്വ.	കുജ, വർണവാചി, ചൊവ്വൻ =ചൊവ്വ.
74. വ്യാഴം.	ബ്രഹ്മസ്വതി=വിയരംപതി. വിയഴ്=വ്യാഴം. വ്യാഴം.
75. പെള്ളി.	ശുക്ര-വർണവാചി. വെളുപ്പ് =പെള്ളി.
ബന്ധുവാചികൾ.	
76. തായ=അമ്മ.	√തായു പാലനേ, പാലി കണവരം.
77. അച്ഛൻ.	√ഇശം ഐശ്വര്യം=To possess ഉടയവൻ.
അച്ഛൻ-അയ്യൻ.	സ്വാലം=യാളൻ. അളിയൻ.
78. അളിയൻ.	
അംഗങ്ങൾ.	
79. തല.	√തലം പ്രതിഷ്ഠായാം പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നതു.
80. മുഞ്ഞി.	മുഖം.
81. കായ.	√കേതം-ശ്രാവണ-കേരുകക.
82. നാക്കു.	√നേലം-ഭാഷണം. പറയുന്നതു. നേലം=നാക്കു.
83. മൂക്കു.	√മൂർച്ഛം, സമൂർച്ഛം=പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നതു=മൂക്കു.
84. ചെവി.	ശ്രവ.
85. കണ്ണു.	√കണ്. നിമീലനേ. നിമീലനം=ചെയ്യുന്ന അവയവം കണ്ണു
86. വായ്	√വാശ്രം-ശബ്ദം. ശബ്ദിക്കാനുള്ള അവയവം വായ്.
87. കൈയ്യ.	√കൃത്ത്-കെയ്യുന്നതു ചെയ്യുന്നതു കൈയ്യ.
88. കാലു	√കലം=(To bear, to support M. W.) താങ്ങാനുള്ളതു-കാലു.

മലയാളവാക്കും അർത്ഥവും	വ്യുൽപ്പത്തി (സംസ്കൃതം)
89. തോളു്.	√ദൃലു-ഉൽക്ഷേപേ- (To swing M. W.) ആട്ടുന്ന അംഗഭാഗം തോളു്.
90. വിരലു് (ഉ)്	വിരള=വേർപിരിഞ്ഞനിലകളുള്ളതു്.
91. മുട്ടു്. (പവി)്	√മുട-ബന്ധനേ, സന്ധിയായി ബന്ധിച്ചുകിടക്കുന്നതു്.
92. തൊണ്ട.	തൃണ്ഡ.
93. വി (വൃണഃ). വിത്തെ അർത്ഥം.	√വൃഷ്, ശക്തിബന്ധനേ. വൃഷ്=വിരം.
94. എല=ലേം.	ലേ.
95. പഞ്ഞി (കാപ്പാസം).	പഞ്ജി = (ball of cotton M. W.)
96. ചിറപ്പു്=ഉത്സവം.	√ചൃപ്, സന്ദീപനേ=(To excite M. W.)
97. ചോറു് (അന്നം) പാകംചെയ്ത അന്നം	√ശ്രീ-ശ്രീഞ്, പാകേ. ശ്രീ ചീറ=ചോറ=വേവിച്ചതു്.
98. മഞ്ഞു്. മുട്ടുന്നതു എന്നർത്ഥം.	‘മഞ്ജ’, എന്ന ധാതു നോക്കുക.
99. പുതു്=നവം.	√പഥ്-ഭാഷാത്ഥേ, ഭാസാത്ഥേ. പ്രകാശമുള്ളതു്, അത്ഥമാൽ നവം.
100. ചുമലു്=ചുമുന്ന അവയവം.	√ക്ഷമ്-സഹനേ-ചമ്മ്. ചമ്മ്=ചുമക്കുക.

പട്ടിക 5.

നാഗരി, ബ്രാഹ്മിലിപികളിലെ സ്വനചിഹ്നങ്ങൾ.

	അ	ഇ	ഉ	എ	ക	ച	ട	ത	പ
നാഗരിലിപി	>	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ
ബ്രാഹ്മി ലിപി	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ

	വ	ന	യ	ര	ല	ശ	സ	ഹ
നാഗരിലിപി	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ
ബ്രാഹ്മി ലിപി	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ

ഇതുവരെയുള്ള വിചാരണയിൽനിന്നും നാഗരിലിപിയുടെ മൂലം ബ്രാഹ്മിതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നു വന്നു; അഥവാ ബ്രാഹ്മി പരിഷ്കരിച്ചതുതന്നെ നാഗരി. ഇന്നത്തേ യൂറോപ്യൻ ലിപികളുടെ മൂലമായ യവനലിപിയും രോമലിപിയും ബ്രാഹ്മിയോടു സംബന്ധമുള്ളതാണെന്നു കാണിക്കാൻ കഴിയും. ബംഗാളി, ഗുർജരി മുതലായ ഉത്താരാതീയലിപികളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തോടു വളരെ ചേർന്നതാണെന്നു പ്രസ്താവമാണ്. ഇപ്പോൾ ആയുരപുസ്തകങ്ങളെല്ലാം പരമ്പരയാ ബ്രാഹ്മിയോടു ബന്ധമുള്ളതാണെന്നു വരും.

ഇനി ദ്രാവിഡലിപികളുടെ മൂലമെന്താണെന്നു നോക്കാം. ആയുരപുസ്തകം, മലയാളം എന്നെല്ലാം പേരുണ്ടായിരുന്ന ഇന്നത്തേ മലയാളലിപി, (ഗ്രന്ഥാക്ഷരവും ഈ എന്നത്തിലുള്ളതാണ്) വെട്ടെഴുത്തു, തെലുങ്കു, കണ്ണാടകം, തമിഴ് എന്നിവയാണ് ദ്രാവിഡലിപികൾ എന്ന സംജ്ഞയിലറിഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ തെലുങ്കും കണ്ണാടകവും തമ്മിൽ വലിയ ഭേദമില്ലാത്തതിനാൽ തെളിവുപറയുന്ന ആവശ്യത്തിന് രണ്ടിലേതെങ്കിലുമൊന്നു പരിശോധിച്ചാലും മതിയാവും. ബ്രാഹ്മിദ്രാവിഡബന്ധം കാണിക്കുന്ന പട്ടികയിൽനിന്നും ഈ ദ്രാവിഡലിപികളും ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും ജനിച്ച

താണെന്നു ബോദ്ധ്യമാവും. ബ്രാഹ്മിയെ ഭേദനാഗരിയാക്കി സംസ്കരിച്ചപ്പോൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത T ഈ ചിഹ്നം തന്നെ ഒരു കനിപ്പുപോലെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി ബ്രാഹ്മിയോടു ചേർത്തു ദ്രാവിഡരൂപം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ദ്രാവിഡൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മുതൽ അക്ഷരമവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഒന്നിച്ചുതന്നെ, നാരായണമെടുക്കാതെ, എഴുതി വന്നതിനാൽ T ചിഹ്നം ക്രമേണ 7 7 7 7 ഈ വിധത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടാനിടവന്നു. ഈ രൂപം ഇന്നു തമിഴിൽ 7 ഇങ്ങിനെയും മലയാളത്തിൽ വെറും കനിപ്പായിട്ടും കാണാം. ഈ ചിഹ്നം കൊണ്ടു തുടങ്ങി അക്ഷരമവസാനിക്കുംവരെ എട്ടു മറിയത്തെ ബ്രാഹ്മി എഴുതുന്നതുതന്നെ ദ്രാവിഡം എന്നു ഏഴാംപട്ടികയിൽ നിന്നും വ്യക്തമാവും. വെട്ടെഴുത്തും തമിഴും ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും നേരെ ജനിച്ചതാണെന്നും, പഴയത്തക്ക വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നുംകൂടി കാണാം. 6 രൂപട്ടികയായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ശിലാശാസനാദികളിൽനിന്നും പകർത്തിയ ലിപികളാണ്. ഇവ യഥാക്രമം നോക്കിയാൽ കാലംകൊണ്ടു വന്നുപേർന്നിട്ടുള്ള രൂപവ്യത്യാസങ്ങൾ അറിയാം; ലിപികളുടെ വളച്ചുതേ കുറിക്കുന്ന രേഖാപ്രമാണങ്ങളാണിവയെന്നു വേറെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ബ്രാഹ്മിദ്രാവിഡബന്ധം കാണിക്കുന്ന പട്ടികയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള രൂപങ്ങൾ ഈ രേഖാപ്രമാണമനുസരിച്ചുള്ളവയാണെന്നും, 'മനോധർമ്മം' അല്ലെന്നും കൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ബ്രാഹ്മിദ്രാവിഡബന്ധം കാണിക്കുന്ന പട്ടികയിൽ നിന്നും ദ്രാവിഡലിപികളെല്ലാം തന്നെ ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും വന്നതാണെന്നും, വെട്ടെഴുത്തും തമിഴും വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവയാണെന്നും തെളിയും. ആയുരപുസ്തകം, തെലുങ്കും കണ്ണാടകരൂപങ്ങളും ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും ജനിച്ചതാണെന്നു എങ്കിലും കാലം കൊണ്ടു പല മാറ്റങ്ങളും കൂടി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യമാവും. ഇതുപോലെ ബർമ്മയിലെ ലിപി, ടിബറ്റിലെ ലിപി മുതലായവയും ബ്രാഹ്മിയോടു ബന്ധമുള്ളവയാണെന്നു കാണിക്കാൻ കഴിയും. (ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലാവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പട്ടികയിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല.)

ശിലാലേഖാദി പ്രമാണങ്ങൾ.

(ആയുഷിഴത്തു — ഇതു മലയാളം)

[illegible]

(6-00 ചട്ടിക ഉടച്ചു)

(ആയിപ്പിഴയ്ക്കു—യുക്ത മലയാളം)

[illegible]

(6-ഓപട്ടിക തുടർ)

തെലുങ്ക് - കണ്ണടകം

[illegible]

(6-வாழ்க இடம்)

തമിഴ് വെട്ടേഴുത്തു.

അ ഇ ഉ ഏ ക ഓ ഓ പ ണി ണെ

[illegible]